

DDR-III-0210-3/8/16
NK/143886/16

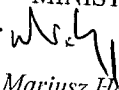
**Według rozdzielnika
(wysłano wyłącznie
na adresy poczty elektronicznej)**

Szanowni Państwo,

stosownie do § 36 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979, z 2015 r. poz. 1063 oraz z 2016 r. poz. 494), przekazuję do konsultacji publicznych *projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego przedsiębiorców* wraz z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji (nr UD91 w Wykazie prac legislacyjnych RM).

Zwracam się z uprzejmą prośbą o zgłaszanie ewentualnych uwag i opinii do projektu w terminie do dnia 5 sierpnia 2016 r., również na adresy poczty elektronicznej: sylwia.stolas-markiewicz@mr.gov.pl, malgorzata.gapska-szczygiel@mr.gov.pl.

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji oraz w ramach rządowego portalu konsultacji publicznych (www.konsultacje.gov.pl).

z poważaniem
z up.
MINISTER
Mariusz Haladyj
PODSEKRETARZ STANU

Rozdzielnik:

1. Business Centre Club,
biuro@bcc.org.pl
witold.michalek@bcc.org.pl
wojciech.warski@bcc.org.pl
2. Europejskie Centrum Konsumentckie,
info@konsument.gov.pl
Sekretariat@konsument.gov.pl
3. Federacja – Porozumienie Polskiego Rynku Nieruchomości,
biuro1@pprn.pl
biuro@pprn.pl
4. Forum Związków Zawodowych
biuro@fzz.org.pl
5. Fundacja im. Stefana Batorego,
batory@batory.org.pl
6. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw
lbiuro@fund.org.pl
7. Fundacja Republikańska
biuro@fundacjarepublikanska.org
8. Geodezyjna Izba Gospodarcza
biuro@gig.org.pl
9. Górnicza Izba Przemysłowo- Handlowa
biuro@giph.com.pl
10. Hutnicza Izba Przemysłowo – Handlowa
hiph@hiph.org
11. Instytut Badań nad Demokracją i Przedsiębiorstwem Prywatnym,
iped@kig.pl
12. Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową
ibngr@ibngr.pl
13. Izba Domów Maklerskich
biuro@idm.com.pl
14. Izba Gospodarcza "Wodociągi Polskie",
sekretariat@iqwp.org.pl
15. Izba Gospodarcza „Apteka Polska
biuro.igap@farmacja.pl
16. Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie
bi.warszawa@igcp.org.pl
17. Izba Gospodarcza Gazownictwa,
office@igg.pl

18. Izba Przemysłowo - Handlowa Inwestorów Zagranicznych w Polsce,
biuro@izbainwestorow.pl
19. Konfederacja Lewiatan,
recepca@konfederacjalewiatan.pl
kkajda@pkpplewiatan.pl
20. Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce Związek Pracodawców
mczugan@kpf.pl, info@kpf.pl,
21. Kongres Budownictwa
biuro@kongresbudownictwa.pl
22. Krajowa Federacja Konsumentów,
sekretariat@federacja-konsumentow.org.pl
23. Krajowa Izba Biegłych Rewidentów
biuro@kibr.org.pl
24. Krajowa Izba Biopaliw
info@kib.pl
25. Krajowa Izba Doradców Podatkowych
biuro@kidp.pl
26. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji
kigeit@kigeit.org.pl,
27. Krajowa Izba Gospodarki Morskiej
kigm@kigm.pl
28. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami
biuro@kigo.pl
29. Krajowa Izba Rozliczeniowa
kir@kir.pl
30. Krajowa Izba Doradców Restrukturyzacyjnych
kidr@kidr.pl
31. Krajowa Izba Gospodarcza,
kig@kig.pl, pruchlicki@kig.pl, adurlik-khoury@kig.pl
32. Krajowa Rada Izb Rolniczych,
sekretariat@krir.pl
33. Krajowa Rada Komornicza
krk@komornik.pl
34. Krajowa Rada Notarialna
biuro@krmn.org.pl
35. Krajowa Rada Radców Prawnych
kirp@kirp.pl
36. Krajowa Rada Sądownictwa
biuro@krs.gov.pl
37. Krajowa Rada Spółdzielcza
krs@krs.org.pl

38. Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego
kspt@kspt.org.pl
39. Krajowy Związek Rolników Kólek i Organizacji Rolniczych
biuro@kolkarolnicze.pl
40. Naczelna Rada Adwokacka,
nra@nra.pl
41. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług
nrzhiu@kupiec.org.pl
42. NSZZ Solidarność
kkw@solidarnosc.org.pl
43. Ogólnopolski Związek Pracodawców Niepublicznych Operatorów Pocztowych
zarzad@związekpocztowy.pl
44. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
guz@opzz.org.pl
45. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
biuro@parp.gov.pl
46. Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych
invest@paiz.gov.pl
47. Polska Federacja Producentów Żywności, Związek Pracodawców
biuro@pfpz.pl
48. Polska Federacja Rynku Nieruchomości
federacja@pfrn.pl
49. Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych
pfva@pfva.com.pl
50. Polska Izba Cła, Logistyki i Spedycji
biuro@piclis.org.pl
51. Polska Izba Gospodarcza Eksporterów, Importerów i Kooperacji
izba@pcc.org.pl
52. Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji
pigtsis@pigtsis.pl
53. Polska Izba Handlu
pih@pih.org.pl
54. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji
biuro@piit.org.pl
55. Polska Izba Inżynierów Budownictwa
biuro@piib.org.pl
56. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej
biuro@pike.org.pl
57. Polska Izba Ochrony Osób i Mienia
zarzad@izba-ochrona.pl
58. Polska Izba Ochrony

biuropio@piooim.pl

59. Polska Izba Paliw Płynnych,
izba@paliwa.pl
60. Polska Izba Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych
posrednicy@posrednicy.org.pl
61. Polska Izba Przemysłowo-Handlowa Budownictwa
piphb@piphb.org
62. Polska Izba Przemysłu Chemicznego
pipc@pipc.org.pl
63. Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych Polfarmed
sekretariat@polfarmed.com
64. Polska Izba Rzeczoznawstwa Majątkowego
sekretariat@pirm.pl
65. Polska Izba Ubezpieczeń
office@piu.org.pl
66. Polska Izba Zielarsko - Medyczna i Drogeryjna
biuro@izbazielarska.org.pl
izbazielarska@onet.pl
67. Polska Izba Gospodarki Odpadami
biuro@pigo.org.pl
68. Polska Organizacja Gazu Płynnego
biuro@pogp.pl
69. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
pohid@pohid.pl
70. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego
popihn@popihn.pl
71. Polska Rada Biznesu
rada@prb.pl
72. Polski Związek Pracodawców Budownictwa
sekretariat@pzpb.com.pl
73. Polski Związek Pracodawców Prywatnych Branży Kosmetycznej
info@kosmetyczni.pl
74. Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych
sekretariat@ptez.com.pl
75. Polskie Towarzystwo Przemysłu i Rozdziału Energii Elektrycznej
ptpiree@ptpiree.pl
76. Polski Związek Przemysłu Oponiarskiego
biuro@pzpo.org.pl,
77. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
sekretariat@pracodawcyrp.pl
a.paczka@pracodawcyrp.pl

78. Stowarzyszenie Agencji Zatrudnienia
biuro@saz.org.pl
79. Stowarzyszenie Archiwistów Polskich
gb.dos@sap.waw.pl
sap@sap.waw.pl
80. Stowarzyszenie Eksporterów Polskich
poczta@eksporterzy.org
81. Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych
biuro@seg.org.pl
82. Stowarzyszenie Geodetów Polskich
biuro@sgp.geodezja.org.pl
83. Stowarzyszenie Konsumentów Polskich
sekretariat@konsumenci.org
84. Stowarzyszenie Księgowych w Polsce,
sekretariat@skwp.pl,
85. Stowarzyszenie Polska Federacja Producentów Żywności,
biuro@pfpz.pl,
86. Stowarzyszenie Polskich Brokerów Polska Izba Brokerów,
info@pibuir.org.pl,
87. Stowarzyszenie Polskich Energetyków,
zg@spe.org.pl,
88. Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości,
biuro@czystepiekno.pl
89. Stowarzyszenie Towarzystw Funduszy Inwestycyjnych,
poczta@stfi.com.pl,
90. Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elekrownie,
biuro@tgpe.pl,
91. Towarzystwo Obrotu Energią,
sekretariat@toe.pl
92. Unia Metropolii Polskich,
biuro@metropolie.pl
93. Unia Miasteczek Polskich,
info@chojna.pl
94. Zrzeszenie Związków Zawodowych Energetyków,
zzze@zzze.pl
95. Związek Armatorów Polskich,
secretariat@polshipowners.pl
96. Związek Banków Polskich,
sekretariat@zbp.pl,
97. Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej,
biuro@zgwrp.pl

98. Związek Maklerów i Doradców,
biuro@zmid.org.pl
99. Związek Miast Polskich,
biuro@zmp.poznan.pl
100. Związek Powiatów Polskich,
biuro@powiatypolskie.pl
101. Związek Pracodawców AGD,
info@cecedpolska.pl
102. Związek Pracodawców Mediów Publicznych,
biuro@zmpm.pl
103. Związek Pracodawców Polskiego Przemysłu Spirytusowego,
biuro@zppps.pl
104. Związek Pracodawców Przemysłu i Urządzeń Pomiarowych,
biuro@zppup.org,
105. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
biuro@zpp.net.pl
106. Związek Przedsiębiorstw Leasingowych,
zpl@leasing.org.pl
107. Związek Rzemiosła Polskiego,
zrp@zrp.pl, lutow@zrp.pl
108. Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej.
biuro@zwrp.pl

U S T A W A

z dnia.....2016 r.

o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego przedsiębiorców ¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380 i 585) w art. 109⁴⁾:

1) po §1 dodaje się § 1¹⁾ w brzmieniu:

"§ 1¹⁾. Prokura łączna upoważnia także do działania wspólnie z członkiem organu zarządzającego, jednak tylko w zakresie umocowania określonym w art. 109¹⁾ i 109³⁾ (prokura mieszana). Mocodawca może również udzielić prokury upoważniającej tylko do takiego działania.";

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

"§ 2. Kierowane do przedsiębiorcy oświadczenia lub doręczenia pism mogą być dokonywane wobec jednej z osób, którym udzielono prokury łącznej lub mieszanej.".

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101 z późn. zm.²⁾) w art. 165:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

"§ 1. Terminy oblicza się według przepisów prawa cywilnego, z zastrzeżeniem § 1a.";

2) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, ustawę z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym, ustawę z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. z o dozorcze technicznym, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296, 1585, 1626, 1741 i 1924, z 2015 r. poz. 2, 4, 218, 539, 978, 1062, 1137, 1199, 1311, 1418, 1419, 1505, 1527, 1567, 1587, 1595, 1634, 1635 i 1854 oraz z 2016 r. poz. 195 i 437.

"§ 1a. Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się następny dzień po dniu lub dniach wolnych od pracy."

Art. 3. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22¹:

a) po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

"§ 1¹. Pracodawca, będący podmiotem podlegającym nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego w rozumieniu ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz.U. z 2016 r. poz. 174 i 615), ma prawo żądać od osoby ubiegającej się o zatrudnienie podania informacji w zakresie skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.",

b) w § 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

"§ 2. Pracodawca ma prawo żądać od pracownika podania, niezależnie od danych osobowych, o których mowa w § 1 i 1¹, także:",

c) § 3 otrzymuje brzmienie:

"§ 3. Udostępnienie pracodawcy danych osobowych następuje w formie oświadczenia osoby, której one dotyczą. Pracodawca ma prawo żądać udokumentowania danych osobowych osób, o których mowa w § 1 i 2, z zastrzeżeniem § 3¹."

d) po § 3 dodaje się § 3¹ w brzmieniu:

"§ 3¹. Udokumentowanie danych osobowych, o których mowa w § 1¹, może nastąpić wyłącznie na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 9a ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz.U. z 2015 r., poz. 1036 i 1629).",

e) § 4 otrzymuje brzmienie:

"§ 4. Pracodawca może żądać podania innych danych osobowych niż określone w § 1-2, jeżeli obowiązek ich podania wynika z odrębnych przepisów.";

2) w art. 77²:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240 i 1268.

"§ 1. Pracodawca zatrudniający co najmniej 50 pracowników, nieobjętych zakładowym układem zbiorowym pracy ani ponadzakładowym układem zbiorowym pracy odpowiadającym wymaganiom określonym w § 3, ustala warunki wynagradzania za pracę w regulaminie wynagradzania.",

b) po § 1 dodaje się § 1¹ i 1² w brzmieniu:

"§ 1¹. Pracodawca zatrudniający mniej niż 50 pracowników, nieobjętych zakładowym układem zbiorowym pracy ani ponadzakładowym układem zbiorowym pracy odpowiadającym wymaganiom określonym w § 3, może ustalić warunki wynagradzania za pracę w regulaminie wynagradzania, z zastrzeżeniem § 1².

§ 1². Pracodawca zatrudniający co najmniej 20 i mniej niż 50 pracowników, nieobjętych zakładowym układem zbiorowym pracy ani ponadzakładowym układem zbiorowym pracy odpowiadającym wymaganiom określonym w § 3, ustala warunki wynagradzania za pracę w regulaminie wynagradzania, jeżeli zakładowa organizacja związkowa wystąpi z wnioskiem o jego ustalenie.";

3) w art. 97 § 1¹ - 1³ otrzymuje brzmienie:

"§ 1¹. W przypadku zawarcia, z tym samym pracodawcą kolejnej umowy o pracę, w ciągu 7 dni od dnia rozwiązania lub wygaśnięcia poprzedniej umowy, pracodawca jest obowiązany wydać pracownikowi na jego wniosek, świadectwo pracy obejmujące zakończone okresy zatrudnienia.

§ 1². Pracownik, o którym w § 1¹, może w każdym czasie żądać wydania świadectwa pracy w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem umowy o pracę lub świadectwa pracy dotyczącego łącznego okresu zatrudnienia na podstawie dwóch lub więcej umów o pracę, przypadającego przed zgłoszeniem wniosku o wydanie świadectwa pracy. Pracodawca jest obowiązany wydać świadectwo pracy w ciągu 7 dni od dnia złożenia pisemnego wniosku pracownika w tej sprawie.

§ 1³. Jeżeli pracodawca nie zamierza zawrzeć z pracownikiem kolejnej umowy o pracę w ciągu 7 dni od dnia rozwiązania albo wygaśnięcia poprzedniej umowy o pracę, jest on obowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy dotyczące łącznego okresu zatrudnienia, za który nie wydano dotychczas świadectwa pracy.";

4) w art. 104:

a) po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

"§ 1¹ Pracodawca zatrudniający co najmniej 50 pracowników wprowadza regulamin pracy, chyba że w zakresie przewidzianym w § 1 obowiązują postanowienia układu zbiorowego pracy.",

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

"§ 2. Pracodawca zatrudniający mniej niż 50 pracowników może wprowadzić regulamin pracy, chyba że w zakresie przewidzianym w § 1 obowiązują postanowienia układu zbiorowego pracy, z zastrzeżeniem § 3.",

c) po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

"§ 3. Pracodawca zatrudniający nie mniej niż 20 i mniej niż 50 pracowników, wprowadza regulamin pracy, jeżeli zakładowa organizacja związkowa wystąpi z wnioskiem o jego wprowadzenie, chyba że w zakresie przewidzianym w § 1 obowiązują postanowienia układu zbiorowego pracy.";

5) w art. 125 w § 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

"Podstawą łącznego powierzenia mienia jest umowa o współodpowiedzialności materialnej, zawarta przez pracowników z pracodawcą na piśmie pod rygorem nieważności.";

6) w art. 264 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę wnosi się do sądu pracy w ciągu 14 dni od dnia doręczenia pisma wypowiadającego umowę o pracę.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 800) w art. 3:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Fundusz tworzą, z zastrzeżeniem ust. 1a i 2, pracodawcy zatrudniający według stanu na dzień 1 stycznia danego roku co najmniej 50 pracowników w przeliczeniu na pełne etaty.";

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

"1c. Pracodawcy zatrudniający według stanu na dzień 1 stycznia danego roku, co najmniej 20 i mniej niż 50 pracowników w przeliczeniu na pełne etaty, tworzą Fundusz na wniosek zakładowej organizacji związkowej.";

3) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Pracodawcy zatrudniający według stanu na dzień 1 stycznia danego roku mniej niż 50 pracowników w przeliczeniu na pełne etaty, z zastrzeżeniem ust. 1c i 2, mogą

tworzyć Fundusz do wysokości i na zasadach określonych w art. 5 lub mogą wypłacać świadczenie urlopowe, o którym mowa w ust. 4-6.";

4) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. U pracodawców, o których mowa w ust. 3, zatrudniających co najmniej 50 pracowników, objętych układem zbiorowym pracy, postanowienia w sprawie nietworzenia Funduszu i niewypłacania świadczenia urlopowego zawiera się w układzie zbiorowym pracy. Jeżeli u takich pracodawców pracownicy nie są objęci układem zbiorowym pracy, postanowienia w sprawie nietworzenia Funduszu i niewypłacania świadczenia urlopowego zawiera się w regulaminie wynagradzania; art. 4 ust. 3 stosuje się odpowiednio.".

Art. 5. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 uchyla się pkt 17;

2) w art. 9 w ust. 2 i 3, w art. 19, w art. 20 w ust. 1 w pkt 4, w art. 30 w ust. 1 w zdaniu wprowadzającym oraz w ust. 5c, 5e, 6 i 7, w art. 30a, w art. 31 w ust. 2, 3 i 4, w art. 33 ust. 5, w art. 35 w ust. 1 oraz 3-6, w art. 36 w ust. 1, w art. 36a w ust. 1a i 2, w art. 38 w ust. 1-3, w art. 39 w ust. 3, w art. 42 w ust. 3, w art. 43 w ust. 2, w art. 45 w ust. 1, w art. 47 w ust. 2, w art. 71 w ust. 2-4 i 5 wyrazy „właściwy organ” użyte w różnych przypadkach zastępuje się wyrazami „organ administracji architektoniczno-budowlanej” w odpowiednich przypadkach;

3) w art. 28 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Decyzję o pozwoleniu na budowę wydaje organ administracji architektoniczno-budowlanej.”;

4) w art. 29:

a) w ust. 1:

- w pkt 2 wyraz „altan” zastępuje się wyrazem „wiat”,
- po pkt 2c dodaje się pkt 2d w brzmieniu:

„2d) wolno stojących altan o powierzchni zabudowy do 35 m², przy czym łączna liczba tych obiektów na działce nie może przekraczać dwóch na każde 500 m² powierzchni działki;”;

- pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) zjazdów z dróg krajowych i wojewódzkich oraz zatok parkingowych na tych drogach;”;

- po pkt 11 dodaje się pkt 11a i 11b w brzmieniu:
 - „11a) zjazdów z dróg powiatowych i gminnych oraz zatok parkingowych na tych drogach;
 - 11b) przepustów o średnicy do 100 cm;”
 - w pkt 12 liczbę „120” zastępuje się liczbą „180”;
 - pkt 27 otrzymuje brzmienie:
 - „27) instalacji elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych, klimatyzacyjnych i telekomunikacyjnych wewnątrz użytkowanego budynku;”
- b) w ust. 2:
- po pkt 1a dodaje się pkt 1aa w brzmieniu:
 - „1aa) przebudowie budynków, innych niż wymienione w ust. 1, z wyłączeniem ich przegród zewnętrznych oraz elementów konstrukcyjnych;”
 - pkt 1b otrzymuje brzmienie:
 - „1b) przebudowie przegród zewnętrznych oraz elementów konstrukcyjnych budynków mieszkalnych jednorodzinnych, o ile nie prowadzi do zwiększenia dotychczasowego obszaru oddziaływania tych budynków;”
- 5) w art. 30:
- a) w ust. 1:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) budowa, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 lit b-d, 2-2b, 3, 3a, 9, 11, 12, 14, 16, 19, 19a, 20b oraz 28;”
 - pkt 2a i 2b otrzymują brzmienie:
 - „2a) wykonywanie remontu, o którym mowa w art. 29 ust. 2 pkt 1, z wyjątkiem dotyczącego:
 - a) budowli, których budowa wymaga uzyskania pozwolenia na budowę,
 - b) przegród zewnętrznych albo elementów konstrukcyjnych budynków, których budowa wymaga uzyskania pozwolenia na budowę;
 - 2b) wykonywanie przebudowy obiektów, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1 lit b-d oraz pkt 2b, 3, 3a, 11, 12, 14, 16, 19, 19a, 20b i 28;”
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, należy dokonać przed terminem zamierzonego rozpoczęcia robót budowlanych. Organ administracji

architektoniczno-budowlanej, w terminie 21 dni od dnia doręczenia zgłoszenia, może, w drodze decyzji, wnieść sprzeciw. Do wykonywania robót budowlanych można przystąpić, jeżeli organ administracji architektoniczno-budowlanej nie wniósł sprzeciwu w tym terminie.”,

c) po ust. 5a dodaje się ust. 5aa w brzmieniu:

„5aa. Organ administracji architektoniczno-budowlanej może przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 5, wydać zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu. Wydanie zaświadczenia wyłącza możliwość wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 6 i 7 oraz uprawnia inwestora do rozpoczęcia robót budowlanych. Przepis ust. 5e stosuje się odpowiednio.”;

6) w art. 36a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Istotne odstępnie od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę jest dopuszczalne jedynie po uzyskaniu decyzji o zmianie pozwolenia na budowę wydanej przez organ administracji architektoniczno-budowlanej.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Istotne odstępnie od projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę stanowi odstępnie w zakresie:

- 1) projektu zagospodarowania działki lub terenu;
- 2) charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego: kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości i liczby kondygnacji obiektu budowlanego, z zastrzeżeniem ust.5a;
- 3) zapewnienia warunków niezbędnych do korzystania z obiektu budowlanego przez osoby niepełnosprawne;
- 4) zmiany zamierzonego sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części;
- 5) ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, innych aktów prawa miejscowego lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu;
- 6) wymagającym uzyskania lub zmiany opinii, uzgodnień i pozwoleń, które są wymagane do uzyskania pozwolenia na budowę lub dokonania

zgłoszenia, budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1a, 2b i 19a, lub przebudowy, o której mowa w art. 29 ust. 2 pkt 1b.",

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W szczególności nie jest istotnym odstępniem od projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę zmiana wysokości, szerokości lub długości obiektu budowlanego niebędącego obiektem liniowym, jeżeli odstępniem łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) nie przekracza 2 %;
- 2) nie zwiększa zakresu obszaru oddziaływania obiektu;
- 3) nie mieści się w zakresie odstępstw, o których mowa w ust. 5 pkt 3-6 oraz
- 4) nie narusza przepisów techniczno-budowlanych.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

"6. Projektant dokonuje kwalifikacji zamierzonego odstępniem, a w przypadku uznania, że jest ono nieistotne, obowiązany jest zamieścić w projekcie budowlanym odpowiednie informacje (rysunek i opis) dotyczące tego odstępniem. Nieistotne odstępniem od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę nie wymaga uzyskania decyzji o zmianie pozwolenia na budowę.”;

7) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. Inwestor może, przed upływem 180 dni od dnia rozpoczęcia budowy określonego w zgłoszeniu, złożyć wniosek o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę obiektu tymczasowego, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 12. Przepisy art. 32-36 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, inwestor może powstrzymać się od rozbiórki lub przeniesienia w inne miejsce obiektu tymczasowego, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 12 do czasu zakończenia postępowania w przedmiocie pozwolenia na budowę.”;

8) w art. 41 w ust. 4, w art. 48 w ust. 1, w art. 49 w ust. 1, 3 i 4, w art. 49b w ust. 4, 6 i 7, w art. 50 w ust. 1, w art. 50a, w art. 51 w ust. 1 i 3-5, w art. 57 w ust. 4 i 6-8, w art. 59 w ust. 1-3 i 4a-6, w art. 59a w ust. 1, w art. 59c w ust. 1, w art. 59d w ust. 1, w art. 59f w ust. 6, w art. 59g w ust. 1, w art. 62 w ust. 1 pkt 3 oraz w ust. 3, w art. 65, w art. 66, w art. 67 w ust. 1 i 3, w art. 68, w art. 69, w art. 70 w ust. 2, w art. 71a w ust. 1, 2 i 4, w art. 72, w art. 75 w ust. 1 w pkt 3 w lit. a, w art. 76 ust. 2 oraz w art. 78 w ust. 1, art. 93

pkt 10 wyrazy „właściwy organ” w różnych przypadkach zastępuje się wyrazami „organ nadzoru budowlanego” w odpowiednich przypadkach;

9) w art. 48 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli budowa, o której mowa w ust. 1, jest zgodna z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a w szczególności ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego oraz nie narusza przepisów, w tym techniczno-budowlanych, w zakresie uniemożliwiającym doprowadzenie obiektu budowlanego lub jego części do stanu zgodnego z prawem, organ nadzoru budowlanego wstrzymuje postanowieniem prowadzenie robót budowlanych. Na postanowienie przysługuje zażalenie.”;

10) w art. 49b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ nadzoru budowlanego nakazuje, z zastrzeżeniem ust. 2, w drodze decyzji, rozbiórkę obiektu budowlanego, lub jego części, będącego w budowie albo wybudowanego bez wymaganego zgłoszenia bądź pomimo wniesienia sprzeciwu przez organ administracji architektoniczno-budowlanej.”,

b) ust. 2 zdanie wprowadzające do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli budowa, o której mowa w ust. 1, jest zgodna z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a w szczególności ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego oraz nie narusza przepisów, w tym techniczno-budowlanych, w zakresie uniemożliwiającym doprowadzenie obiektu budowlanego lub jego części do stanu zgodnego z prawem, organ nadzoru budowlanego wstrzymuje postanowieniem - gdy budowa nie została zakończona - prowadzenie robót budowlanych oraz nakłada na inwestora obowiązek przedłożenia w terminie 30 dni.”,

c) w ust. 5 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) art. 29 ust. 1 pkt 9-11, 14 oraz w art. 30 ust. 1 pkt 3 i 4 - wynosi 2500 zł;

2) art. 29 ust. 1 pkt 1 lit b-d, 2, 2a, 3, 3a, 6, 12, 13, 16, 19, 20b oraz 28 - wynosi 5000 zł.”;

11) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. 1. Do użytkowania obiektu budowlanego, na budowę którego wymagane jest pozwolenie na budowę albo zgłoszenie budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt

1a i 19a, można przystąpić, z zastrzeżeniem art. 55 i art. 57, po zawiadomieniu organu nadzoru budowlanego o zakończeniu budowy, jeżeli organ ten, w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, nie zgłosi sprzeciwu w drodze decyzji. Przepis art. 30 ust. 6a stosuje się.

2. Organ nadzoru budowlanego może przed upływem terminu, o którym mowa w ust.1, wydać zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu. Wydanie zaświadczenia wyłącza możliwość wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1, oraz uprawnia inwestora do rozpoczęcia użytkowania.”;

12) w art. 59d ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Dopuszcza się przekazanie protokołu organowi wyższego stopnia w postaci elektronicznej. W takim przypadku sporządza się dwa egzemplarze protokołu, a protokół w postaci elektronicznej przekazuje się również Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego.”;

13) w art. 71 po ust. 4b dodaje się ust. 4c w brzmieniu:

„4c. Organ administracji architektoniczno-budowlanej może przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 4, wydać zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu. Wydanie zaświadczenia wyłącza możliwość wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 4, oraz uprawnia inwestora do zmiany sposobu użytkowania.”;

14) po art. 76 dodaje się art. 76a w brzmieniu:

„Art. 76a. W przypadku, kiedy okoliczności wskazują na duże prawdopodobieństwo wspólnej przyczyny katastrofy budowlanej obejmującej kilka obiektów budowlanych, organ nadzoru budowlanego może prowadzić jedno postępowanie wyjaśniające dla wszystkich obiektów uszkodzonych w wyniku katastrofy.”;

15) w art. 91 ust 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) udaremnia określone ustawą czynności organów administracji architektoniczno-budowlanej lub nadzoru budowlanego”;

16) w art. 92:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) utrudnia, określone ustawą, czynności organów administracji architektoniczno-budowlanej lub nadzoru budowlanego,”

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie stosuje się do wydanych, na podstawie ustawy, decyzji organów administracji architektoniczno-budowlanej lub nadzoru budowlanego;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) osób fizycznych, spółek cywilnych osób fizycznych, spółek jawnych osób fizycznych oraz spółek partnerskich, jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły co najmniej równowartość w walucie polskiej 2 000 000 euro;";

2) w art. 2 ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„2. Osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie mogą stosować zasady rachunkowości określone ustawą również od początku następnego roku obrotowego, jeżeli ich przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy są niższe niż równowartość w walucie polskiej 2.000.000 euro. W tym przypadku osoby te lub wspólnicy przed rozpoczęciem roku obrotowego są obowiązani do zawiadomienia o tym urzędu skarbowego, właściwego w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym.

2a. Do spółek jawnych osób fizycznych oraz spółek partnerskich, których przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły mniej niż równowartość w walucie polskiej 2.000.000 euro i które nie stosują zasad rachunkowości określonych ustawą na podstawie ust. 2, stosuje się art. 70a.”;

3) w art. 3 w ust. 1a uchyla się pkt 3;

4) art. 70a otrzymuje brzmienie:

"Art. 70a. Kierownik jednostki będącej spółką jawną osób fizycznych lub spółką partnerską, której przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły mniej niż równowartość w walucie polskiej 2 000 000 euro i która nie stosuje zasad rachunkowości określonych ustawą na podstawie art. 2 ust. 2, składa w sądzie rejestrowym prowadzącym Krajowy Rejestr Sądowy, w terminie 6 miesięcy od dnia kończącego rok obrotowy, oświadczenie o braku obowiązku sporządzenia i złożenia rocznego sprawozdania finansowego."

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 613, z 2014 r. poz. 768 i 1100, z 2015 r. poz. 4, 978, 1045, 1166, 1333, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 615.

Art. 7. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2014 r. poz. 1099, z 2015 r. poz. 1505 oraz z 2016 r. poz. 65) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9a w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

"6) datę i miejsce wydania oraz imię, nazwisko, podpis kierownika jednostki.";

2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

"2a. Legitymacje, o których mowa w ust. 1, mogą zawierać pieczęć kierownika jednostki.";

3) w art. 20 w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

"6) datę oraz miejsce wydania, imię i nazwisko oraz podpis wystawiającego legitymację.";

4) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

"3a. Legitymacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3, mogą zawierać pieczęć podmiotu wystawiającego.".

Art. 8. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.⁵⁾) w art. 54 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepisy § 1 pkt 2, 3 i 7 stosuje się również w razie uchylenia decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia oraz stwierdzenia nieważności decyzji. Termin, o którym mowa w § 1 pkt 7 należy liczyć od dnia wszczęcia postępowania przed organem pierwszej instancji do dnia doręczenia ponownej decyzji organu pierwszej instancji - sumując czasokresy trwania postępowania przed organem pierwszej instancji.".

Art. 9. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121 z późn. zm.⁶⁾) w art. 50 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Dane zgromadzone na koncie ubezpieczonego, o których mowa w art. 40, i na koncie płatnika składek, o których mowa w art. 45, mogą być udostępniane sądom, prokuratorom, organom kontroli skarbowej, organom podatkowym, Państwowej Inspekcji Pracy, Straży Granicznej, komornikom sądowym, organom egzekucyjnym w rozumieniu ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2016 r. poz. 599), ośrodkom pomocy społecznej, powiatowym

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269 i 1649 oraz z 2016 r. poz. 195, 615, 1269, 1311, 1649 i 1932.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 689, 978, 1037, 1066, 1240, 1268, 1269, 1506, 1649, 1830, 1893 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 34 i 615.

centrom pomocy rodzinie, publicznym służbom zatrudnienia, Komisji Nadzoru Finansowego, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w związku z realizacją zadań związanych z prowadzeniem Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej oraz wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony danych osobowych."

Art. 10. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 1998 r. poz. 930, z późn. zm.⁷⁾) w art. 6:

1) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w roku poprzedzającym rok podatkowy:

- a) uzyskali przychody z tej działalności, prowadzonej wyłącznie samodzielnie, w wysokości nieprzekraczającej 250.000 euro, lub
- b) uzyskali przychody wyłącznie z działalności prowadzonej w formie spółki, a suma przychodów wspólników spółki z tej działalności nie przekroczyła kwoty 250.000 euro;”;

2) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

"6. Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych opłacają również podatnicy, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy prowadzili działalność samodzielnie lub w formie spółki, z której przychody były opodatkowane wyłącznie w formie karty podatkowej, lub za część roku były opodatkowane w formie karty podatkowej i za część roku na ogólnych zasadach, a łączne przychody w roku poprzedzającym rok podatkowy nie przekroczyły kwoty 250.000 euro; w tych przypadkach przychody opodatkowane w formie karty podatkowej oblicza się wyłącznie na podstawie wystawionych faktur lub rachunków. Do podatników tych stosuje się odpowiednio przepisy ust. 4 i 5."

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. poz. 1104 i poz. 1324, z 2001 r. poz. 784, poz. 961, poz. 1363, poz. 1369 i poz. 1509, z 2002 r. poz. 1183, poz. 1384, poz. 1412 i poz. 1679, z 2003 r. poz. 391, poz. 874, poz. 1268, poz. 1302 i poz. 1958, z 2004 r. poz. 2135 i poz. 2619, z 2005 r. poz. 1199, poz. 1366 i poz. 1420, z 2006 r. poz. 1353 i poz. 1588, z 2008 r. poz. 888, poz. 894 i poz. 1316, z 2009 r. poz. 1241 i poz. 1541, z 2010 r. poz. 13, poz. 146, poz. 473, poz. 1442 i poz. 1478, z 2011 r. poz. 622 i poz. 764, z 2012 r. poz. 1529 i 1540, z 2014 r. poz. 223, 1054, 1215, 1328 i 1563, z 2015 r. poz. 73, 211, 251, 693, 699, 860, 933, 978, 1197, 1217, 1259, 1296, 1321, 1322, 1333, 1569, 1595, 1607, 1688, 1767, 1844, 1925, 1932 i 1992 oraz z 2016 r. poz. 188 i 195.

Art. 11. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz.U. z 2015 r. poz. 1036 i 1629) w art. 6 w ust. 1 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

"9a) pracodawcom, w zakresie niezbędnym do weryfikacji informacji w zakresie karalności, o których mowa w art. 22¹ § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.⁸⁾), po uprzednim uzyskaniu pisemnej zgody osoby ubiegającej się o zatrudnienie;"

Art. 12. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 157 w § 1 po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

"7) okres, na który powołuje się członek zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej (kadencja), jeżeli jest oznaczony.";

2) w art. 191 uchyla się § 4;

3) art. 192 otrzymuje brzmienie:

"Art. 192. Kwota przeznaczona do podziału między wspólników nie może przekraczać zysku za ostatni rok obrotowy, powiększonego o niepodzielone zyski z lat ubiegłych oraz o kwoty przeniesione z utworzonych z zysku kapitałów zapasowego i rezerwowych, które mogą być przeznaczone do podziału. Kwotę tę należy pomniejszyć o niepokryte straty i kwoty, które zgodnie z ustawą lub umową spółki powinny być przeznaczone z zysku za ostatni rok obrotowy na kapitały zapasowy lub rezerwowe, a także o równowartość kosztów prac rozwojowych zakwalifikowanych jako aktywa spółki, które nie zostały całkowicie odpisane.";

4) w art. 202 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Jeżeli umowa spółki zawiera postanowienia o kadencji, mandat członka zarządu wygasa z dniem odbycia zgromadzenia wspólników zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za ostatni pełny rok obrotowy pełnienia funkcji członka zarządu.

§ 2. Jeżeli umowa spółki przewiduje kadencję w latach obrotowych, mandat członka zarządu wygasa z dniem odbycia zgromadzenia wspólników zatwierdzającego

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240 i 1268.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 265, 1161, z 2015 r. poz. 4, 978, 1333 i 1830 oraz z 2016 r. poz. 615.

sprawozdanie finansowe za ostatni rok obrotowy kadencji, na którą powołano członka zarządu.";

5) w art. 236:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wspólnik lub wspólnicy reprezentujący co najmniej jedną dziesiątą kapitału zakładowego mogą żądać zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników i umieszczenia określonych spraw w porządku obrad tego zgromadzenia wspólników. Żądanie takie należy złożyć na piśmie zarządowi najpóźniej na miesiąc przed proponowanym terminem zgromadzenia wspólników.";

b) po § 2 dodaje się § 3-4 w brzmieniu:

"§ 3. Wspólnik lub wspólnicy reprezentujący co najmniej jedną dwudziestą kapitału zakładowego mogą żądać umieszczenia określonych spraw w porządku obrad najbliższego zgromadzenia wspólników. Żądanie takie należy złożyć na piśmie zarządowi najpóźniej na dzień przed dniem zgromadzenia wspólników.

§ 4. Umowa spółki może przyznać uprawnienia, o których mowa w § 3, wspólnikom reprezentującym mniej niż jedną dwudziestą kapitału zakładowego.";

6) w art. 237:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

"§ 1. Jeżeli w terminie dwóch tygodni od dnia przedstawienia zarządowi żądania, o którym mowa w art. 236 § 1, nadzwyczajne zgromadzenie wspólników nie zostanie zwołane z porządkiem obrad objętym żądaniem, albo gdy w porządku obrad najbliższego zgromadzenia wspólników nie zostaną zamieszczone sprawy, o których mowa w art. 236 § 3, sąd rejestrowy może, po wezwaniu zarządu do złożenia oświadczenia, upoważnić do zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników występujących z żądaniem. Sąd wyznacza przewodniczącego tego zgromadzenia.";

b) po § 3 dodaje się § 4 w brzmieniu:

"§ 4. Przepisów § 1 – 3 nie stosuje się, w przypadku niezadośćczynienia żądaniu, o którym mowa w art. 236 § 3, jeżeli zarząd w terminie dwóch tygodni od dnia przedstawienia żądania zwoła nadzwyczajne zgromadzenie wspólników z porządkiem obrad objętym tym żądaniem.";

7) w art. 304 w § 1:

- a) uchyla się pkt 7,
- b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:
 - „8) liczbę członków zarządu i rady nadzorczej albo co najmniej minimalną lub maksymalną liczbę członków tych organów wraz ze wskazaniem sposobu ustalenia liczby zarządu lub rady nadzorczej oraz okres, na który powołuje się członków zarządu i okres, na który powołuje się członków rady nadzorczej”;
- 8) w art. 328 § 2 otrzymuje brzmienie:
 - „§ 2. Dokument akcji powinien być opatrzony podpisem zarządu. Podpis może być mechanicznie odtwarzany.”;
- 9) w art. 347 uchyla się § 4;
- 10) art. 348 otrzymuje brzmienie:
 - "Art. 348 § 1. Kwota przeznaczona do podziału między akcjonariuszy nie może przekraczać zysku za ostatni rok obrotowy, powiększonego o niepodzielone zyski z lat ubiegłych oraz o kwoty przeniesione z utworzonych z zysku kapitałów zapasowego i rezerwowych, które mogą być przeznaczone na wypłatę dywidendy. Kwotę tę należy pomniejszyć o niepokryte straty i kwoty, które zgodnie z ustawą lub statutem powinny być przeznaczone z zysku za ostatni rok obrotowy na kapitały zapasowy lub rezerwowe, a także o równowartość kosztów prac rozwojowych zakwalifikowanych jako aktywa spółki, które nie zostały całkowicie odpisane.
 - § 2. Uprawnionymi do dywidendy za dany rok obrotowy są akcjonariusze, którym przysługiwały akcje w dniu powzięcia uchwały o podziale zysku. Statut może upoważnić walne zgromadzenie do określenia dnia, według którego ustala się listę akcjonariuszy uprawnionych do dywidendy za dany rok obrotowy (dzień dywidendy). Dzień dywidendy nie może być wyznaczony później niż w terminie dwóch miesięcy, licząc od dnia powzięcia uchwały, o której mowa w art. 347 § 1. Uchwałę o przesunięciu dnia dywidendy podejmuje się na walnym zgromadzeniu, na którym uchwalona została kwota przeznaczona do podziału między akcjonariuszy.
 - § 3. Zwyczajne walne zgromadzenie spółki publicznej w przypadku uchwalenia kwoty przeznaczonej do podziału między akcjonariuszy ustala dzień dywidendy oraz termin wypłaty dywidendy. Dzień dywidendy może być wyznaczony na dzień powzięcia uchwały albo na dzień przypadający w okresie kolejnych trzech miesięcy, licząc od tego dnia. Termin wypłaty dywidendy nie może być dłuższy, niż dwa miesiące od dnia dywidendy.

§ 4. Dywidendę wypłaca się w terminie oznaczonym w uchwale walnego zgromadzenia. Jeżeli uchwała walnego zgromadzenia takiego terminu nie oznaczy, dywidenda jest wypłacana w dniu ustalonym przez radę nadzorczą, a w przypadku spółki publicznej – w terminie dwóch miesięcy od dnia dywidendy.";

11) w art. 363 § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Akcje własne należy umieścić w bilansie w osobnej pozycji aktywów.";

12) art. 377 otrzymuje brzmienie:

„Art. 377. W przypadku sprzeczności interesów spółki z interesami członka zarządu, jego współmałżonka, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia oraz osób, z którymi jest powiązany osobiście, członek zarządu powinien wstrzymać się od udziału w rozstrzyganiu takich spraw i może żądać zaznaczenia tego w protokole. W przypadku spółki publicznej wstrzymanie się od udziału w rozstrzyganiu takich spraw oraz wskazanie sprzeczności interesów zaznacza się w protokole nawet bez żądania członka zarządu.";

13) w art. 402¹ § 2 otrzymuje brzmienie:

"§ 2. Ogłoszenie powinno być dokonane co najmniej na trzydzieści dni przed terminem walnego zgromadzenia.";

14) art. 584¹ otrzymuje brzmienie:

"Art. 584¹. Przedsiębiorca przekształcany staje się spółką przekształconą z chwilą wpisu do rejestru (dzień przekształcenia).".

Art. 13. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1125) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

"2a. W przypadku zmiany eksploatującego urządzenie techniczne, nowy eksploatujący wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki poprzedniego eksploatującego wynikające z decyzji wydanej przez organ jednostki dozoru technicznego, pod warunkiem, że od ostatniego badania okresowego urządzenia technicznego nie wprowadzono zmian w zasadach jego eksploatacji, które są określone w warunkach technicznych dozoru technicznego.";

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

"5. Decyzja, o której mowa w ust. 4 jest sporządzana w postaci papierowej lub elektronicznej.";

2) w art. 33:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

"1a. Protokół, o którym mowa w ust. 1, może być sporządzony w postaci elektronicznej.",

b) ust. 2-3 otrzymują brzmienie:

"2. Odbiór protokołu w postaci papierowej potwierdza podpisem przedsiębiorca lub osoba przez niego upoważniona. Jeden egzemplarz protokołu, jeżeli został sporządzony w postaci papierowej, inspektor pozostawia u przedsiębiorcy.

3. Przedsiębiorca przechowuje w postaci papierowej lub elektronicznej zbiór protokołów dotyczących danego urzędnika technicznego, zwany "księgą rewizyjną urzędnika.";

3) po art. 55 dodaje się art. 55a i 55b w brzmieniu:

"Art. 55a. Należności pieniężne mające charakter cywilnoprawny przypadające UDT mogą być umarzane w całości albo w części lub ich spłata może być odraczana lub rozkładana na raty.

Art. 55b. 1. Należności, o których mowa w art. 55a mogą być umarzane w całości, jeżeli:

- 1) osoba fizyczna - zmarła, nie pozostawiając żadnego majątku albo pozostawiła majątek niepodlegający egzekucji na podstawie odrębnych przepisów, albo pozostawiła przedmioty codziennego użytku domowego, których łączna wartość nie przekracza kwoty 6.000 zł;
- 2) osoba prawna - została wykreślona z właściwego rejestru osób prawnych przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należność, a odpowiedzialność z tytułu należności nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie;
- 3) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tej należności lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne;
- 4) jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej uległa likwidacji;
- 5) zachodzi ważny interes dłużnika lub interes publiczny.

2. W przypadku gdy oprócz dłużnika głównego są zobowiązane inne osoby, należności, o których mowa w ust. 1, mogą zostać umorzone tylko wtedy, gdy warunki umarzania są spełnione wobec wszystkich zobowiązanych."

Art. 14. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 286 ust. 1-1a otrzymują brzmienie:

"1. Podmiot korzystający ze środowiska w terminie, o którym mowa w art. 285 ust. 2 i 4, przedkłada marszałkowi województwa wykaz zawierający informacje i dane, o których mowa w art. 287, wykorzystane do ustalenia wysokości opłat oraz wysokość tych opłat, z zastrzeżeniem art. 289 ust. 1.

1a. Podmiot korzystający ze środowiska, odprowadzający ścieki pochodzące z chowu lub hodowli ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych, przekazuje informacje do końca miesiąca następującego po zakończeniu okresu, o którym mowa w art. 287 ust. 1 pkt 5, z zastrzeżeniem art. 289 ust. 1.";

2) w art. 289 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Nie wnosi się opłat z tytułu tych rodzajów korzystania ze środowiska spośród wymienionych w art. 273 ust. 1, których roczna wysokość wnoszona na rachunek urzędu marszałkowskiego nie przekracza 800 zł. Przepisów art. 286 ust. 1-2 i art. 359 ust. 2 nie stosuje się."

Art. 15. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1242 i 1442) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe nie stosuje się odrębnych przepisów o sukcesji praw i obowiązków w przypadku przekształceń, łączenia się lub podziału płatników składek.”;

2) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34.1. Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych, jeżeli płatnik składek nie złoży informacji, o której mowa w art. 31 ust. 6, albo korekty tej informacji w terminie 14 dni od otrzymania wezwania Zakładu, a stopa procentowa ustalona na podstawie

nieprawidłowych danych przekazanych przez płatnika składek lub wykazywana przez płatnika składek w dokumentach rozliczeniowych była zaniżona w stosunku do ustalonej na podstawie prawidłowych danych.

2. Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej zgodnie z przepisami ustawy płatnikom składek, o których mowa w art. 28 ust. 1 i art. 33 ust. 1 i 2, którzy w danym roku składkowym wykazywali w dokumentach rozliczeniowych zaniżoną stopę procentową i nie złożyli dokumentów rozliczeniowych korygujących w terminie 14 dni od otrzymania wezwania Zakładu.

3. W przypadku zaniżenia wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe płatnik składek zobowiązany jest złożyć dokumenty rozliczeniowe korygujące i opłacić zaległe składki wraz z odsetkami za zwłokę. W przypadku zawyżenia wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe płatnik składek zobowiązany jest złożyć dokumenty rozliczeniowe korygujące.”;

3) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„34a. W przypadku złożenia informacji, o której mowa w art. 31 ust. 6, lub jej korekty, albo sporządzenia tej informacji przez Zakład z urzędu, Zakład ustala stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości stopy procentowej ustalonej na podstawie zawartych w niej danych.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 9b dodaje się art. 9c w brzmieniu:

"Art. 9c. 1. W przypadku zmiany przez organ administracji publicznej, państwową jednostkę organizacyjną lub organ kontroli zakresu lub sposobu zastosowania przepisów w indywidualnej sprawie przedsiębiorcy, przedsiębiorca nie może być obciążony jakimikolwiek daninami publicznymi, sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do:

1) ugruntowanej praktyki organu administracji publicznej, państwowej jednostki organizacyjnej lub organu kontroli;

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65, 352 i 615.

2) wydanego wcześniej wobec niego rozstrzygnięcia organu administracji publicznej, państwowej jednostki organizacyjnej lub organu kontroli.

2. Przez ugruntowaną praktykę organu administracji publicznej, państwowej jednostki organizacyjnej lub organu kontroli, o której mowa w ust. 1, rozumie się wykładnię prawa dominującą w okresie objętym zachowaniem przedsiębiorcy, nie krócej jednak niż w okresie 12 miesięcy przed dniem wszczęcia postępowania administracyjnego w indywidualnej sprawie przedsiębiorcy albo przed dniem podjęcia czynności kontrolnych, zawartą w szczególności w pisemnych stanowiskach, interpretacjach lub prawomocnych rozstrzygnięciach tych organów, jednostek lub sądów, zaleceniach pokontrolnych lub dokumentach zawierających rekomendacje organów określających zalecany sposób postępowania w zakresie przedmiotu objętego kontrolą.

3. Przedsiębiorca może powoływać się na interpretację udzieloną innemu przedsiębiorcy, o ile nie została ona zmieniona, a stan faktyczny przedstawiony w interpretacji jest taki sam jak stan faktyczny, w jakim znajduje się przedsiębiorca.”;

2) w art. 14 a ust. 1d otrzymuje brzmienie:

"1d. Przedsiębiorca niezatrudniający pracowników prowadzący działalność gospodarczą przez okres co najmniej 6 miesięcy może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na okres do 3 lat w celu sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem, nie dłużej jednak niż do zakończenia roku kalendarzowego, w którym dziecko kończy 6. rok życia, a w przypadku dziecka, które z powodu stanu zdrowia potwierdzonego orzeczeniem o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności wymaga osobistej opieki osoby prowadzącej działalność gospodarczą, na okres do 6 lat, nie dłużej jednak niż do ukończenia przez dziecko 18. roku życia.";

3) w art. 25:

a) w ust. 1:

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

"3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy, o ile taki posiada, oraz informacje o jego unieważnieniu lub uchyleniu;"

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

"5) adres do doręczeń przedsiębiorcy oraz adresy, pod którymi jest wykonywana działalność gospodarcza, w tym adres głównego miejsca wykonywania działalności i oddziału, jeżeli został utworzony; dane te są

zgodne z oznaczeniami kodowymi przyjętymi w krajowym rejestrze urzędowym podziału terytorialnego kraju, o ile to w danym przypadku możliwe;"

- pkt 8 otrzymuje brzmienie:

"8) przedmiot działalności według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) nie więcej niż dziesięć pozycji, w tym jeden przedmiot przeważającej działalności na poziomie podklasy;"

- pkt 14-15 otrzymują brzmienie:

"14) informacja o ogłoszeniu upadłości, ukończeniu tego postępowania oraz dane syndyka;

15) informacja o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego, o ukończeniu postępowania restrukturyzacyjnego albo o uprawomocnieniu się postanowienia o zatwierdzeniu układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu oraz dane nadzorcy lub zarządcy;"

b) po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

"8. Wraz z wnioskiem o wpis do CEIDG, z wyjątkiem wniosku o wykreślenie przedsiębiorcy, składa się oświadczenie o posiadaniu tytułu prawnego do nieruchomości, których adresy określone w ust. 1 pkt 5 podlegają wpisowi do CEIDG, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.";

4) w art. 27 w ust. 2 pkt 5a otrzymuje brzmienie:

"5a) wraz z którym nie złożono oświadczenia, o którym mowa w art. 25 ust. 7 i 8, lub";

5) w art. 35:

a) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

"2b. Na wniosek osoby, której dane adresowe zostały dopisane do CEIDG bez posiadania przez przedsiębiorcę tytułu prawnego do nieruchomości, której adres dotyczy, po dokonaniu wykreślenia, o którym mowa w ust. 2a, lub po dokonaniu zmiany, o której mowa w ust. 1a, dane te nie są publikowane w CEIDG.";

b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c-2d w brzmieniu:

„2c. Na wniosek osoby, która posiadała tytuł prawny do nieruchomości w okresie, w którym dane adresowe tej nieruchomości wpisane były do CEIDG, a

następnie zostały zmienione przez osobę uprawnioną w innym trybie, niż wynikający z ust. 1a, dane te mogą być niepublikowane w CEIDG.

2d. Rozstrzygnięcie w sprawie wniosku, o którym mowa w ust. 2c, minister właściwy do spraw gospodarki podejmuje w drodze decyzji administracyjnej.”;

6) po art. 77 dodaje się art. 77a w brzmieniu:

„Art. 77a. 1. W toku kontroli jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem, w szczególności udowodnić istnienie ugruntowanej praktyki, o której mowa w art. 9c ust. 2.

2. Jeżeli na podstawie materiału dowodowego zebranego w toku przeprowadzonej kontroli zostanie ustalone, że kwestionowane przez organ kontroli postępowanie kontrolowanego w okresie objętym kontrolą było wynikiem stosowania się przez niego do ugruntowanej praktyki organu administracji publicznej, państwowej jednostki organizacyjnej lub organu kontroli, o której mowa w art. 9c ust. 2 lub do wydanego wcześniej wobec niego rozstrzygnięcia organu administracji publicznej, państwowej jednostki organizacyjnej lub organu kontroli lub do uprzednich zaleceń pokontrolnych lub do interpretacji, o której mowa w art. 9c ust. 3, organ kontroli zawiadamia kontrolowanego o ujawnionych okolicznościach, jednocześnie wskazując zgromadzony w tym zakresie materiał dowodowy.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, organ kontroli, w drodze zaleceń pokontrolnych, wskazuje kontrolowanemu prawidłowy sposób postępowania oraz termin, od którego nakaże jego stosowanie.”;

7) po art. 78 dodaje się art. 78a w brzmieniu:

"Art. 78a. 1. Kontrole planuje się i organizuje po uprzednim przeprowadzeniu analizy prawdopodobieństwa naruszenia prawa w ramach wykonywania działalności gospodarczej. Analiza obejmuje identyfikację obszarów podmiotowych i przedmiotowych, w których ryzyko naruszenia przepisów jest największe. Sposób przeprowadzenia analizy określa organ kontroli lub organ nadrzędny.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do kontroli:

1) w przypadku gdy organ kontroli poweźmie uzasadnione podejrzenie:

- a) zagrożenia życia lub zdrowia,
- b) niebezpieczeństwa powstania szkód majątkowych w znacznych rozmiarach,
- c) popełnienia przestępstwa lub wykroczenia,
- d) popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego,

- e) naruszenia zakazu praktyk ograniczających konkurencję lub zakazu praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów
– w wyniku wykonywania tej działalności;
- 2) wobec działalności przedsiębiorców w zakresie objętym nadzorem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 614, z późn. zm.¹¹⁾).
3. Organ kontroli zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej ogólny schemat procedur kontroli oraz ogólny opis sposobu przeprowadzania analizy, o której mowa w ust. 1.";
- 8) w art. 79 po ust. 5 dodaje się ust. 5a-5e w brzmieniu:
- "5a. Czynności kontrolne polegające na pobieraniu próbek lub dokonywaniu oględzin, w tym pojazdów, lub dokonywaniu pomiarów mogą być przeprowadzane przed upływem terminu 7 dni, o którym mowa w ust. 4.
- 5b. Czynności polegające na pobieraniu próbek i dokonywaniu oględzin nie mogą przekraczać jednego dnia roboczego, natomiast czynności polegające na dokonywaniu pomiarów nie mogą przekraczać kolejnych 24 godzin liczonych od chwili rozpoczęcia tych czynności.
- 5c. Oględziny nie mogą dotyczyć treści dokumentów.
- 5d. Z czynności polegających na pobieraniu próbek lub dokonywaniu oględzin, w tym pojazdów lub dokonywaniu pomiarów kontrolnych sporządza się protokół.
- 5e. W przypadku podejmowania czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 5a, zawiadomienie o zamiarze podjęcia czynności może być doręczone kontrolowanemu albo osobie przez niego upoważnionej, a w razie nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, zawiadomienie może być doręczone zarządzającemu w imieniu kontrolowanego zakładem lub inną wyodrębnioną częścią przedsiębiorstwa lub kierownikowi wyodrębnionej komórki organizacyjnej przedsiębiorstwa.";
- 9) w art. 81a ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- "1. W przypadku wszczęcia kontroli przedsiębiorca jest obowiązany niezwłocznie okazać kontrolującemu książkę kontroli, o której mowa w art. 98 ust. 1, prowadzoną w postaci:

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1348, 1357, 1505, 1513, 1649, 1844.

- 1) papierowej – przez udostępnienie jej oryginału albo kopii odpowiednich jej fragmentów albo
 - 2) elektronicznej – przez zapewnienie dostępu przy użyciu urządzenia pozwalającego na zapoznanie się i dokonanie wpisu albo wydruków z systemu informatycznego, w którym prowadzona jest książka kontroli, poświadczonych przez siebie za zgodność z wpisem w książce kontroli. ";
- 10) w art. 82 po ust. 2 dodaje się ust.3 w brzmieniu:

"3. Organy mogą równocześnie podejmować i prowadzić więcej niż jedną kontrolę działalności przedsiębiorcy, jeżeli kontrola dotyczy tego samego przedmiotu, przeprowadzenie kontroli jest obligatoryjne, a przedsiębiorca wyraził na nią zgodę lub jest ona przeprowadzona na jego wniosek.";

- 11) po art. 83a dodaje się art. 83b w brzmieniu:

"Art. 83b. 1. Kontroli nie przeprowadza się, w przypadku gdy ma ona dotyczyć zakresu objętego uprzednio zakończoną kontrolą.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy:

- 1) ponowna kontrola jest niezbędna do przeprowadzenia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności, stwierdzenia wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji ostatecznej lub wznowienia postępowania w sprawie zakończonej decyzją ostateczną;
- 2) ponowna kontrola jest niezbędna do przeprowadzenia postępowania w związku z uchYLENIEM lub stwierdzeniem nieważności decyzji przez sąd administracyjny;
- 3) ponowna kontrola jest niezbędna do przeprowadzenia postępowania w celu sprawdzenia wykonania zaleceń pokontrolnych organu lub wykonania decyzji nakazujących usunięcie naruszeń prawa, w związku z przeprowadzoną kontrolą;
- 4) uprzednio zakończona kontrola została przeprowadzona z naruszeniem prawa mającym wpływ na wynik kontroli.";

- 12) w art. 84c:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

"1a. Przedsiębiorca może wnieść sprzeciw wobec każdorazowego przedłużenia czasu trwania kontroli przez organ kontroli.",

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Przedsiębiorca wnosi sprzeciw w postaci papierowej lub elektronicznej do organu podejmującego i wykonującego kontrolę. Przedsiębiorca przekazuje kontrolującemu informację o wniesieniu sprzeciwu, w postaci papierowej lub elektronicznej.",

c) po ust. 15 dodaje się ust. 15a w brzmieniu:

"15a. W przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 10, przedsiębiorca może złożyć skargę do sądu administracyjnego na postanowienie organu kontroli o kontynuowaniu czynności kontrolnych. Złożenie skargi nie wstrzymuje czynności kontrolnych".

Art. 17. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2015 r. poz. 2273 i 2278 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542) w art. 56 wprowadzającym zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672):

1) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

"Art. 285. 1. Opłatę ustala się według stawek obowiązujących w okresie, w którym korzystanie ze środowiska miało miejsce.

2. Za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, pobór wód oraz za składowanie odpadów podmiot korzystający ze środowiska wnosi opłatę do końca miesiąca następującego po upływie każdego półrocza.

3. Opłatę za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza podmiot korzystający ze środowiska wnosi do końca miesiąca następującego po upływie pierwszego półrocza i w terminie do końca lutego roku następnego za drugie półrocze.

4. Opłatę za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza ustala się na podstawie wielkości rocznej rzeczywistej emisji, określonej w raporcie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.

5. Opłatę za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza:

- 1) za pierwsze półrocze wnosi się w wysokości 50 % rocznej opłaty za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza uiszczonej w poprzednim roku kalendarzowym;
- 2) za drugie półrocze wnosi się na zasadach określonych w ust. 3 w wysokości pomniejszonej o kwotę opłaty uiszczonej za pierwsze półrocze.

6. Podmiot ponoszący opłatę zryczałtowaną za odprowadzane ścieki pochodzące z chowu lub hodowli ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych wnosi ją w terminie 2 miesięcy po zakończeniu okresu, o którym mowa w art. 287 ust. 1 pkt 5.

7. W przypadku gdy w danym roku kalendarzowym na składowisku odpadów umieszczono odpady oraz wydobyto z niego odpady tego samego rodzaju, podmiot korzystający ze środowiska wnosi opłatę do dnia 31 stycznia następnego roku.

Art. 286. 1. Podmiot korzystający ze środowiska w terminie, o którym mowa w art. 285 ust. 2 i 7, przedkłada marszałkowi województwa wykaz zawierający informacje i dane, o których mowa w art. 287, wykorzystane do ustalenia wysokości opłat oraz wysokość tych opłat, z zastrzeżeniem art. 289 ust. 1.

2. Podmiot korzystający ze środowiska, wprowadzający gazy lub pyły do powietrza, przedkłada marszałkowi województwa wykaz sporządzony na podstawie informacji zawartych w raporcie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, uwzględniający informacje o rodzajach substancji wprowadzonych do powietrza, wielkości emisji oraz wysokości opłat za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza uiszczonych za poprzedni rok kalendarzowy, z zastrzeżeniem art. 289 ust. 1.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 2, podmiot korzystający ze środowiska przedkłada w terminie do końca lutego roku następnego za poprzedni rok kalendarzowy.

4. Informacje zawarte w wykazie, o którym mowa w ust. 2, stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

5. Podmiot korzystający ze środowiska, odprowadzający ścieki pochodzące z chowu lub hodowli ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych, przekazuje informacje do końca miesiąca następującego po zakończeniu okresu, o którym mowa w art. 287 ust. 1 pkt 5, z zastrzeżeniem art. 289 ust. 1.

6. Wykaz zawierający informacje i dane, o których mowa w art. 287 ust. 1 pkt 2 i 3, wykorzystane do ustalenia wysokości opłat, podmiot korzystający ze środowiska w terminie, o którym mowa w art. 285 ust. 2, przedkłada także wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

7. Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, w terminie do dnia 30 czerwca roku następnego przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska informacje o rodzajach

substancji wprowadzonych do powietrza, wielkości emisji oraz wysokości opłat za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza uiszczonych za poprzedni rok kalendarzowy sporządzone na podstawie raportów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, niezbędne do prowadzenia wojewódzkiej bazy informacji o korzystaniu ze środowiska.

8. Do zobowiązań z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jeżeli wynikają one z wykazu o wysokości należnych opłat.

9. Wykaz, na podstawie którego ustalono opłaty za składowanie odpadów, podmiot korzystający ze środowiska przedkłada także wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta właściwemu ze względu na miejsce składowania odpadów.

10. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat i sposób przedstawiania tych informacji i danych, uwzględniając w szczególności wymaganie, aby formularz wykazu zawierał:

- 1) zbiorcze zestawienie informacji o zakresie wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, poboru wód oraz składowania odpadów;
- 2) pouczenie, że zawarte w wykazie informacje o wysokości należnych opłat stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

11. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 10, zostaną ustalone:

- 1) forma wykazu;
 - 2) zawartość wykazu;
 - 3) układ wykazu;
 - 4) wymagane techniki przedkładania wykazu.";
- 2) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

"10a) w art. 289 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. Nie wnosi się opłat z tytułu tych rodzajów korzystania ze środowiska spośród wymienionych w art. 273 ust. 1, których roczna wysokość wnoszona na rachunek urzędu marszałkowskiego nie przekracza 800 zł. Przepisów art. 286 ust. 1-3 i ust. 5 oraz art. 359 ust. 2 nie stosuje się."

Art. 18. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2013 r. poz. 888 oraz z 2016 r. poz. 542 i 1688) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Przepisów ustawy w zakresie:

- 1) uzyskania wymaganych poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, w tym dotyczących opłaty produktowej, oraz dokumentów potwierdzających recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, eksport odpadów opakowaniowych i wewnątrzwspólnotowa dostawę odpadów opakowaniowych;
- 2) obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, o których mowa w art. 19 ust. 1 oraz obowiązku dotyczącego sprawozdań o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne
- nie stosuje się do przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu produkty w opakowaniach o łącznej masie opakowań nieprzekraczającej 1 Mg, z zastrzeżeniem art. 7 ust. 1.";

2) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Wprowadzający produkty w opakowaniach, z wyjątkiem podmiotów, o których mowa w art. 6 ust. 3, jest obowiązany prowadzić publiczne kampanie edukacyjne.",

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

"6. Wprowadzający produkty w opakowaniach, o którym mowa w ust. 1, składa sprawozdanie o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne w ramach rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach."

Art. 19. 1. Jeżeli w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie upłynął okres na wydanie świadectwa pracy zgodnie z art. 97 § 1¹ ustawy zmienianej w art. 4 w dotychczasowym brzmieniu, pracodawca wydaje pracownikowi świadectwo pracy za zakończone okresy zatrudnienia, o których mowa w tym przepisie, w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, pracownik może żądać wydania świadectwa pracy w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem umowy o pracę lub świadectwa pracy dotyczącego łącznego okresu zatrudnienia na podstawie dwóch lub więcej

umów o pracę, przypadającego przed zgłoszeniem wniosku o wydanie świadectwa pracy. Pracodawca jest obowiązany wydać świadectwo pracy w ciągu 7 dni od dnia złożenia pisemnego wniosku pracownika w tej sprawie.

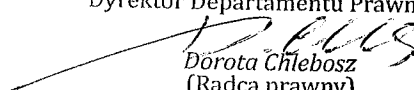
Art. 20. Do wydania świadectwa pracy w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy zawartego na podstawie umowy o pracę na okres próbny lub na czas określony trwającej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 97 § 1¹ - § 13 ustawy zmienianej w art. 4 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 21. Do spraw wszczętych i niezakończonych na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 5, do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 22. Kontrolę przedsiębiorcy wszczętą na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 16, prowadzi się według przepisów obowiązujących w dniu wszczęcia kontroli. Czynności kontrolne dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność.

Art. 23. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r z wyjątkiem art. 15, który wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2017 r. oraz art. 17, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

Za zgodność pod względem
prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym
Dyrektor Departamentu Prawnego

Dorothea Chlebosz
(Radca prawny)

1.07.16 v

Zastępca Dyrektora

Armen Artwich

01.07.16 r.

Uzasadnienie

Spis treści

1. POTRZEBA I CEL REGULACJI	4
2. ZAKRES ZMIAN W PROJEKCIE USTAWY	4
2.1. w art. 1 – zmiana ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380)	4
2.2. w art. 2 – zmiana ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.)	6
2.3. w art. 3 – zmiana ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.)	7
2.3.1. zmiana w pkt 1 - poszerzenie kręgu pracodawców, którzy mogą żądać od osób ubiegających się o pracę podania danych o niekaralności	7
2.3.2. zmiana w pkt 2 i 4 - złagodzenie wymogów prawa pracy wobec małych przedsiębiorców (zatrudniających nie więcej niż 50 pracowników)	9
2.3.3. zmiana w pkt 3 - wydawania świadectwa pracy wynikającego z zakończonych umów w przypadku zatrudnienia na podstawie kolejnej umowy u tego samego pracodawcy	9
2.3.4. zmiana w pkt 5 - wprowadzenie wymogu formy pisemnej pod rygorem nieważności dla umowy o współodpowiedzialności materialnej pracowników za mienie powierzone	10
2.3.5. zmiana w pkt 6 - wydłużenie z 7 do 14 dni terminu do wniesienia przez pracownika odwołania do sądu od wypowiedzenia umowy o pracę	11
2.4. w art. 4 – zmiana ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 111 i 2199)	11
2.5. w art. 5 – zmiana ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290)	12
2.5.1. zmiany w pkt 1, 2, 3, 5 lit. b i c, 6, 9, 10 lit. a i b, 11, 13, 14, 15, 16 - zastąpienie sformułowania „właściwy organ” zwrotem „organ administracji architektoniczno-budowlanej” lub „organ nadzoru budowlanego”	12
2.5.2. zmiany w pkt 4, 5 lit. a, 10 lit. c - zwolnienie niektórych robót budowlanych z pozwolenia na budowę lub zgłoszenia (zmiany w art. 29 i 30)	12
2.5.3. zmiany w pkt 5 lit. b i c, 11, 13 - skrócenie rozpatrywania zgłoszeń z 30 do 21 dni, wydawanie zaświadczeń o niewnoszeniu sprzeciwu	14
2.5.4. zmiany w pkt 6 - doprecyzowanie przepisów w zakresie istotnego odstępiania od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę oraz wprowadzenie odstępstwa 2%	15
2.5.5. zmiany w pkt 7 - regulacje w zakresie tymczasowych obiektów budowlanych	15
2.5.6. zmiana w pkt 9, 10 lit. b - uchylene wymogu rozpoczęcia postępowania legalizacyjnego pod warunkiem zgodności z decyzją o warunkach zabudowy	15

2.5.7.	zmiana w pkt 10 lit. b - ujednoczenie brzmienia art. 48 i 49b w zakresie jednej z przestępstw umożliwiających legalizację budowy	16
2.6.	w art. 6 – zmiana ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.)	16
2.7.	w art. 7 – zmiana ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2014 r. poz. 1099, z 2015 r. poz. 1505 oraz z 2016 r. poz. 65)	17
2.8.	w art. 8 – zmiana ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.)	17
2.9.	w art. 9 – zmiana ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121 z późn. zm.)	17
2.10.	w art. 10 – zmiana ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 1998 r. Nr 144 poz. 930, z późn. zm.)	19
2.11.	w art. 11 – zmiana ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz.U. z 2015 r. poz. 1036, z późn. zm.)	20
2.12.	w art. 12 – zmiana ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030 z późn. zm.)	20
2.12.1.	zmiany w pkt 1, 4 i 7	20
2.12.2.	zmiany w pkt 2, 3, 9-11	21
2.12.3.	zmiany w pkt 5, 6, 12 i 13 - zwiększenie ochrony wspólników/akcjonariuszy mniejszościowych	21
2.12.4.	zmiana w pkt 8 - brak pieczęci na dokumencie akcji	23
2.12.5.	zmiana w pkt 14 - zgodność przepisów KSH z przepisami ustawy SDG w zakresie postępowania o wykreślenie przedsiębiorcy z CEIDG	24
2.13.	w art. 13 – zmiana ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1125)	24
2.13.1.	zmiana w pkt 1 w lit. a - wstąpienie w prawa i obowiązki poprzedniego eksploatującego	24
2.13.2.	zmiana w pkt 1 lit. b i pkt 2 – elektroniczne dokumenty	25
2.13.3.	zmiana w pkt 3 – umarzanie, odraczanie, rozkładanie na raty należności przypadających UDT	26
2.14.	w art. 14 – zmiana ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 z późn. zm.)	26
2.15.	w art. 15 – zmiana ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1242)	28
2.16.	w art. 16 – zmiany ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 z późn. zm.)	33
2.16.1.	zmiany w pkt 7-12 - w zakresie kontroli	33
2.16.1.1.	zmiana w pkt 7 - kontrole na podstawie identyfikacji prawdopodobieństwa naruszenia prawa „analizy ryzyka”	34
2.16.1.2.	zmiana w pkt 7- informacja o procedurach kontroli na stronach internetowych organu kontroli	34
2.16.1.3.	zmiana w pkt 8 - tryb pobierania próbek i dokonywania oględzin	35
2.16.1.4.	zmiana w pkt 9 - dotycząca książek kontroli	37

2.16.1.5.	zmiana w pkt 10 - umożliwienie przeprowadzania wspólnych kontroli	37
2.16.1.6.	zmiana w pkt 11 - zakaz ponownej kontroli	37
2.16.1.7.	zmiana w pkt 12 - sprzeciw na przedłużenie czasu kontroli. Możliwość złożenia skargi do sądu na postanowienie organu kontroli	38
2.16.2.	zmiany w pkt 1 i 6 - interpretacje	39
2.16.2.1.	zmiany w pkt 1	40
2.16.2.2.	zmiany w pkt 6	41
2.16.3.	zmiany w pkt 3-5 - w zakresie CEIDG	42
2.16.3.1.	zmiana w pkt 3 – dot. danych wpisowych w zakresie NIP	42
2.16.3.2.	zmiana w pkt 3 - w zakresie wpisu danych adresowych do CEIDG	42
2.16.3.3.	zmiana w pkt 3 - w zakresie podawania kodu PKD	42
2.16.3.4.	zmiana w pkt 3 - w zakresie zgłaszania informacji o ogłoszeniu upadłości	42
2.16.3.5.	zmiana w pkt 3 - w zakresie zgłaszania informacji o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego	43
2.16.3.6.	zmiana w pkt 3 - wprowadzenie obowiązku złożenia wraz wnioskiem o wpis do CEIDG oświadczenia o posiadaniu tytułu prawnego do lokalu	43
2.16.3.7.	zmiana w pkt 4 - uzupełnienie przesłanek niepoprawności wniosku o wpis do CEIDG	43
2.16.3.8.	zmiana w pkt 5 - nieujawnianie w „historii wpisu” niektórych danych adresowych	44
2.16.4.	zmiana w pkt 2 - dostosowanie przepisu art. 14a ust. 1d <i>ustawy SDG</i> do nowego brzmienia definicji „osoby sprawującej osobistą opiekę nad dzieckiem” w związku ze zmianą <i>ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych</i>	44
2.17.	w art. 17 - zmiany ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2015 r. poz. 2273 i 2278 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542)	44
2.18.	w art. 18 – zmiany ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2013 r. poz. 888 oraz z 2015 r. poz. 1688)	45
3.	ZGŁOSZENIE LOBBINGOWE	46
4.	OŚWIADCZENIE O ZGODNOŚCI PROJEKTOWANYCH REGULACJI Z PRAWEM UNII EUROPEJSKIEJ	46
5.	OCENA, CZY PROJEKT USTAWY BĘDZIE PODLEGAŁ NOTYFIKACJI ZGODNIE Z PRZEPISAMI DOTYCZĄCYMI FUNKCJONOWANIA KRAJOWEGO SYSTEMU NOTYFIKACJI NORM I AKTÓW PRAWNYCH	46
6.	INFORMACJA DOTYCZĄCA PRZEDSTAWIENIA PROJEKTU WŁAŚCIWYM ORGANOM I INSTYTUCJOM UNII EUROPEJSKIEJ.	46
7.	TERMIN WEJŚCIA W ŻYCIE	46

1. Potrzeba i cel regulacji

Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego przedsiębiorców stanowi element pakietu ułatwień dla przedsiębiorców „100 zmian dla firm”, będącego I etapem realizacji Planu na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju.

Celem projektowanej ustawy jest poprawa warunków prawnych wykonywania działalności gospodarczej w Polsce. Realizacji tego celu służyć będzie redukcja niektórych obowiązków administracyjnych, doprecyzowanie zagadnień wywołujących wątpliwości interpretacyjne, zmiany wspierające rozwój przedsiębiorczości i podniesienie efektywności pracy, usprawnienie procesu inwestycyjnego oraz zmniejszenie uciążliwości kontroli działalności gospodarczej. Proponuje się zmiany m.in. w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, w prawie pracy i ubezpieczeń społecznych, w prawie budowlanym, prawie technicznym, prawie handlowym oraz finansowym i ochrony środowiska.

W odpowiedzi na konkretne problemy występujące w praktyce wykonywania działalności gospodarczej i zidentyfikowane m.in. w toku konsultacji z organizacjami przedsiębiorców, przedmiotowy projekt wprowadza zmiany w 18 ustawach, których celem jest uproszczenie wykonywania działalności gospodarczej w różnych obszarach.

Propozycje mają charakter powszechny, będą korzystnie oddziaływać w szczególności na małe i średnie przedsiębiorstwa. Bilans wprowadzanych rozwiązań będzie dla przedsiębiorców pozytywny. Szacuje się, że oszczędności dla przedsiębiorców i obywateli wynikające z mniejszych obciążeń administracyjnych powinny wynieść ok. 89.000.000 zł w pierwszym pełnym roku obowiązywania ustawy.

2. Zakres zmian w projekcie ustawy

2.1. w art. 1 – zmiana ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380)

Projektowane zmiany mają na celu ustawowe uzupełnienie regulacji reprezentacji mieszanej, w następstwie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2015 r., sygn. akt III CZP 34/14. W przedmiotowej uchwale Sąd Najwyższy odpowiadając na pytanie prawne przedstawione przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego we wniosku z dnia 11 kwietnia 2014 r. dotyczące możliwości wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego (KRS), w rubryce „Prokurenci”, jednego prokurenta z jednoczesnym zastrzeżeniem, że może

on działać tylko łącznie z członkiem zarządu spółki, podjął uchwałę, że niedopuszczalny jest wpis z takim zastrzeżeniem jednego prokurenta do rejestru przedsiębiorców w KRS.

Mając na względzie regulacje *Kodeksu cywilnego* (KC) dotyczącą reprezentacji osób prawnych, trzeba przede wszystkim zauważyć, że osoby prawne działają przez swoje organy w sposób przewidziany w ustawie i w opartym na niej statucie.

Przykładem takiej regulacji jest tzw. reprezentacja mieszana, dla której podstawę stanowi art. 205 oraz art. 373 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – *Kodeks spółek handlowych* (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030 ze zm.)

W obowiązującym stanie prawnym o sposobie reprezentacji osoby prawnej może zatem decydować wyłącznie ustawa lub oparty na niej statut (umowa), a nie oświadczenie woli członków organu przedsiębiorcy.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w powołanej uchwale, „wykładnia literalna przepisów KC o prokurze wskazuje, że ustawodawca ustanowił trzy jej rodzaje. Po pierwsze, prokurę singularną, której przedsiębiorca udziela innej osobie lub osobom. Jeżeli udzielono takiej prokury kilku osobom, każda z nich jest umocowana do czynności sądowych i pozasądowych jakie są związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa, z wyjątkiem czynności, o których mowa w art. 109³ KC. Jest to więc prokura wykonywana jednoosobowo. Po drugie, przedsiębiorca może udzielić prokury łącznej. W takim przypadku do skutecznego składania oświadczeń woli za przedsiębiorcę konieczne jest złożenie oświadczenia woli przez wszystkie osoby, którym udzielono prokury łącznej. Można także udzielić prokury łącznej lub singularnej, ale ograniczyć jej zakres tylko do spraw wpisanych do rejestru oddziału przedsiębiorstwa. Będzie to prokura oddziałowa. *De lege lata* brak podstaw prawnych do udzielania przez przedsiębiorcę innego rodzaju prokury.”

W konsekwencji, w obecnym stanie prawnym, wbrew dotychczasowej praktyce obrotu, nie istnieje możliwość udzielania prokury upoważniającej tylko do działania łącznie z członkiem organu zarządzającego.

Wobec powyższego, proponuje się modyfikację art. 109⁴ KC poprzez dodanie § 1¹ oraz zmianę brzmienia § 2. Propozycja ta w sposób wyraźny dopuści ustanawianie innego rodzaju prokury (prokury mieszanej) obok dotychczas przewidzianej w przepisach prokury łącznej.

Bezpośrednim skutkiem projektowanych zmian będzie przywrócenie pewności obrotu w aspekcie reprezentacji osób prawnych przez członka organu zarządzającego działającego

łącznie z prokurentem, a zarazem umożliwienie wpisu takiej prokury do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego.

2.2. **w art. 2 – zmiana ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.)**

W postępowaniu cywilnym zauważalny jest problem prawny dotyczący sposobu obliczania terminu ustawowego do dokonywania czynności procesowych. W praktyce występuje rozbieżność, co do tego, jakie znaczenie prawne w postępowaniu cywilnym ma koniec terminu przypadający w sobotę. Powyższe zagadnienie było przedmiotem rozważań w orzecznictwie. Ustawodawca nie przewidział w Kodeksie postępowania cywilnego (KPC) samodzielnej regulacji problematyki zasad liczenia terminów, lecz odwołał się do zasad określonych w kodeksie cywilnym, stanowiąc w art. 165 § 1 KPC, że terminy oblicza się według przepisów kodeksu cywilnego. Według art. 115 KC, jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy, termin upływa dnia następnego. W świetle ustalonego orzecznictwa z zakresu prawa cywilnego oraz prawa pracy sobota nie jest dniem uznanym ustawowo za wolny od pracy w rozumieniu art. 115 KC w zw. z art. 165 § 1 KPC SN w swoich orzeczeniach wyjaśnił, że o dniu ustawowo wolnym od pracy można mówić jedynie w odniesieniu do takich dni, które zostały uznane za wolne przepisem ustawy, a uregulowanie to ma walor powszechności, a nie ogranicza się do określonych zakładów pracy lub oznaczonych grup pracowników. Soboty nie charakteryzują się takimi cechami, gdyż jako dni wolne nie mają charakteru powszechnego, chociaż obejmują wiele grup pracowników i wiele zakładów pracy.

Zaproponowana zmiana przepisu 165 § 1 KPC będzie miała ten skutek, że jeżeli ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się następny dzień po dniu lub dniach wolnych od pracy. Postulowana zmiana przepisu wprowadza wyjątek od zasady przewidzianej w art. 115 KC i z dniem ustawowo wolnym od pracy zrównuje wszystkie soboty. Tak więc sobota uzyskuje kwalifikację alternatywnie taką samą jak dzień ustawowo wolny od pracy.

Za przyjęciem proponowanego rozwiązania przemawia potrzeba zapewnienia maksymalnego poziomu ochrony sfery praw i interesów stron oraz uczestników postępowania zobligowanych do dotrzymania terminów wyznaczonych w tym postępowaniu. Należy mieć na uwadze to, że sobota jest dniem, w którym zazwyczaj nie działają urzędy i sądy, a tym samym dopełnienie terminu kończącego się wraz z upływem soboty mogłoby być niejednokrotnie istotnie utrudnione. Takie potraktowanie soboty ma swoją przyczynę w dbałości o obywatela,

jak bowiem powszechnie wiadomo szczególnie w małych miejscowościach trudno znaleźć placówkę pocztową czynną w sobotę, co w praktyce uniemożliwia dokonanie jakiegokolwiek czynności procesowej w ten dzień tygodnia. Dochowanie terminu kończącego się w sobotę przez złożenie pisma przed upływem terminu w urzędach organów administracji publicznej, placówce pocztowej i polskich urzędach konsularnych, może więc w praktyce nastąpić w dniu powszednim poprzedzającym sobotę – najczęściej w piątek. Dodatkowo, należy mieć na uwadze, iż nie można wbrew oczywistym faktom – nieczynne w soboty zarówno urzędy organów administracji publicznej, jak i przeważająca większość placówek pocztowych – utrzymywać, iż istnieje prawnie skuteczna możliwość dla wszystkich uczestników postępowania, dochowania terminu kończącego się właśnie w tym dniu.

Analogiczna regulacja obowiązuje w postępowaniu sądownoadministracyjnym, Ordynacji podatkowej, a w postępowaniu administracyjnym wynika z orzecznictwa. Trudno znaleźć uzasadnienie, by w postępowaniu sądownoadministracyjnym i postępowaniu cywilnym miały zastosowanie różne rozwiązania w przedmiotowym zakresie. Takie rozróżnienie niepotrzebnie utrudnia adresatom normy prawnej jej stosowanie. Celem przedmiotowej zmiany legislacyjnej jest zrównanie w tym zakresie rozwiązań poszczególnych procedur. W konsekwencji rzadziej będzie dochodziło do brzemiennej w skutkach błędów u adresatów norm prawnych. W ocenie projektodawcy zwiększy to poziom zaufania u adresatów norm prawny do państwa i stanowionego przez niego prawa. Ponadto konieczność zmiany wynika z przemian cywilizacyjnych i obecnego statusu soboty jako de facto kolejnego obok niedzieli dnia wolnego od pracy, inaczej niż w czasie kiedy zmieniany przepis był uchwalany. Od wielu więc lat sobota przestała w praktyce być „dniem powszednim”, a stała się dla większości pracowników dniem wolnym od pracy.

W konsekwencji przedmiotowej zmiany, liczba czynności procesowych dokonywanych po terminie ustawowym powinna ulec zmniejszeniu.

2.3. w art. 3 – zmiana ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.)

2.3.1. zmiana w pkt 1 - poszerzenie kręgu pracodawców, którzy mogą żądać od osób ubiegających się o pracę podania danych o niekaralności

Na podstawie obowiązujących przepisów pracodawca może żądać informacji o niekaralności od osób ubiegających się o zatrudnienie tylko, jeżeli obowiązek ich podania wynika z odrębnych przepisów. Informacje o niekaralności pracownika mają znaczenie np. dla firm

działających na rynku finansowym, powierzających swym pracownikom pieniądze lub papiery wartościowe lub których pracownicy podejmują decyzje obarczone wysokim ryzykiem.

Proponuje się nowelizację *Kodeksu pracy* poprzez poszerzenie kręgu pracodawców, którzy będą mogli żądać od osoby ubiegającej się o zatrudnienie podania informacji o niekaralności.

Pracodawca, będący podmiotem podlegającym nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego w rozumieniu *ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz.U. z 2016 r., poz. 174 i 615)*, będzie miał prawo żądać od osoby ubiegającej się o zatrudnienie podania informacji w zakresie skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe. Zgodnie z ogólnymi zasadami dotyczącymi danych osobowych, których można żądać od kandydata do pracy, „uprawnienie pracodawcy do żądania podania przez osobę ubiegającą się o zatrudnienie określonych danych osobowych nie powoduje powstania po stronie tej osoby obowiązku podania tym informacji. Jednakże kandydat do pracy powinien liczyć się z tym, że pracodawca, który nie otrzyma jego danych osobowych – na podstawie których dokonuje selekcji kandydatów i podejmuje decyzje o zatrudnieniu – może nie rozważać jego kandydatury w zakresie zatrudnienia”¹.

Jednocześnie, wprowadza się do KP normę, zgodnie z którą, udokumentowanie informacji o niekaralności, może nastąpić przez pracodawcę wyłącznie na podstawie dodawanego pkt 9a w art. 6 ust. 1 *ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz.U. z 2015 r., poz. 1036 i 1629)* (KRK), po uprzednim uzyskaniu pisemnej zgody osoby ubiegającej się o zatrudnienie.

Projektowana zmiana ma na celu umożliwienie podmiotom sektora finansowego prowadzenie bardziej rozważnej polityki kadrowej, co w związku ze szczególnym charakterem tego sektora przejawiającym się w doniosłym wpływie na interesy zarówno jednostkowe, jak i stabilność polskiej gospodarki, niewątpliwie leży w interesie społecznym.

Odpowiednio zmieniona zostanie również *ustawa o Krajowym Rejestrze Karnym*.

Podkreślić należy, że projektowana regulacja nie pozwala na obciążenie osób ubiegających się o zatrudnienie kosztami uzyskania zaświadczenia o niekaralności.

Projektodawca, w celu zapewnienia przejrzystości i elastyczności projektowanej regulacji nie zdecydował się na wprowadzenie katalogu określonych stanowisk pracy, przy rekrutacji na

¹ K. Walczak (red.), *Kodeks pracy. Komentarz*, 2016, wyd. XIX, komentarz do art. 22¹ K.p.

które dopuszczalne byłoby żądanie podania informacji w zakresie karalności, jak i nie zdecydował się na ograniczenie dopuszczalnego zakresu badania do ściśle określonego katalogu przestępstw, pozostawiając przedmiotowe kwestie racjonalnej ocenie pracodawców i osób ubiegających się o zatrudnienie.

2.3.2. zmiana w pkt 2 i 4 - złagodzenie wymogów prawa pracy wobec małych przedsiębiorców (zatrudniających nie więcej niż 50 pracowników)

Zwiększenie zatrudnienia powyżej 19 pracowników wiąże się w obecnym stanie prawnym z kłopotliwymi obowiązkami po stronie pracodawcy: obowiązek tworzenia Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, obowiązek ustalania regulaminu wynagradzania, regulaminu pracy.

W efekcie przedsiębiorcy obawiają się zwiększać zatrudnienie w oparciu o umowy o pracę, blokując własny rozwój, wybierając umowy cywilnoprawne lub obchodząc prawo poprzez sztuczne dzielenie przedsiębiorstwa. Wg badania przeprowadzonego przez PARP aż 34,8% przedsiębiorców wskazywało na zniesienie obowiązku ustalania regulaminu wynagradzania, zaś 29,6% wskazań dotyczyło obowiązku ustalania regulaminu pracy, jako zmianę, która może najbardziej usprawnić funkcjonowanie ich przedsiębiorstwa.

Wobec powyższego, proponuje się złagodzenie wymogów prawa pracy wobec małych przedsiębiorców poprzez podniesienie progów dotyczących obowiązku ustalania regulaminu wynagradzania oraz regulaminu pracy z 20 do 50 pracowników.

Pracodawcy zatrudniający poniżej 50 pracowników będą mogli fakultatywnie ustalać regulamin wynagradzania i regulamin pracy, przy czym pracodawcy zatrudniający nie mniej niż 20 i mniej niż 50 pracowników, u których działa zakładowa organizacja związkowa, będą ustalać regulamin wynagradzania i regulamin pracy, jeżeli z wnioskiem wystąpi zakładowa organizacja związkowa.

2.3.3. zmiana w pkt 3 - wydawania świadectwa pracy wynikającego z zakończonych umów w przypadku zatrudnienia na podstawie kolejnej umowy u tego samego pracodawcy

Obowiązujący wymóg, wynikający z art. 97 § 1¹ *Kodeksu pracy* (KP), wydawania świadectwa pracy po 24 miesiącach zakładowego stażu pracy mimo trwania zatrudniania u tego samego pracodawcy na podstawie kolejnej umowy zawartej na okres próbny lub umowy o pracę zawartej na czas określony, stanowi nadmierne obciążenie dla pracodawców

i nie ma uzasadnienia z punktu widzenia interesu pracownika. Jednocześnie, przepis wydaje się być „martwy” w opinii przedsiębiorców.

Propozycja zmierza do przyjęcia zasady, zgodnie z którą pracodawca będzie, jak dotychczas, zobowiązany do niezwłocznego wydania pracownikowi świadectwa pracy w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy, przy czym wyjątek od tej zasady stanowiłyby sytuacje, w których dochodzi do nawiązania kolejnej umowy o pracę z tym samym pracownikiem w ciągu 7 dni od dnia ustania poprzedniego zatrudnienia. W takim przypadku pracodawca byłby obowiązany wydać pracownikowi świadectwo pracy dotyczące poprzedniego zakońzonego okresu zatrudnienia – tylko na wniosek tego pracownika.

Natomiast w przypadku, gdy pracodawca nie będzie miał zamiaru zatrudnienia tego samego pracownika w ciągu 7 dni od ustania poprzedniego zatrudnienia, będzie on miał obowiązek wydania świadectwa pracy obejmującego wszystkie poprzednie okresy zatrudnienia tego pracownika, za które nie wydano mu świadectwa pracy lub świadectw pracy, bowiem nie składał on takiego wniosku.

Przepis przejściowy reguluje natomiast kwestie wydania świadectwa pracy w przypadku, gdy w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy nie upłynął jeszcze 24 miesięczny termin na wydanie łącznego świadectwa pracy według dotychczasowych przepisów, a pracownik pozostaje w zatrudnieniu w dniu wejścia w życie nowych przepisów na podstawie umowy o pracę na czas określony lub umowy o pracę na okres próbny. W takim przypadku pracodawca będzie obowiązany do wydania łącznego świadectwa pracy za poprzednie zakończone okresy zatrudnienia (w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy), natomiast świadectwo pracy za okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę trwającej w dniu wejścia w życie ustawy - będzie już wydawane na nowych zasadach.

2.3.4. zmiana w pkt 5 - wprowadzenie wymogu formy pisemnej pod rygorem nieważności dla umowy o współodpowiedzialności materialnej pracowników za mienie powierzone

Dotychczasowy przepis art. 125 § 1 KP reguluje formę umowy o współodpowiedzialności materialnej między pracodawcą i pracownikami, przyjmując, że powinna ona być zawarta w postaci pisemnej. Mimo aktualnego brzmienia przepisu, w doktrynie i judykaturze przyjmuje się, że mimo braku ustawowego zastrzeżenia wymogu zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności, umowa o wspólnej odpowiedzialności jest nieważna, jeśli

nie została zawarta na piśmie. Proponowana zmiana ma na celu wskazanie *explicite*, że forma pisemna została zastrzeżona *ad solemnitatem*.

2.3.5. zmiana w pkt 6 - wydłużenie z 7 do 14 dni terminu do wniesienia przez pracownika odwołania do sądu od wypowiedzenia umowy o pracę

Wydłużenie terminu na wniesienie odwołania do sądu pracy od wypowiedzenia umowy o pracę i tym samym ujednoczenie przewidzianych w art. 264 KP terminów odwołań do sądu pracy ma na celu zwiększenie zaufania przedsiębiorców i pracowników do prawa oraz ochronę sytuacji prawnej pracownika. Obecnie obowiązują dwa terminy na wniesienie odwołania do sądu – 7 dniowy termin dla odwołania od wypowiedzenia umowy o pracę i 14 dniowy termin dla odwołania od rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia. Takie rozróżnienie nie ma uzasadnienia. W praktyce funkcjonowanie dwóch terminów powoduje pomyłki, których skutki są dotkliwe dla pracowników. Ponadto, termin 7 dniowy wydaje się zbyt krótki na prawidłowe sformułowanie pozwu.

2.4. w art. 4 – zmiana ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 111 i 2199)

Zwiększenie zatrudnienia powyżej 19 pracowników wiąże się obowiązkiem tworzenia Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

W efekcie przedsiębiorcy obawiają się zwiększać zatrudnienie w oparciu o umowy o pracę, blokując własny rozwój, wybierając umowy cywilnoprawne lub sztucznie dzieląc przedsiębiorstwo. Wg badania przeprowadzonego przez PARP aż 41,2% przedsiębiorców wskazywało na zniesienie obowiązku tworzenia Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych jako zmianę, która może najbardziej usprawnić funkcjonowanie ich przedsiębiorstwa.

Proponuje się złagodzenie wymogów prawa pracy wobec małych przedsiębiorców poprzez podniesienie progu z 20 do 50 pracowników.

Proponuje się, aby pracodawca zatrudniający co najmniej 50 pracowników według stanu na dzień 1 stycznia danego roku w przeliczeniu na pełne etaty tworzył Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych. Natomiast pracodawca zatrudniający poniżej 50 pracowników będzie mógł fakultatywnie tworzyć Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych.

W przypadku przedsiębiorców zatrudniających nie mniej niż 20 i mniej niż 50 pracowników, u którego działa zakładowa organizacja związkowa, będzie ona mogła wystąpić z wnioskiem o utworzenie Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

2.5. w art. 5 – zmiana ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290)

2.5.1. zmiany w pkt 1, 2, 3, 5 lit. b i c, 6, 9, 10 lit. a i b, 11, 13, 14, 15, 16 - zastąpienie sformułowania „właściwy organ” zwrotem „organ administracji architektoniczno-budowlanej” lub „organ nadzoru budowlanego”

Przepisy posługują się zwrotem „właściwy organ”, a odbiorcy tych przepisów muszą dokonywać skomplikowanej wykładni, by ustalić, do jakiego organu mają się zwrócić. Proponowane zmiany upraszczają przepisy w tym zakresie i mają charakter redakcyjny.

2.5.2. zmiany w pkt 4, 5 lit. a, 10 lit. c - zwolnienie niektórych robót budowlanych z pozwolenia na budowę lub zgłoszenia (zmiany w art. 29 i 30)

Zmiany w zakresie zwolnienia niektórych robót budowlanych z pozwolenia na budowę lub zgłoszenia będą dotyczyły następujących inwestycji:

- a) budowy parterowych budynków gospodarczych o powierzchni zabudowy do 35 m², przy rozpiętości konstrukcji nie większej niż 4,80 m oraz suszarni kontenerowych o powierzchni zabudowy do 21 m² – dotychczas wymagała zgłoszenia, po nowelizacji nie będzie wymagała ani pozwolenia na budowę, ani zgłoszenia (art. 29 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 30 ust. 1 pkt 1). Wymóg zgłoszenia wydaje się tu zbędny, zwłaszcza że takie obiekty są obiektami o prostej konstrukcji,
- b) budowy wiat o powierzchni zabudowy do 35 m², przy czym łączna liczba tych obiektów na działce nie może przekraczać dwóch na każde 500 m², powierzchni działki – obecnie budowa takich wiat wymaga pozwolenia na budowę (z wyjątkiem wiat na działce, na której znajduje się budynek mieszkalny lub przeznaczonej pod budownictwo mieszkaniowe, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 2c), natomiast po nowelizacji będzie wymagać zgłoszenia (art. 29 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 30 ust. 1 pkt 1). Wymóg pozwolenia na budowę wydaje się tu zbyt rygorystyczny, zwłaszcza że takie obiekty są obiektami o prostej konstrukcji, a przy tym wiaty o powierzchni zabudowy do 50m², są zwolnione z pozwolenia na budowę, jeżeli tylko znajdują się na działce, na której znajduje się budynek mieszkalny lub przeznaczonej pod budownictwo mieszkaniowe. Brak jest uzasadnienia, aby wymóg pozwolenia na budowę istniał np. w zakresie postawienia takich wiat na niezabudowanej działce,

- c) zjazdów z dróg krajowych oraz zatok parkingowych na tych drogach – obecnie wymagają pozwolenia na budowę, a po nowelizacji będzie wymagać zgłoszenia (art. 29 ust. 1 pkt 11 w zw. z art. 30 ust. 1 pkt 1),
- d) zjazdów z dróg powiatowych i gminnych oraz zatok parkingowych na tych drogach – dotychczas wymagały zgłoszenia, a po nowelizacji nie będą wymagały ani pozwolenia na budowę, ani zgłoszenia (art. 29 ust. 1 pkt 11a w zw. z art. 30 ust. 1 pkt 1). Wymóg zgłoszenia wydaje się tu zbędny w kontekście ułatwiania dostępu do dróg publicznych,
- e) przepustów o średnicy do 100 cm – obecnie wymagają pozwolenia na budowę, a po nowelizacji nie będą wymagały ani pozwolenia na budowę, ani zgłoszenia (art. 29 ust. 1 pkt 11b w zw. z art. 30 ust. 1 pkt 1). Jakikolwiek wymogi związane z koniecznością uzyskiwania zgód organów administracji architektoniczno-budowlanej co do tak prostych obiektów wydają się niezasadne, zwłaszcza mając na uwadze, że takie obiekty będą wymagały co do zasady uzyskania zgody wodnoprawnej (pozwolenia wodnoprawnego), które rozstrzyga co do tego, czy taki przepust nie naruszy prawidłowej gospodarki wodnej,
- f) przydomowych basenów i oczek wodnych o powierzchni do 50 m², i opasek brzegowych oraz innych sztucznych, powierzchniowych lub liniowych umocnień brzegów rzek i potoków górskich oraz brzegu morskiego, brzegu morskich wód wewnętrznych, niestanowiących konstrukcji oporowych – dotychczas wymagały zgłoszenia, po nowelizacji nie będą wymagały ani pozwolenia na budowę, ani zgłoszenia (art. 29 ust. 1 pkt 15 i 17 w zw. z art. 30 ust. 1 pkt 1). Jakikolwiek wymogi związane z koniecznością uzyskiwania zgód organów administracji architektoniczno-budowlanej co do tak prostych obiektów wydają się niezasadne. Trzeba przy tym mieć na uwadze, że przedmiotowa zmiana nie zwalnia z obowiązku uzyskania zgody wodnoprawnej (pozwolenia wodnoprawnego),
- g) instalacji klimatyzacyjnych – obecnie ta kwestia budzi spore wątpliwości. Wydaje się zasadne, aby uregulować tę kwestię. Budowa tak prostych i powszechnych urządzeń jak instalacje klimatyzacyjne powinna odbywać się bez pozwolenia na budowę i zgłoszenia. Jednocześnie w art. 29 ust. 1 pkt 27 doprecyzowuje się, że zwolnione z pozwolenia na budowę i zgłoszenia są instalacje w użytkowanych obiektach budowlanych, a nie nowobudowanych, ponieważ obecnie ta kwestia również jest niejednoznaczna,

- h) przebudowy budynków, których budowa wymaga pozwolenia na budowę – obecnie taka przebudowa co do zasady wymaga pozwolenia na budowę, jednak wymóg uzyskania zgody organu administracji architektoniczno-budowlanej na przebudowę (np. poszerzenie otworów drzwiowych) jest zdecydowanie zbędny, pod warunkiem, że nie dotyczy przegród zewnętrznych oraz elementów konstrukcyjnych (zob. art. 29 ust. 2 pkt 1aa). Dla przebudowy przegród zewnętrznych oraz elementów konstrukcyjnych pozostanie wymóg uzyskania pozwolenia na budowę, ponieważ taka przebudowa dotyczy zasadniczych elementów bezpieczeństwa konstrukcji,
- i) przebudowy budynków mieszkalnych jednorodzinnych – obecnie przebudowę taką można zrealizować na podstawie zgłoszenia, pod warunkiem, że nie prowadzi do zwiększenia dotychczasowego obszaru oddziaływania tych budynków. Natomiast w wyniku nowelizacji zgłoszenie będzie wymagane jedynie w zakresie przebudowy przegród zewnętrznych oraz elementów konstrukcyjnych budynków mieszkalnych jednorodzinnych, o ile nie prowadzi do zwiększenia dotychczasowego obszaru oddziaływania tych budynków (art. 29 ust. 2 pkt 1b w zw. z art. 30 ust. 1 pkt 2), w pozostałym zakresie przebudowa nie będzie wymagała ani pozwolenia na budowę, ani zgłoszenia (zob. art. 29 ust. 2 pkt 1aa),
- j) remontu obiektów budowlanych, których budowa wymaga pozwolenia na budowę – obecnie taki remont wymaga zgłoszenia, jednakże obowiązek jest zdecydowanie zbyt rygorystyczny. Proponuje się, aby zgłoszenia wymagały takie remonty, które dotyczyłyby: obiektów budowlanych innych niż budynki, których budowa wymaga uzyskania pozwolenia na budowę, oraz przegród zewnętrznych albo elementów konstrukcyjnych budynków, których budowa wymaga uzyskania pozwolenia na budowę,
- k) w art. 30 ust. 1 pkt 2b skreśla się zwrot „oraz przebudowy, o której mowa w art. 29 ust. 2 pkt 11 i 12”, jako zbędny, gdyż o tej kwestii przesądza już art. 30 ust. 1 pkt 2. Pozostałe zmiany w tym przepisie są konsekwencją wyżej omówionych zmian w art. 29 i 30.

Konsekwencją ww. zmian są również zmiany proponowane w art. 49b ust. 5.

2.5.3. zmiany w pkt 5 lit. b i c, 11, 13 - skrócenie rozpatrywania zgłoszeń z 30 do 21 dni, wydawanie zaświadczeń o niewnoszeniu sprzeciwu

W art. 30 ust. 5 *ustawy Prawo budowlane* proponuje się skrócenie terminu na wniesienie sprzeciwu do zgłoszeń budowy z 30 do 21 dni, co zapewni przyspieszenie rozpoczęcia

procesu inwestycyjnego w zakresie inwestycji na podstawie zgłoszenia. Ponadto proponuje się dodanie przepisu umożliwiającego wydawanie zaświadczeń o niewnoszeniu sprzeciwu do zgłoszenia przed upływem terminu (art. 30 ust. 5aa), co zapewni możliwość wcześniejszego rozpoczęcia inwestycji przy formalnym zabezpieczeniu inwestora. Podobne zmiany są przewidziane

w dodanym zmieniającym art. 54 ust. 2 i art. 71 ust. 4c ustawy *Prawo budowlane*.

2.5.4. zmiany w pkt 6 - doprecyzowanie przepisów w zakresie istotnego odstępiania od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę oraz wprowadzenie odstępstwa 2%

Proponuje się doprecyzowanie art. 36a ust. 5 ustawy – *Prawo budowlane* dotyczącego instytucji istotnego odstępiania od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę. Ponadto przesądza się, że w szczególności nie jest istotnym odstępianiem od projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę zmiana wysokości, szerokości lub długości obiektu budowlanego niebędącego obiektem liniowym, jeżeli odstępianie nie przekracza 2 % i spełnia inne oczywiste warunki, co z pewnością powinno uprościć i usprawnić proces budowlany.

2.5.5. zmiany w pkt 7 - regulacje w zakresie tymczasowych obiektów budowlanych

Dodawany art. 37a umożliwi inwestorom tymczasowych obiektów budowlanych uzyskanie decyzji o pozwoleniu na budowę obiektu tymczasowego, w skutek czego po upływie terminu określonego w zgłoszeniu w dalszym ciągu będą mogli użytkować ten obiekt. Obecnie po upływie terminu bezwzględnie obiekt musi zostać rozebrany i nie ma możliwości doprowadzenia do sytuacji, w której obiekt może być dalej użytkowany, co jest nieracjonalne.

2.5.6. zmiana w pkt 9, 10 lit. b - uchylenie wymogu rozpoczęcia postępowania legalizacyjnego pod warunkiem zgodności z decyzją o warunkach zabudowy

Proponuje się uchylenie wymogu rozpoczęcia postępowania legalizacyjnego pod warunkiem zgodności z decyzją o warunkach zabudowy, co jest warunkiem niemożliwym. Ewentualnie decyzja o warunkach zabudowy, jeżeli byłaby wymagana, mogłaby być przedkładana w trakcie postępowania legalizacyjnego (art. 49b ust. 2).

2.5.7. zmiana w pkt 10 lit. b - ujednoczenie brzmienia art. 48 i 49b w zakresie jednej z przesłanek umożliwiających legalizację budowy

Proponuje się ujednoczenie brzmienia art. 49b ust. 2 z obecnym brzmieniem art. 48 *ustawy - Prawo budowlane*.

Art. 48 oraz 49b Prawa budowlanego regulują dwa przypadki wystąpienia tzw. samowoli budowlanej. W przypadku art. 48 chodzi (z drobnym wyjątkiem) o budowę obiektu budowlanego bez wymaganego pozwolenia na budowę, natomiast art. 49b dotyczy budowy bez wymaganego zgłoszenia lub pomimo wniesienia sprzeciwu od zgłoszenia. Obie procedury są do siebie zbliżone, natomiast bardzo istotna różnica dotyczy kwestii nienaruszania przez budowę przepisów, w tym przepisów techniczno-budowlanych. W odróżnieniu od dyspozycji art. 48 ust. 2 pkt 2, art. 49b ust. 2 nie zawiera zwrotu „w zakresie uniemożliwiającym doprowadzenie obiektu budowlanego lub jego części do stanu zgodnego z prawem”. Oznacza to, że legalizacja samowoli budowlanej, o której mowa w art. 49b, poddana została znacznie surowszym kryteriom niż w przypadku samowoli z art. 48. Takie zróżnicowanie nie ma racjonalnego uzasadnienia na gruncie obowiązujących przepisów, mając na uwadze przede wszystkim fakt, że instytucja zgłoszenia dotyczy obiektów nieskomplikowanych, o prostej konstrukcji.

2.6. w art. 6 – zmiana ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.)

Z pomiaru obciążeń regulacyjnych przeprowadzonego przez Ministerstwo Gospodarki wynika, że obowiązki związane z księgowością są jednymi z najbardziej obciążających dla przedsiębiorców. Limit przychodów do którego podatnicy podatku dochodowego od osób fizycznych mogą prowadzić podatkowe księgi przychodów i rozchodów nie był waloryzowany od 2008 r. (wówczas został podniesiony z 800.000 euro do 1.200.000 euro), mimo że stale zwiększa się wolumen obrotu gospodarczego przedsiębiorstw w Polsce.

Proponujemy podniesienie limitu przychodów, do którego podatnicy podatku dochodowego od osób fizycznych mogą prowadzić podatkowe księgi przychodów i rozchodów z 1.200.000 euro obecnie do 2.000.000 euro.

Podwyższenie progu ułatwi wykonywanie działalności co najmniej kilku tysiącom przedsiębiorców oraz pozwoli na znaczące oszczędności w obszarze obsługi księgowej (koszty prowadzenia pełnej księgowości są ok. 5-krotnie wyższe niż koszt prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów).

2.7. w art. 7 – zmiana ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2014 r. poz. 1099, z 2015 r. poz. 1505 oraz z 2016 r. poz. 65)

Proponuje się w art. 9a i 20 wprowadzenie fakultatywności w obowiązku umieszczania pieczęci na dokumencie legitymacji kwalifikowanego pracownika ochrony fizycznej oraz legitymacji kwalifikowanego pracownika zabezpieczenia technicznego.

Proponowana zmiana ma charakter uproszczeniowy.

2.8. w art. 8 – zmiana ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.)

Przepis art. 54 § 3 wskazuje, kiedy nie nalicza się odsetek za zwłokę w przypadku uchylenia decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia oraz stwierdzenia nieważności decyzji. Przepis budził wątpliwości interpretacyjne i aby je wyeliminować doprecyzowano (nowelizacją, która weszła w życie 1 stycznia 2016 r.), że terminy liczone są na nowo od dnia otrzymania akt sprawy i nie podlegają sumowaniu z dotychczasowymi. Takie rozwiązanie jest niekorzystne dla podatników.

W okresie *vacatio legis*, NSA w uchwale I FPS 2/15 orzekł, że art. 54 § 3 należy tak rozumieć, że w razie uchylenia decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia, termin 3-miesięczny, o którym mowa w art. 54 § 1 pkt 7 należy liczyć – sumując czasookresy trwania postępowania przed organem pierwszej instancji – od dnia wszczęcia postępowania podatkowego do dnia doręczenia ponownej decyzji organu pierwszej instancji.

Proponuje się wprowadzić zmiany w art. 54 *ustawy – Ordynacja podatkowa*, tak aby termin 3-miesięczny liczyć sumując czasookresy trwania postępowania przed organem pierwszej instancji – od dnia wszczęcia postępowania do dnia doręczenia ponownej decyzji organu pierwszej instancji.

Takie rozwiązanie powinno korzystnie wpłynąć na szybkość i jakość prowadzonych postępowań podatkowych, a w konsekwencji zwiększenie zaufania podatników do organów podatkowych. Nie można bowiem obciążać podatników odsetkami na błędy organów podatkowych popełnione w trakcie prowadzonego postępowania.

2.9. w art. 9 – zmiana ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121 z późn. zm.)

Stworzenie podstawy prawnej do udostępniania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki danych gromadzonych przez ZUS w związku z realizacją zadań związanych

z prowadzeniem Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG)

Zmiana art. 50 ust. 3 w *ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych* ma na celu stworzenie podstawy prawnej do udostępniania danych z zakresu danych ZUS, ponieważ obowiązujące przepisy nie dają uprawnienia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki do wglądu do danych zgromadzonych na koncie ubezpieczonego dla potrzeb prowadzonych postępowań w zakresie art. 35 ust. 3 *ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (SDG)*.

Proponuje się rozszerzenie katalogu organów zawartych w wymienianych w ww. przepisie o ministra właściwego do spraw gospodarki, w związku z realizacją zadań związanych z prowadzeniem CEIDG. Minister właściwy do spraw gospodarki na potrzeby prowadzonych postępowań szczególnie w zakresie art. 35 ust. 3 *ustawy SDG*, w przypadku gdy postępowanie toczy się o sprostowanie wpisu z powodu niezgodności z innymi rejestrami, powinien mieć podstawę prawną do dostępu do danych zawartych w rejestrach.

Taka podstawa istnieje w zakresie danych gromadzonych przez CRP KEP, z którego Minister Rozwoju otrzymuje dane na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 7 *ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników* (Dz. U. z 2012 r. poz. 1314).

W obecnym stanie prawnym wnioski Ministra Rozwoju o uzyskanie informacji dot. przykładowo okresu opłacania składek ZUS przez danego przedsiębiorcę, w celu ustalenia faktycznej daty rozpoczęcia/zawieszenia/zaprzestania wykonywania działalności, wielokrotnie spotyka się z odmową. Obowiązujący art. 27 ust. 5, który wskazuje, że CEIDG korzysta z informacji zawartych w rejestrach publicznych dostępnych w postaci elektronicznej w zakresie danych objętych wnioskiem o wpis do CEIDG, w szczególności w celu weryfikacji danych wpisanych do CEIDG, jest interpretowany zawężająco, czyli tylko do wniosków składanych elektronicznie i tylko wobec danych wpisowych. Natomiast informacje, które są dla Ministra Rozwoju niezbędne na potrzeby prowadzonych postępowań, nie są danymi wpisowymi.

2.10. **w art. 10 – zmiana ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 1998 r. Nr 144 poz. 930, z późn. zm.)**

W obecnym stanie prawnym podatnicy mogą opłacać w roku podatkowym zryczałtowany podatek dochodowy w formie ryczału od przychodów ewidencjonowanych z pozarolniczej działalności gospodarczej wykonywanej samodzielnie lub prowadzonej w formie spółki cywilnej osób fizycznych lub spółki jawnej osób fizycznych, jeżeli:

1) w roku poprzedzającym rok podatkowy:

a) uzyskali przychody z tej działalności, prowadzonej wyłącznie samodzielnie, w wysokości nieprzekraczającej 150.000 euro, lub

b) uzyskali przychody wyłącznie z działalności prowadzonej w formie spółki, a suma przychodów wspólników spółki z tej działalności nie przekroczyła kwoty 150.000 euro,

2) rozpoczną wykonywanie działalności w roku podatkowym i nie korzystają z opodatkowania w formie karty podatkowej - bez względu na wysokość przychodów.

Omawiany limit obowiązuje od 2008 roku. Z informacji przekazywanych Ministerstwu Rozwoju przez organizacje przedsiębiorców wynika, że istnieje zapotrzebowanie na podniesienie tego limitu.

Ryczałt jest uproszczoną formą rozliczeń podatkowych, gdyż podatek dochodowy kalkulowany jest w oparciu o przychód, a nie dochód. W związku z tym przedsiębiorca nie musi kalkulować i księgować kosztów, które byłyby potrzebne do rozliczeń podatku dochodowego na zasadach ogólnych. Ewidencja w ryczałcie jest zatem uproszczona i mniej pracochłonna dla przedsiębiorcy.

Proponuje się podniesienie progu opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych z działalności gospodarczej do kwoty 250.000 euro.

Zmiana ma na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych związanych z wypełnianiem obowiązków podatkowych i ponoszonych przez najmniejsze podmioty. Podwyższenie obecnego maksymalnego rocznego progu przychodów uprawniającego do korzystania z opodatkowania w formie ryczału od przychodów ewidencjonowanych ze 150 000 euro do 250 000 euro umożliwi uproszczenie procedur podatkowych dla większej grupy małych przedsiębiorców.

Objęcie większej grupy małych podatników uproszczonymi formami rozliczania podatków ułatwi wykonywanie działalności gospodarczej, a w konsekwencji powinno przyczynić się do większej aktywności gospodarczej wielu małych przedsiębiorców.

2.11. w art. 11 – zmiana ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz.U. z 2015 r. poz 1036, z późn. zm.)

W związku z propozycją nowelizacji (w projektowanym art. 3) KP, przewidującą poszerzenie o podmioty podlegające nadzorowi KNF, kręgu pracodawców, którzy będą mogli żądać od osoby ubiegającej się o zatrudnienie podania informacji o niekaralności, zmiany wymaga ustawa o KRK.

Wobec powyższego, w ustawie o KRK proponuje się dodanie pkt 9a w art. 6 ust. 1, zgodnie z którym pracodawcom będzie przysługiwało, w zakresie niezbędnym do weryfikacji informacji dot. karalności, prawo do uzyskania informacji z KRK o osobach ubiegających się o zatrudnienie, po uprzednim uzyskaniu ich pisemnej zgody.

2.12. w art. 12 – zmiana ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030 z późn. zm.)

2.12.1. zmiany w pkt 1, 4 i 7

W zakresie zmian zaproponowanych w pkt 1, 4 i 7, projekt przewiduje modyfikacje przepisów dotyczących kadencji członków organów spółek kapitałowych poprzez zmiany w przepisach o tworzeniu spółki (art. 157 i art. 304). Zmiany te uwzględniają powszechne stanowisko doktryny i orzecznictwa, które opowiada się za koniecznością ujmowania w aktach założycielskich tego rodzaju spółek kadencji członków organów. Zwłaszcza na gruncie unormowań dotyczących spółki akcyjnej jest to stan, w którym z przepisów o tworzeniu spółki nie wynika obowiązek zawarcia postanowień uważanych za konieczne.

Zarazem przewiduje się zmiany dostosowujące – dla spółki z o.o. – w art. 202, które znoszą zasadę, że powołania bezterminowe członków zarządu powodują wygaśnięcie ich mandatu po jednym pełnym roku obrotowym. Było to rozwiązanie powodujące sprzeczność z wolą wspólników, którzy dla uzyskania bezterminowości powołania musieli dokonywać odpowiednich zastrzeżeń w umowach spółki, nie najłatwiejszych o tyle, że dotyczących kwestii, które stanowią o skutkach prawnych czynności, a nie o samych czynnościach (kwestia wygaśnięcia mandatu powinna bowiem wynikać z przepisów jako takich,

jako następstwo takiego a nie innego powołania do zarządu, nie zaś być kształtowana umową spółki).

2.12.2. zmiany w pkt 2, 3, 9-11

Projektowane zmiany w art. 191, 192, art. 347, 348 i 363 mają charakter porządkujący. Przepisy te były zmieniane przez art. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 1333), jednakże zmiany te wymagają korekt i uporządkowania. Po pierwsze należało przenieść postanowienia dotyczące zmniejszenia kwoty nadającej się do podziału między wspólników (akcjonariuszy) z odpowiednio art. 191 i art. 347, normujących zasady podziały zysku do – odpowiednio – art. 192 i 348, które normują zakres dopuszczalnej wypłaty dywidendy, a tego dotyczą przecież wprowadzone przez ustawę z dnia 23 lipca 2015 r. przepisy art. 191 § 4 i art. 347 § 4 KSH.

Zmiany w art. 192 i 348 obejmują także usunięcie elementów pomniejszających maksymalną sumę dywidendy akcji własnych, które zgodnie ze zmianą dokonaną przez art. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw mają być ujmowane w aktywach. W związku z tym także należało usunąć przepis art. 363 § 6 zdanie drugie, który był pomyślany dla przypadków, gdy akcje były ujmowane 3 w pasywach (w kapitale własnym). W przypadku ujmowania akcji własnych w aktywach nie jest uzasadnione rozwiązywanie kapitału rezerwowego tworzonego na ich nabycie (nie jest on zresztą w każdym przypadku nabycia akcji własnych wymagany), który powinien w spółce być ujmowany przez cały czas, w którym spółka dysponuje akcjami nabytymi z tego kapitału (tak jak to przyjmowała ustawa o rachunkowości do 2001 roku, tj. do zmiany wprowadzającej ujmowanie akcji własnych w pasywach).

2.12.3. zmiany w pkt 5, 6, 12 i 13 - zwiększenie ochrony wspólników/akcjonariuszy mniejszościowych

Proponowane zmiany w pkt 5, 6, 12 i 13 projektu wprowadzające modyfikacje w art. 236, 237, 377, 402¹ KSH mają funkcję profilaktyczną i ochronną.

W art. 236 KSH proponuje się wprowadzenie zmian polegających na przyznaniu uprawnienia do żądania umieszczenia określonych spraw w porządku obrad zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, wspólnikom reprezentującym co najmniej jedną dwudziestą kapitału zakładowego.

Projektowana regulacja przewiduje obniżenie minimalnego ustawowego progu uprawniającego do żądania umieszczenia określonych spraw w porządku obrad najbliższego zgromadzenia wspólników z 1/10 do 1/20 kapitału zakładowego.

Należy zauważyć, że projektowany przepis ma charakter semiimperatywny. Oznacza to, że może dojść do dalszego złagodzenia na korzyść wspólników warunków określonych w tym przepisie. Umowa spółki może zmodyfikować zasady żądania, jednakże nie może zaostrzyć z punktu widzenia wspólników warunków tego żądania.

Zmiana art. 377 polega na uzupełnieniu tego przepisu o wprowadzenie obowiązku wskazania sprzeczności interesów spółki publicznej z interesami członka zarządu tej spółki (lub innych osób o których mowa w tym przepisie), a ponadto na wprowadzeniu w spółkach publicznych obowiązku zaznaczania w protokole faktu wstrzymania się od udziału w rozstrzygnięciu spraw dotkniętych sprzecznością interesów oraz wskazania sprzeczności interesów nawet bez żądania członka zarządu. Zmiana ta ma na celu zwiększenie transparentności zarządzania spółkami publicznymi oraz lepszą ochronę interesów akcjonariuszy.

W art. 402¹ proponuje się wydłużenie terminu na dokonanie ogłoszenia przed terminem walnego zgromadzenia spółki publicznej z 26 do 30 dni.

KSH rozróżnia dwie formuły zwołania walnego zgromadzenia, uzależniając ich zastosowanie od statusu spółki. Zatem inny sposób przewidziany został w stosunku do spółki niepublicznej (art. 402 KSH), inny natomiast - uwzględniający jej specyfikę - dla spółki publicznej (art. 402¹ KSH).

Sposób zwoływania walnego zgromadzenia zastrzeżony dla kategorii spółek publicznych, bazuje na postanowieniach dyrektywy 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r., ujednolicających zasady zwoływania spółek, opartych na założeniach zakładających transgraniczność obrotu wyemitowanymi przez nie akcjami.

Zgodnie z projektowaną regulacją ogłoszenie o walnym zgromadzeniu spółki publicznej powinno zostać dokonane na 30 dni przed terminem walnego zgromadzenia (art. 402¹ § 2 KSH). Zmiana ma na celu większą ochronę interesów akcjonariuszy mniejszościowych spółek publicznych oraz zapewnienie standardów tej ochrony porównywalnych z europejskimi systemami prawnymi najlepiej ocenianymi pod względem stopnia ochrony inwestorów mniejszościowych (Francja, Dania, Hiszpania, Słowenia).

2.12.4. zmiana w pkt 8 - brak pieczęci na dokumencie akcji

Treść dokumentu akcyjnego w odniesieniu do spółek niepublicznych reguluje art. 328 KSH Akcja poza obrotem publicznym jest dokumentem, który powinien być sporządzony na piśmie. Ustawodawca dzieli dane zawarte w dokumencie akcyjnym na dwie grupy: takie, których brak nie powoduje nieważności dokumentu akcji, i powodujące taki skutek. Zgodnie z art. 328 § 4 KSH naruszenie przepisów art. 348 § 1 pkt 1, 2, 4 lub § 2 KSH powoduje nieważność dokumentu akcji.

W związku z powyższym przyjąć należy, że dokument akcji jest nieważny w przypadku naruszenia przepisów dotyczących obowiązku ujęcia w treści dokumentu akcyjnego:

- 1) firmy spółki;
- 2) siedziby spółki;
- 3) adresu spółki;
- 4) oznaczenia sądu rejestrowego oraz oznaczenia numeru, pod którym spółka jest wpisana do rejestru;
- 5) określenia wartości nominalnej, serii, numeru, rodzaju danej akcji i określenia uprawnień szczególnych z akcji;
- 6) opatrzenia pieczęcią spółki;
- 7) opatrzenia podpisem zarządu.

W szczególności, dokument akcji nieopatrzone pieczęcią spółki jest zatem nieważny z mocy prawa. Jest to tzw. nieważność formalna dokumentu akcyjnego.

Proponuje się zmianę brzmienia art. 328 § 2 KSH w ten sposób, aby usunąć obowiązek opatrywania dokumentów akcji pieczęcią spółki, jako obligatoryjnego elementu treści tego dokumentu powodującego *de lege lata* jego nieważność z mocy prawa.

Wprowadzenie takiej zmiany usunie jeden z obligatoryjnych elementów treści dokumentu akcji, którego dalsze utrzymywanie jako wymogu ustawowego nie znajduje uzasadnienia z punktu widzenia konieczności zapewnienia pewności obrotu gospodarczego. W ocenie projektodawcy bowiem, fakt opatrzenia dokumentu określoną pieczęcią nie powoduje bowiem współcześnie podniesienia jego wiarygodności, ze względu na powszechną łatwość uzyskania pieczęci o dowolnej treści.

2.12.5. zmiana w pkt 14 - zgodność przepisów KSH z przepisami ustawy SDG w zakresie postępowania o wykreślanie przedsiębiorcy z CEIDG

Istnieje konieczność zmiany art. 584¹ wskazującego, iż właściwy organ ewidencyjny z urzędu wykreśla przedsiębiorcę przekształcanego z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (zdanie drugie w § 1). Jest to konsekwencja zmiany wprowadzonej art. 1 pkt. 15 lit. b) ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1893).

Jednocześnie § 2 tego przepisu stoi w sprzeczności z art. 31 ust. 4 ustawy SDG, który mówi o przekazywaniu do CEIDG informacji o przekształceniu wyłącznie w postaci elektronicznej, a nie w postaci papierowej, jak wynika z art. 584¹ KSH § 2 (obecnie sąd przesyła niezwłocznie odpis postanowienia właściwemu organowi ewidencyjnemu).

Należy, zatem uchylić zdanie drugie w §1 i § 2 w tym przepisie.

2.13. art. 13 – zmiana ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1125)

2.13.1. zmiana w pkt 1 w lit. a - wstąpienie w prawa i obowiązki poprzedniego eksploatującego

Proponuje się, aby w przypadku zmiany eksploatującego urządzenie techniczne, nowy eksploatujący wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki poprzedniego eksploatującego wynikające z decyzji wydanych przez organ dozoru technicznego, pod warunkiem, że od ostatniego badania okresowego urządzenia technicznego nie wprowadzono zmian w zasadach jego eksploatacji, które są określone w warunkach technicznych dozoru technicznego. W tym celu wprowadza się zmianę w art. 14 ustawy o dozorcze technicznym.

W obecnym stanie prawnym, każda zmiana eksploatującego urządzenie techniczne wymaga wszczęcia i przeprowadzenia dwóch postępowań administracyjnych zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego. Po ustaleniu, że zmiana podmiotu eksploatującego dane urządzenie faktycznie nastąpiła, organ właściwej jednostki dozoru technicznego w pierwszej kolejności musi stwierdzić wygaśnięcie decyzji zezwalającej na eksploatację dotychczasowemu eksploatującemu, a następnie wszcząć postępowanie administracyjne w przedmiocie zezwolenia na eksploatację nowemu eksploatującemu. Jednak wydanie nowej decyzji wiąże się z koniecznością uprzedniego przeprowadzenia odpowiedniego badania technicznego. W praktyce dozorowej zdarzają się przypadki, kiedy zmiana eksploatującego następuje w okresie kilku miesięcy od ostatniego badania technicznego. Powoduje to sytuację,

w której jedno urządzenie może podlegać w ciągu roku nawet kilka razy takiemu samemu badaniu. Generuje to niepotrzebne koszty po stronie przedsiębiorców oraz wpływa na wydłużenie czasu jaki upływa od złożenia wniosku o zmianę eksploatującego urządzenie techniczne do umożliwienia eksploatacji przez nowy podmiot.

Z posiadanych danych wynika, że w 2015 roku liczba wydanych decyzji administracyjnych związanych z przerejestrowaniem (zmianą eksploatującego), wstrzymaniem i wykreśleniem urządzeń technicznych wyniosła 84 054.

2.13.2. zmiana w pkt 1 lit. b i pkt 2 – elektroniczne dokumenty

Proponuje się wprowadzenie możliwości sporządzania decyzji zezwalających na eksploatację oraz protokołów wykonania przez inspektora UDT czynności dozoru technicznego, w postaci elektronicznej.

Wprowadzenie możliwości sporządzania protokołów wykonania przez inspektora UDT czynności dozoru technicznego, w postaci elektronicznej wpłynie znacząco na efektywność jego pracy, przy jednoczesnym skróceniu czasu poświęcanego na sporządzanie protokołów. Skróci to również czas przedsiębiorcy, jaki będzie musiał przeznaczyć na realizację obowiązków wynikających z przepisów uodt. Inspektorzy UDT dysponują odpowiednimi urządzeniami pozwalającymi na sporządzanie takich protokołów w wersji elektronicznej.

Proponowana zmiana ma na celu redukcję potencjalnych barier administracyjnych, z jednoczesnym przełożeniem na obniżenie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej poprzez umożliwienie prowadzenia dokumentacji technicznej urządzenia w postaci elektronicznej, czy też umożliwienie elektronicznego zgłoszenia urządzenia pod dozór techniczny.

Wprowadzenie możliwości sporządzania protokołów wykonania czynności dozoru technicznego w postaci elektronicznej wpłynie znacząco na efektywność pracy jednostek dozoru technicznego, przy jednoczesnym skróceniu czasu poświęcanego na sporządzanie protokołów i decyzji. Skróci to również czas przedsiębiorcy, jaki będzie musiał przeznaczyć na realizację obowiązków wynikających z przepisów ustawy o dozorze technicznym. Inspektorzy UDT dysponują odpowiednimi urządzeniami pozwalającymi na sporządzanie takich protokołów w wersji elektronicznej. Jednak, przepisy ustawy o dozorze technicznym nie zawierają jednoznacznej przesłanki do stosowania takiej formy protokołów.

2.13.3. zmiana w pkt 3 – umarzanie, odraczanie, rozkładanie na raty należności przypadających UDT

Urząd Dozoru Technicznego jest państwową osobą prawną zaliczoną na podstawie ustawy o finansach publicznych do jednostek sektora finansów publicznych. Urząd Dozoru Technicznego wykonuje czynności dozoru technicznego, za które pobierane są opłaty.

Obecnie wiele podmiotów, które eksploatują urządzenia techniczne zmagają się z trudnościami finansowymi, które często kończą się niewypłacalnością i zaprzestaniem działalności. W takich sytuacjach jednostki dozoru technicznego nie posiadają jakiegokolwiek możliwości pomocy tym podmiotom poprzez rozłożenia należności na raty, odroczenia czy umorzenia należności w całości lub części.

Jednocześnie należy wskazać, że w przypadku podmiotów o podobnym charakterze prawnym do jednostek dozoru technicznego, kwestie umarzania, odraczania i rozkładania na raty zostały określone w ustawach szczególnych, np.: Agencja Nieruchomości Rolnych – *ustawa z dnia 19 października 1991 o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2015 r. poz. 1014)* (art. 23a); Agencja Rezerw Materiałowych – *ustawa z dnia 29 października 2010 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1229)* (art. 40).

Mając na uwadze powyższe, zasadnym wydaje się dokonać odpowiednich zmian przepisów w *ustawie o dozorcze technicznym*, w celu usankcjonowania możliwości gospodarowania należnościami przez jednostki dozoru technicznego zgodnie z zasadą racjonalności. Dochodzenie należności, których koszt odzyskiwania przekracza możliwe do uzyskania przychody przeczy zasadzie gospodarności, a tym samym wpływa szkodliwie na budżet państwa.

2.14. w art. 14 – zmiana ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 z późn. zm.)

Podmioty korzystające ze środowiska (przedsiębiorcy w rozumieniu *ustawy o swobodzie działalności gospodarczej* (SDG), jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy SDG, osoby prowadzące działalność wytwórczą w rolnictwie, osoby fizyczne korzystające ze środowiska w zakresie, w jakim korzystanie wymaga pozwolenia) są zobowiązane na podstawie art. 284 *ustawy – Prawo ochrony środowiska*, do ustalania we własnym zakresie wysokości należnej opłaty za korzystanie ze środowiska i wniesienia

jej na rachunek Urzędu Marszałkowskiego do 31 marca. Opłata z tytułu korzystania ze środowiska ponoszona jest za: wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, przydzielone uprawnienia do emisji gazów cieplarnianych, wprowadzanie ścieków do wód lub ziemi, pobór wód, składowanie odpadów.

Podmiot korzystający ze środowiska powinien prowadzić, aktualizowaną co roku, ewidencję zawierającą odpowiednio:

- informacje o ilości i jakości pobranej wody powierzchniowej i podziemnej;
- informacje o ilości, stanie i składzie ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi;
- informacje o wielkości, rodzaju i sposobie zagospodarowania terenu, z którego odprowadzane są ścieki, o których mowa w art. 3 pkt 38 lit. c;
- informacje o wielkości produkcji ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych oraz powierzchni użytkowej stawów eksploatowanych w cyklu produkcyjnym w obiektach chowu lub hodowli tych ryb lub tych organizmów, za okres od dnia 1 maja roku rozpoczynającego cykl do dnia 30 kwietnia roku następującego po zakończeniu tego cyklu produkcyjnego.

Nie wnosi się opłat z tytułu tych rodzajów korzystania ze środowiska, spośród których roczna wysokość opłaty nie przekracza 800 zł, przy czym podmiot korzystający ze środowiska przedkłada marszałkowi województwa wykaz zawierający informacje i dane, wykorzystane do ustalenia wysokości opłat oraz wysokość tych opłat.

Proponuje się zwolnić te podmioty korzystające ze środowiska, które są zwolnione z opłaty z tytułu korzystania ze środowiska, z obowiązku przedkładania marszałkowi województwa wykazów danych i informacji, o którym mowa w art. 286. W konsekwencji wprowadza się przepis wyłączający możliwość zastosowania kary grzywny, o której mowa w art. 359 ust. 2, za niezłożenie sprawozdania, w stosunku do podmiotów zwolnionych z opłaty.

Proponowana zmiana ma charakter racjonalizatorski i zmierza do uchylenia uciążliwego i zbędnego, a przy tym często nieuświadomionego, obciążenia administracyjnego. Należy podkreślić, że gromadzone przez urzędy marszałkowskie dane o zakresie korzystania ze środowiska nie są później do niczego wykorzystywane. Jediną potrzebą ich przetworzenia jest stwierdzenie, czy podmiot jest zobowiązany do wniesienia opłaty i czy wyliczył ją prawidłowo. System ma zatem charakter jedynie „opłatowy”.

2.15. w art. 15 – zmiana ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1242)

Zmiana ma na celu określenie zasad regulujących tryb ustalania wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS) w przypadkach zaniżenia jej wysokości przez płatnika oraz wprowadzenie wyraźnego zapisu o niestosowaniu do stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe odrębnych przepisów o sukcesji praw i obowiązków.

Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami, jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane na dokumencie ZUA IWA, co spowoduje zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe (wyliczonej przez ZUS), ZUS ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych. Przepis ten stosuje się odpowiednio do płatników składek samodzielnie ustalających stopę procentową składki, niezobowiązanych do składania ZUS IWA za dany rok, którzy nieprawidłowo ustalili liczbę ubezpieczonych lub grupę działalności, przy czym jeżeli płatnik składek stwierdzi nieprawidłowość, obowiązany jest ponownie ustalić stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe we własnym zakresie.

Zgodnie z brzmieniem przepisów, ZUS dokonuje podwyższenia stopy procentowej składki we wszystkich przypadkach, w których jej wysokość zostanie ustalona w wysokości niższej niż obowiązująca, albo gdy płatnik zobowiązany do samodzielnego ustalania jej wysokości wykaże ją w zaniżonej wysokości w składanej przez siebie deklaracji rozliczeniowej.

Jak wynika z orzecznictwa, zastosowanie przedmiotowej sankcji możliwe jest wyłącznie pod warunkiem ustalenia, iż nastąpiło przekazanie nieprawdziwych danych, a płatnik nie ponosi odpowiedzialności za nienależyte wykonanie obowiązków, a więc nie ponosi winy za nieprzekazanie lub przekazanie nieprawdziwych danych, gdy nastąpi to z przyczyn niezależnych od płatnika. Natomiast zachowanie należytej staranności miałyby wyłączać możliwość zastosowania sankcji w postaci podwyższenia stopy procentowej (wyrok SN z dnia 6 sierpnia 2013 r. sygn. akt. II UK 431/12, wyrok SN z dnia 14 lutego 2013 r., sygn. akt. III UK 53/12, wyrok SN z dnia 6 września 2012 r., sygn. akt II UK 39/12; wyrok SN z dnia 21 lutego 2012 r., sygn. akt. I UK 207/11, wyrok SN z dnia 16 czerwca 2011 r., sygn. akt I UK 15/11; postanowienie SN z dnia 4 lutego 2011 r., sygn. akt II UZP 1/11). ZUS nie podziela takiego stanowiska i nie bada przyczyn przekazania przez płatnika

nieprawidłowych danych. W ocenie ZUS obowiązek badania zawinienia płatnika nie wynika z przepisów ustawy. Wobec twierdzenia płatnika o popełnionym błędzie, ZUS nie miałby w zasadzie żadnych możliwości wykazania winy płatnika i zamiaru świadomego przekazania danych nieprawdziwych. Taki też pogląd zawarł w swoim uzasadnieniu Sąd Apelacyjny w Krakowie do wyroku z dnia 5 marca 2013 r., sygn. akt III AUa 1131/12. Należy podkreślić, że orzecznictwo sądowe jest niejedolite. W 2014 r. na 111 spraw rozstrzygniętych wyrokiem sądowym 69 spraw zostało rozstrzygniętych na niekorzyść ZUS, co stanowi 62%. W 2015 r. na 118 spraw rozstrzygniętych wyrokiem sądowym 78 spraw zostało przegranych, co stanowi 66%.

Ponadto przepisy są bardzo rygorystyczne:

- zniżenie wysokości stopy nawet w jednym czy kilku miesiącach roku składkowego powoduje, że ZUS zobowiązany jest wydać przedmiotową decyzję na cały rok składkowy,
- ustalenie stopy w podwyższonej wysokości jest dokonywane, nawet jeśli płatnik niezwłocznie po wezwaniu skoryguje dokumenty rozliczeniowe (decyduje bowiem sam fakt wystąpienia zniżenia), co jest odbierane przez płatników jako zbyt dotkliwe.

Propozycja zmierza, więc do wprowadzenia przepisu nierodzącego tak znacznych rozbieżności interpretacyjnych oraz podwyższania stopy w tych przypadkach, gdy płatnik mimo wezwania uchyla się od złożenia odpowiednio informacji ZUS IWA lub korygujących dokumentów rozliczeniowych.

Proponowane zmiany pozwolą na:

- zmniejszenie liczby spraw spornych, w tym kierowanych na drogę postępowania sądowego,
- korzystniejszy odbiór regulacji przez płatników składek,
- zmniejszenie kosztów administracyjnych po stronie ZUS (będzie mobilizował płatników do złożenia wymaganych korekt dokumentów ubezpieczeniowych).

Może natomiast ulec zmniejszeniu liczba decyzji o podwyższeniu stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe. Decyzji takich wydano w 2014 r. - 1 915, a w 2015 r. - 1 447.

Obecnie w orzecznictwie sądowym przeważa pogląd, że dopuszczalna jest sukcesja stopy procentowej składki pomiędzy podmiotami, które na gruncie *ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych* są odrębnymi płatnikami składek (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 2009 r., sygn. akt. II UK 292/08). Sukcesję praw i obowiązków przewidują odrębne przepisy.

Biorąc pod uwagę okoliczność, że przepisy *ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych* nie zawierają przepisów szczególnych, które regulowałyby kwestie dopuszczalności sukcesji stopy procentowej składki w przypadkach łączenia się płatników (w tym przez przejęcie) należałoby stosować wykładnię systemową, uwzględniając całość przepisów tej ustawy odnoszących się do zasad ustalania stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe. W opinii projektodawcy powyższe przemawia

za niedopuszczalnością sukcesji uprawnienia do posługiwania się daną wartością stopy procentowej składki. Sukcesja pozostawałaby w sprzeczności:

- z generalną zasadą wynikającą z brzmienia art. 27 ustawy, iż wysokość tej stopy jest ustalana płatnikowi tylko raz, na cały rok składkowy,
- z zasadą, iż stopa procentowa składki ustalana jest dla danego płatnika składek, przy czym pojęcie płatnika składek definiowane jest poprzez odniesienie do przepisów *ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych* (art. 2 pkt 4 *ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych*). Tym samym dane brane pod uwagę przy ustalaniu stopy na dany rok składkowy powinny, w świetle przepisów ustawy, dotyczyć danego płatnika składek. Dotyczy to zarówno:

- dla płatników już zgłoszonych w ZUS, samodzielnie ustalających stopę procentową składki, zatrudniających w poprzednim roku co najmniej 10 ubezpieczonych podlegających ubezpieczeniu wypadkowemu - danych o przeciętnej miesięcznej liczbie tych ubezpieczonych oraz o grupie działalności, do której ten płatnik należał na dzień 31 grudnia poprzedniego roku,

- dla płatników nowo zgłaszanych w ZUS - danych o liczbie ubezpieczonych podlegających ubezpieczeniu wypadkowemu oraz o grupie działalności, do której ten płatnik należy na dzień, od którego zgłoszenie to nie nastąpiło.

- płatników, którym stopę procentową ustala ZUS – danych z trzech kolejnych ZUS IWA złożonych przez tego płatnika.

Celem zróżnicowania wysokości stopy procentowej składki pomiędzy poszczególnymi płatnikami składek była potrzeba stymulacji płatników do podejmowania działań minimalizujących ryzyko wystąpienia wypadków przy pracy poprzez poprawę warunków bezpieczeństwa pracy. Tym samym, interpretację dopuszczającą możliwość „przejęcia” stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe należałoby uznać za interpretację contra

legem, bowiem jej skutkiem dopuszczone zostałyby sytuacje, w których wysokość stosowanej przez płatnika stopy procentowej składki nie miałyby nic wspólnego z ryzykiem zawodowym występującym u tego płatnika. Poza tym, w takich przypadkach mogłoby dochodzić do sytuacji – co teoretycznie nie jest wykluczone – w której spółka, która przejmie w trakcie roku składkowego kilka spółek będących płatnikami składek o ustalonej różnej wartości stopy procentowej składki, nabywałaby prawo do dowolnego posługiwania się kilkoma stopami procentowymi składki, skoro w ramach sukcesji uniwersalnej nabywałaby ona prawo do posługiwania się każdą ze stóp ustalonych wcześniej dla spółek przejętych.

Zwrócić należy także uwagę na to, że dopuszczenie możliwości sukcesji wysokości stopy procentowej składki obowiązującej poprzednika prawnego konsekwentnie musiałoby też oznaczać obowiązek stosowania przez płatnika (następcę prawnego) wyższej wysokości stopy procentowej składki jeśli taka obowiązywałaby poprzednika prawnego. W takich sytuacjach, w przypadku sporu z płatnikiem, ZUS zobowiązany byłby wydawać decyzję ustalającą wysokość tej stopy dla płatnika, co niewątpliwie płatnicy kwestionowaliby w postępowaniach odwoławczych przed sądem.

Analogicznie w opinii projektodawcy należałoby rozpatrywać przypadki, w których w obrocie prawnym powstaje nowy podmiot (nowy płatnik), np. rozwiązanie spółki, na którą przechodzi cały majątek spółki dzielonej (rozwiązanej) czy spółki osobowej, do której osoba fizyczna wnosi na pokrycie udziału wkład w postaci swojego przedsiębiorstwa. A zatem pomimo istnienia odrębnych uregulowań prawnych przewidujących sukcesję uniwersalną praw i obowiązków w takich przypadkach, nowo powstałym płatnikom powinni ustalać obowiązującą ich wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe na zasadach ogólnych.

W opinii projektodawcy, obowiązek posługiwania się w danym roku składkowym określoną wysokością stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe przez danego płatnika składek nie może być postrzegany jako zobowiązanie czy uprawnienie, które przechodziłoby na następcę prawnego. Wydaje się jednak, iż stopa procentowa składek nie mieści się w zakresie przedmiotowym normy zawartej w art. 31 *ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych*. Przepis ten odsyła do wskazanych w nim przepisów Ordynacji podatkowej, ale nie w zakresie wszelkich praw i obowiązków istniejących w sferze ubezpieczeń społecznych, a jedynie w zakresie odnoszącym się do „należności z tytułu składek”. Podkreślenia wymaga, iż pojęcie „należności z tytułu składek” ma w *ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych* swoją definicję – art. 24 ust. 2 stanowi bowiem, że są nimi składki

oraz odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia i dodatkowa opłata. Tym samym wydaje się, iż wynikająca z odpowiedniego zastosowania art. 93 § 2 albo 93a § 1 *Ordynacji podatkowej* w związku z art. 31 *ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych* norma dotycząca przedmiotowego zakresu sukcesji w sferze ubezpieczeń społecznych, winna brzmieć następująco „(...) wstępuje we wszelkie prawa i obowiązki przekształcanej osoby lub spółki dotyczące składek oraz odsetek za zwłokę, kosztów egzekucyjnych, kosztów upomnienia i dodatkowej opłaty”. Przy takim rozumieniu wskazanej wyżej normy ewentualną dopuszczalność zastosowania tzw. „sukcesji stopy procentowej” należałoby uzależnić od zakresu pojęcia „składka” w rozumieniu art. 24 ust. 2 *ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych* – oczywistym jest bowiem, że stopa procentowa składki nie jest odsetkami za zwłokę, kosztami egzekucyjnymi bądź dodatkową opłatą.

Art. 4 pkt 3 *ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych* jako składki definiuje „składki na ubezpieczenia społeczne osób wymienionych w pkt. 1” (a więc ubezpieczonych). Istotnym jest, iż w świetle przepisów ustawy, składka powstaje w wyniku wystąpienia określonych w ustawie zdarzeń przyszłych i niepewnych (np. uzyskania przychodu przez ubezpieczonego będącego pracownikiem, czy też prowadzenia działalności pozarolniczej w danym okresie i zadeklarowania wynikającej z przepisów podstawy wymiaru składek). Przykładowo – w odniesieniu do pracownika „powstanie” składki za styczeń w określonej wysokości będzie konsekwencją uzyskania przez niego przychodu w styczniu. Brak takiego przychodu oznacza natomiast brak składki. Za powyższym rozumieniem przemawia także okoliczność, iż *ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych* pojęcie „składka” odnosi do składki już ustalonej (por. art. 40 ust. 1, art. 45 ust. 1 pkt 1, art. 47 ust. 4 ustawy), a nie przyszłej, która po spełnieniu ustawowych warunków może być ustalona w przyszłości. Oznacza to, iż w chwili wystąpienia zdarzenia stanowiącego podstawę sukcesji praw i obowiązków, składki za okresy przypadające po dacie tego zdarzenia jeszcze nie zostały ustalone, a więc nie powstały. Tym samym, jako nie istniejące w dacie sukcesji, nie mogą być jej przedmiotem.

Wobec powyższego konieczne jest wprowadzenie przepisu jednoznacznie rozstrzygającego o braku możliwości sukcesji wysokości stopy procentowej składki, w przypadkach przekształceń, łączenia się lub podziału płatników.

2.16. w art. 16 – zmiany ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 z późn. zm.)

2.16.1. zmiany w pkt 7-12 - w zakresie kontroli

Poddanie się kontroli przez przedsiębiorcę jest jego obowiązkiem. Przepisy dotyczące kontroli działalności gospodarczej wprowadzone zostały do *ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej* (dalej „ustawy SDG”) w celu określenia wspólnych zasad jej podejmowania i wykonywania. Kontrole są nieodzownym elementem wykonywania uprawnień władzy publicznej wobec prowadzących działalność gospodarczą. Przedsiębiorcy wskazują jednak na nadmierną jej uciążliwość. Obecnie nie ma między innymi możliwości przeprowadzenia wspólnych kontroli przez kilka organów w sytuacji, gdy dla przedsiębiorcy byłoby to korzystne. Prowadzi to do niepotrzebnego zakłócania pracy przedsiębiorcy lub uniemożliwia mu rozpoczęcie wykonywania działalności w przypadku kontroli obowiązkowych.

W zakresie kontroli problemem jest także niepełna wiedza podmiotów kontrolowanych o procedurach kontroli (terminie, przebiegu i trybie kontroli). Brak znajomości procedur wśród przedsiębiorców wynika m.in. ze zmieniających się przepisów oraz trudności z bieżącym ich śledzeniem (związanych z brakiem przygotowania prawniczego, brakiem czasu, brakiem środków na obsługę prawną itp.).

W proponowanej nowelizacji ustawy SDG zmiany w zakresie kontroli wykonywania działalności mają na celu zapewnienie lepszego wyważenia interesu przedsiębiorcy i interesu publicznego, a tym samym wzmocnienie zasady zaufania państwa do obywatela.

Proponuje się wprowadzenie przepisów:

- zgodnie z którymi kontrole będą przeprowadzane na podstawie identyfikacji prawdopodobieństwa naruszenia prawa („analizy ryzyka”);
- regulujących tryb pobierania próbek i dokonywania oględzin w ramach kontroli;
- wprowadzających możliwość złożenia skargi do sądu na postanowienie organu kontroli;
- umożliwiających przeprowadzanie wspólnych kontroli;
- wprowadzających zakaz ponownej kontroli;

- zgodnie z którymi organy kontroli będą zobowiązane do zamieszczania na swoich stronach internetowych informacji o procedurach kontroli.

2.16.1.1. zmiana w pkt 7 - kontrole na podstawie identyfikacji prawdopodobieństwa naruszenia prawa „analizy ryzyka”

Proponuje się wprowadzenie w art. 78a ust. 1 normy, zgodnie z którą organy administracji publicznej powinny planować i organizować kontrole po uprzednim przeprowadzeniu identyfikacji prawdopodobieństwa naruszenia prawa. Tzw. „analiza ryzyka” powinna wskazać identyfikację obszarów podmiotowych i przedmiotowych, w których ryzyko naruszenia przepisów jest największe. Sposób przeprowadzenia analizy ryzyka określi właściwy organ kontroli lub organ nadrzędny. Wymogu przeprowadzenia analizy ryzyka nie będzie stosowało się do kontroli przedsiębiorcy w przypadku, gdy organ poweźmie uzasadnione podejrzenie zagrożenia życia lub zdrowia, niebezpieczeństwa powstania szkód majątkowych w znacznych rozmiarach, popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego w wyniku wykonywania tej działalności, naruszenia zakazu praktyk ograniczających konkurencję lub zakazu praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Regulacja ma na celu ograniczenie liczby i zakresu kontroli przedsiębiorców, u których występuje niewielkie ryzyko bądź nie stwierdzono wcześniej naruszeń przepisów. Tzw. analiza ryzyka będzie dokumentem wewnętrznym administracji.

2.16.1.2. zmiana w pkt 7- informacja o procedurach kontroli na stronach internetowych organu kontroli

Proponuje się normę (art. 78a ust. 3) zobowiązującą organy administracji publicznej do zamieszczania w BIP organu ogólnych schematów procedur kontroli oraz sposobu przeprowadzania analizy prawdopodobieństwa naruszenia prawa w ramach wykonywania działalności gospodarczej. Przedsiębiorca, dzięki temu rozwiązaniu, będzie w ten sposób miał możliwość zapoznania się z konkretną procedurą w bardzo praktyczny sposób (według formuły „krok po kroku”). Opis powinien określać przebieg kontroli w sposób przystępny, wskazując podstawowe rozwiązania i tryby postępowania. Nie będzie przy tym konieczności wskazywania poszczególnych jednostek tego samego organu kontrolującego. Byłoby to nie tylko nieczytelne, ale także często niemożliwe. Możliwe natomiast jest wskazanie wszystkich instytucji i rozwiązań – wraz z podaniem podstawy prawnej.

2.16.1.3. zmiana w pkt 8 - tryb pobierania próbek i dokonywania oględzin

Proponuje się (art. 79 ust. 5-5e) przepis, zgodnie z którym podjęcie czynności polegających na pobieraniu próbek i dokonywaniu oględzin, w tym pojazdów lub dokonywaniu pomiarów powinno być poprzedzone zawiadomieniem, z tą jednak różnicą, że organ kontroli nie będzie obowiązany czekać, aż upłynie 7 dni od zawiadomienia, aby przystąpić do tych czynności. Dla doręczenia zawiadomienia przewidziano szczególne rozwiązanie, gdy przedsiębiorca lub inna upoważniona przez niego osoba będą nieobecni albo przedsiębiorca nie upoważni nikogo do odbioru zawiadomienia. W takich przypadkach zawiadomienie będzie mogło być doręczone zarządzającemu w imieniu kontrolowanego zakładem lub inną wyodrębnioną częścią przedsiębiorstwa lub kierownikowi wyodrębnionej komórki organizacyjnej przedsiębiorstwa. Czynności te nie mogą przekraczać 24 kolejnych godzin liczonych od chwili rozpoczęcia tych czynności. Oględziny nie mogą dotyczyć treści dokumentów. Wykonanie takich czynności będzie musiało być zakończone sporządzeniem protokołu. Rozwiązanie to ma na celu podniesienie skuteczności nadzoru rynku sprawowanego przez organy publiczne, z jednoczesnym ograniczeniem uciążliwości czynności organów. Postulat ograniczenia zakresu wymaganego zawiadomienia o kontroli jest zgłaszany zarówno przez niektóre organizacje przedsiębiorców, jak i organy nadzoru. Obecne w rozdziale 5 SDG rozwiązania dotyczące kontroli zachowują równowagę między potrzebą ograniczenia zakłóceń prowadzenia przedsiębiorstw do minimum a koniecznością czuwania nad przestrzeganiem prawa. W szczególności należy zwrócić uwagę na to, że projektowane modyfikacje nie podważają zasadniczych konstrukcji regulacji rozdziału 5 SDG. W celu utrzymania możliwie wąskich odstępstw od reguł ogólnych proponuje się wprowadzenie nowej instytucji, tj. odrębnego trybu pobierania i dokonywania oględzin. Wprowadzenie nowej instytucji uzasadnione jest tym, że alternatywnym rozwiązaniem mogłoby być stopniowe poszerzanie listy wyjątków od art. 79 ust. 1 SDG, który ustanawia zasadę zawiadamiania przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli. W ocenie projektodawcy poszerzanie katalogu wyjątków byłoby nieproporcjonalne do celu, jakim jest zapewnienie skutecznego nadzoru. Do prawidłowego wykonywania zadań organów kontroli wystarczające jest bowiem pobranie próbek i dokonywanie oględzin, z pozostawieniem pozostałych czynności kontrolnych w reżimie art. 79 ust. 1 SDG. Rozwiązanie godzi obowiązek zawiadamiania o kontrolach, które nadal będzie standardem ich przeprowadzania, i potrzebą zapobiegania nieuczciwym zabiegom niektórych przedsiębiorców. Jeżeli kontrola prowadzona jest w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa, przestępstwa

skarbowego, wykroczenia lub wykroczenia skarbowego i organ korzysta z odstępstw określonych w art. 84d SDG, wówczas kontrolowanemu nie będzie przysługiwał sprzeciw, a zatem czynności kontrolne nie będą podlegały obligatoryjnemu wstrzymaniu. W wielu dziedzinach prawa przedsiębiorcy zobowiązani są do określonych czynności faktycznych. Przykładowo taki charakter mają wymogi zachowania odpowiednich warunków higienicznych i sanitarnych, składowania odpadów, spełniania bezwzględnie obowiązujących parametrów technicznych użytych materiałów, np. budowlanych, terminu przydatności żywności itd. Naruszenie przepisów w wielu dziedzinach skutkuje realnym zagrożeniem zdrowia i życia, nawet w skali epidemii, lub poważnym zanieczyszczeniem środowiska naturalnego, często o nieodwracalnych skutkach. Jednocześnie jednak stosunkowo łatwe jest usunięcie dowodów naruszenia prawa, przez np. ukrycie albo przemieszczenie dowodów lub ich zamienienie na przedmioty zgodne z prawem. Z tego względu bezwzględny termin 7 dni zawiadomienia o kontroli obniża skuteczność egzekucji prawa. Taki stan rzeczy jest nie tylko szkodliwy dla interesów indywidualnych (inwestorów, konsumentów, pacjentów itp.), ale także dla interesu publicznego, często w dużej skali (ochrona środowiska). Niewystarczająco skuteczna egzekucja prawa prowadzi także do zakłócenia uczciwej konkurencji na rynku. Dominującym motywem wielu naruszeń jest dążenie do obniżenia kosztów działalności gospodarczej. To prowadzi do bardzo negatywnego zjawiska wypierania z rynku rzetelnych przedsiębiorców, którzy ponoszą koszty związane z przestrzeganiem prawa, przez te podmioty, które ignorują wymogi określone przepisami lub w ogóle działają poza sferą regulowaną prawem. Efektywna egzekucja prawa służy ochronie nie tylko takich cennych wartości jak zdrowie, życie, ochrona środowiska, ale także ma pozytywne oddziaływanie na warunki rynkowe przez eliminację nieuczciwej konkurencji. Stąd celowe jest dopuszczenie w szerszym zakresie przeprowadzania wybranych czynności kontrolnych przed upływem 7 dniowego terminu zawiadomienia. Takimi czynnościami kontrolnymi, które nie są nadmiernie uciążliwe dla rzetelnych przedsiębiorców, a wydatnie pomogą w zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, są pobieranie próbek lub dokonywanie pomiarów i oględziny. Ponieważ nowe rozwiązanie ma służyć szeroko pojętemu bezpieczeństwu, z oględzin dokonywanych w trybie doraźnym wyłączono dokumenty. Fałszerstwo dokumentów jest bowiem przestępstwem i powinno być ścigane w trybie karnym².

² Zob. art. 270 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.).

2.16.1.4. zmiana w pkt 9 - dotycząca książek kontroli

Na podstawie obowiązujących przepisów prowadzenie książki kontroli w postaci elektronicznej generuje obowiązek prowadzenia równolegle książki w postaci papierowej. Proponuje się nowelizację art. 81 ust. 1a ustawy SDG, aby przedsiębiorca miał możliwość wyboru prowadzenia jednej formy książki kontroli. Ponadto, proponuje się, aby z brzmienia przepisu wprost wynikało, że udostępnienie elektronicznej książki kontroli mogło nastąpić nie tylko za pomocą jej wydruków, ale także przez zapewnienie dostępu do urządzenia pozwalającego na zapoznanie się z zapisami w niej umieszczonymi w postaci elektronicznej.

2.16.1.5. zmiana w pkt 10 - umożliwienie przeprowadzania wspólnych kontroli

Umożliwiono – na wniosek lub za zgodą przedsiębiorcy – przeprowadzanie wspólnych kontroli organów administracji publicznej, jeżeli przedmiotem kontroli jest ten sam przedmiot (te same przedmioty), a przeprowadzenie kontroli jest obligatoryjne (np. kontrola obiektu budowlanego przed dopuszczeniem do użytkowania). Limit czasu trwania kontroli liczony będzie odrębnie dla każdego organu, tak jak dotychczas, na podstawie art. 83 ust. 1 ustawy SDG. Wariantem wspólnej kontroli jest wszczęcie kolejnej kontroli w trakcie trwania innej kontroli. Na taką okoliczność przedsiębiorcy należy przyznać prawo do wyrażenia zgody na wszczęcie kolejnej kontroli, zanim zostanie zakończona poprzednia kontrola innego organu. Przepis taki jest zbliżony do obowiązującego art. 79 ust. 5 ustawy SDG, zgodnie z którym na wniosek przedsiębiorcy kontrola może być wszczęta przed upływem 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o wszczęciu kontroli. Jeżeli przedsiębiorca uzna, że prowadzenie w stosunku do niego w tym samym czasie więcej niż jednej kontroli nie wpłynie negatywnie na jego funkcjonowanie, to przepisy prawa będą umożliwiały mu wyrażenie na to zgody. Przewiduje się, że rozwiązanie ograniczy czas trwania kontroli w danym roku, jak również umożliwi przedsiębiorcy uzyskanie niezbędnych uzgodnień i stanowisk organów administracji publicznej w możliwie krótkim czasie i w sposób możliwie nieuciążliwy. Ocena, czy wspólna kontrola jest faktycznie korzystna, będzie w każdym przypadku należała do przedsiębiorcy i będzie mogła być podjęta tylko z jego inicjatywy.

2.16.1.6. zmiana w pkt 11 - zakaz ponownej kontroli

Proponuje się wprowadzenie zakazu kontroli, w przypadku gdy ma ona dotyczyć zakresu objętego uprzednio zakończoną kontrolą. Zakaz nie miałby zastosowania, gdy ponowna kontrola byłaby niezbędna do przeprowadzenia postępowania w:

- sprawie stwierdzenia nieważności, stwierdzenia wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji ostatecznej lub wznowienia postępowania w sprawie zakończonej decyzją ostateczną;
- związku z uchyleciem lub stwierdzeniem nieważności decyzji przez sąd administracyjny;
- celu sprawdzenia wykonania zaleceń pokontrolnych organu, w związku z przeprowadzoną kontrolą.

Zakazu ponownej kontroli nie stosowałoby się także w przypadku, gdy uprzednio zakończona kontrola została przeprowadzona z naruszeniem prawa mającym wpływ na wynik kontroli. Przewiduje się, że rozwiązanie ograniczy czas trwania kontroli. Przedsiębiorca nie będzie zmuszony do przedkładania organom administracji publicznej tych samych dokumentów. Nie będzie również narażony na różnice w ustaleniach oraz zaleceniach pokontrolnych. Przedmiotowe rozwiązanie jest wzorowane na art. 282a § 1 i 2 *Ordynacji podatkowej*. W tym zakresie należy jednak pamiętać o normach obecnie ujętych w art. 83 SDG, które wskazują maksymalny czas trwania wszystkich kontroli organu w danym roku kalendarzowym.

2.16.1.7. zmiana w pkt 12 - sprzeciw na przedłużenie czasu kontroli. Możliwość złożenia skargi do sądu na postanowienie organu kontroli

Przepisy rozdziału 5 SDG odnoszące się do sprzeciwu przedsiębiorcy wobec działań organu kontroli należałoby uzupełnić o regulację umożliwiającą złożenie skargi do sądu administracyjnego na postanowienie organu kontroli o kontynuowaniu czynności kontrolnych.

Dodatkowo proponuje się umożliwić przedsiębiorcy złożenie uzasadnionego sprzeciwu wobec każdorazowego przedłużenia czasu trwania kontroli przez organ kontroli. Procedura sprzeciwu byłaby podobna do obowiązujących przepisów art. 84c SDG.

Złożenie skargi do sądu administracyjnego na postanowienie organu kontroli o kontynuowaniu czynności kontrolnych nie będzie wstrzymywało tych czynności. Jednakże do spraw rozpoznawanych przez sądy administracyjne będzie stosować się przepis art. 61 *ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi*.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami kontrola może zostać każdorazowo przedłużona wyłącznie z przyczyn niezależnych od organu i wymaga tylko uzasadnienia na piśmie (art. 83 ust. 3 SDG). Przedsiębiorca jednak może wnieść sprzeciw wobec przedłużenia czasu trwania kontroli jedynie w sytuacji, gdy organ przekroczy maksymalny czas trwania kontroli (art. 83 ust. 1 SDG).

SDG nie zawiera odrębnej regulacji stanowiącej o właściwości sądów administracyjnych do kontroli postanowienia wydanego w postępowaniu kontrolnym, o czym mowa w art. 3 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi*. W związku z tym, na podstawie art. 58 § 1 pkt 1 ww. ustawy, skargi przedsiębiorców są odrzucane. Przedsiębiorcy nie mają zatem skutecznych możliwości dochodzenia swoich racji przed sądem po wyczerpaniu instancyjności postępowania przewidzianego w art. 84c SDG³.

W myśl art. 77 ust. 6 SDG dowody przeprowadzone w toku kontroli przez organ kontroli z naruszeniem przepisów prawa w zakresie kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, jeżeli miały istotny wpływ na wyniki kontroli, nie mogą stanowić dowodu w żadnym postępowaniu administracyjnym, podatkowym, karnym lub karnoskarbowym dotyczącym kontrolowanego przedsiębiorcy. To oznacza, że uzyskanie orzeczenia stwierdzającego zebranie dowodów z naruszeniem prawa może być w żywotnym interesie przedsiębiorcy.

2.16.2. zmiany w pkt 1 i 6 - interpretacje

W praktyce organów państwowych zdarza się, że w wyniku zmiany wykładni przepisów prawa, dokonywanej w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym lub kontrolą, dochodzi do pogorszenia sytuacji prawnej przedsiębiorcy, pomimo braku zmiany przepisu prawa i stanu faktycznego. Praktykę tę należy uznać za podważającą zaufanie obywateli, w tym w szczególności przedsiębiorców, do państwa.

W projekcie proponuje się uregulowanie również mechanizmu ochrony przedsiębiorcy przed ponoszeniem negatywnych skutków wynikających ze zmiany wykładni przepisów prawa przez organy państwowe, w zakresie w jakim przedsiębiorca działał w zaufaniu do ugruntowanej praktyki stosowania danych przepisów, która następnie została zmieniona.

³ Zgodnie z art. 84c ust. 1 SDG przedsiębiorca może wnieść sprzeciw wobec niektórych zachowań kontrolera, w tym np. braku zawiadomienia od kontrolującego o zamiarze wszczęcia kontroli, podjęcia kontroli bez upoważnienia czy przekroczenia czasu trwania kontroli. Rozpatrując sprzeciw, organ kontroli wydaje postanowienie (odstąpienie od czynności kontrolnych, kontynuowanie czynności kontrolnych), wobec którego przedsiębiorca może wnieść zażalenie.

2.16.2.1. zmiany w pkt 1

W dodawanym art. 9c proponuje się ustanowić ogólną regułę, zgodnie z którą przedsiębiorca nie może być obciążony jakimikolwiek daninami publicznymi, sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w przypadku zmiany przez organ administracji publicznej, państwową jednostkę organizacyjną lub organ kontroli zakresu lub sposobu zastosowania przepisów w jego indywidualnej sprawie, w zakresie, w jakim zastosował się do ugruntowanej praktyki albo zastosował się do stanowiska zajętego wobec niego we wcześniejszym rozstrzygnięciu lub wyniku kontroli jego działalności gospodarczej.

Pojęcie „ugruntowanej praktyki”, opierając się na poglądach doktryny, proponuje się zdefiniować jako wykładnię prawa dominującą w okresie objętym zachowaniem przedsiębiorcy, nie krócej jednak niż w okresie 12 miesięcy przed dniem wszczęcia postępowania administracyjnego w indywidualnej sprawie przedsiębiorcy albo przed dniem podjęcia czynności kontrolnych, zawartą w szczególności w pisemnych stanowiskach, interpretacjach lub prawomocnych rozstrzygnięciach tych organów, jednostek lub sądów, zaleceniach pokontrolnych lub dokumentach zawierających rekomendacje organów określających zalecany sposób postępowania w zakresie przedmiotu objętego kontrolą. Dodatkowo, mając na względzie duże znaczenie w praktyce interpretacji wydawanych na wniosek przedsiębiorców oraz powszechną praktykę wykorzystywania ich także przez innych przedsiębiorców, proponuje się by przedsiębiorca mógł powoływać się na interpretację udzieloną innemu przedsiębiorcy, o ile nie została ona zmieniona, a stan faktyczny przedstawiony w interpretacji jest taki sam jak stan faktyczny, w jakim znajduje się przedsiębiorca. Wyjaśnienia wymaga, iż tożsamość stanu faktycznego przedsiębiorcy powołującego się na interpretację wydaną na wniosek innego przedsiębiorcy odnosi się jedynie do kwestii tożsamości przedmiotowej stanu faktycznego.

Zdarza się, że organy, w szczególności celne i podatkowe, odchodzą od dotychczas przyjętej praktyki stosowania przepisu i w konsekwencji domagają się od przedsiębiorcy uiszczenia należności publicznoprawnych za zdarzenia, które miały miejsce w okresie, gdy kierowały się dotychczasową praktyką. Propozycja legislacyjna zakłada, że zmiana wykładni (interpretacji) przepisów prawa dokonywana przez organy kontroli, mimo braku zmiany treści przepisu i stanu faktycznego, wpływająca na sytuację prawną przedsiębiorcy, może wywoływać skutki jedynie na przyszłość. Przepis będzie miał charakter gwarancyjny i wpisuje się w ustanowioną w art. 2 Konstytucji zasadę demokratycznego państwa prawnego, urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej.

W praworządym państwie nie powinna być dopuszczalna sytuacja, gdy organy Państwa uznają dane działanie za prawidłowe i legalne, a następnie - w niezmienionym stanie faktycznym i prawnym - za nieprawidłowe, gdyż postępowanie takie nie budzi zaufania do organów i Państwa.⁴

2.16.2.2. zmiany w pkt 6

W związku z regułami wprowadzanymi w art. 9c ustawy SDG, mając na względzie specyfikę kontroli działalności gospodarczej, proponuje się wprowadzić w art. 77a regulację uzupełniającą ww. regułę w toku kontroli poprzez ustanowienie przepisu, zgodnie z którym, jeżeli na podstawie materiału dowodowego zebranego w toku przeprowadzonej kontroli zostanie ustalone, że kwestionowane postępowanie kontrolowanego w okresie objętym kontrolą było wynikiem stosowania się przez niego do ugruntowanej praktyki, o której mowa w dodawanym art. 9 ust. 2, lub interpretacji, o której mowa w dodawanym art. 9c ust. 3, lub wydanego wobec niego przedsiębiorcy rozstrzygnięcia lub uprzednich zaleceń pokontrolnych zakłada się, że organ kontroli powinien zawiadomić kontrolowanego o ujawnionych okolicznościach, jednocześnie wskazując zgromadzony w tym zakresie materiał dowodowy. W takim przypadku, organ kontroli, w drodze zaleceń pokontrolnych, powinien także wskazać kontrolowanemu przedsiębiorcy prawidłowy sposób postępowania oraz termin, od którego nakazuje jego stosowanie.

W efekcie, w przypadku zmiany przez organ kontroli zakresu lub sposobu zastosowania przepisów, w związku z prowadzoną kontrolą, przedsiębiorca nie będzie mógł być obciążony jakimikolwiek daninami publicznymi, sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie i w czasie, w jakim zastosował się do ugruntowanej praktyki.

Celem propozycji legislacyjnej jest zapewnienie ochrony przedsiębiorcy działającemu w uzasadnionym przekonaniu co do prawidłowości swojego postępowania, które w wyniku zmiany przez organ kontroli wykładni przepisu prawa zostaje uznane za nieprawidłowe. Wprowadzenie obowiązku pouczenia przedsiębiorcy o właściwym, według organu kontroli, rozumieniu i zastosowaniu przepisu oraz ustaleniu terminu, od którego przedsiębiorca będzie obowiązany się podporządkować stanowisku organu kontroli, w konsekwencji będzie zwalniało przedsiębiorcę od odpowiedzialności za zdarzenia przeszłe.

⁴ Por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 28 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt III SA/GI 1659/13, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/A00CA5C641>.

2.16.3. zmiany w pkt 3-5 - w zakresie CEIDG

Propozycje mają na celu m.in. ograniczenie zakresu danych zawartych we wpisie do CEIDG niezwiązanych bezpośrednio z działalnością gospodarczą lub niewpływających na bezpieczeństwo obrotu gospodarczego.

2.16.3.1. zmiana w pkt 3 – dot. danych wpisowych w zakresie NIP

W art. 25 ust. 1 pkt 3 SDG doprecyzowuje się obowiązujący przepis dotyczący wpisu NIP do CEIDG, poprzez dodanie wyrazów: „o ile taki posiada”, adekwatnie do rozwiązań przyjętych względem danych wpisowych, takich jak PESEL i REGON, ponieważ osobie składającej wniosek NIP mógł nie zostać nadany.

2.16.3.2. zmiana w pkt 3 - w zakresie wpisu danych adresowych do CEIDG

Proponuje się wprowadzenie zmiany w art. 25 ust. 1 pkt 5 SDG poprzez zniesienie wpisu do CEIDG informacji o miejscu i adresie zamieszkania. Zgodnie z art. 37 ust. 1 pkt 1 są to dane niejawne i nie mają wpływu na bezpieczeństwo obrotu gospodarczego.

2.16.3.3. zmiana w pkt 3 - w zakresie podawania kodu PKD

Proponuje się ograniczenie ujawnianej w CEIDG liczby przedmiotów wykonywanej działalności (kodów PKD) maksymalnie do 10 pozycji, tak aby rejestr odzwierciedlał faktycznie prowadzony przez podmiot zakres działalności, analogicznie jak zostało to uregulowane w ustawie o KRS.

Ograniczenie liczby wpisywanych do CEIDG przedmiotów działalności ma na celu ujawnienie w CEIDG rzeczywiście wykonywanej przez podmiot działalności ze wskazaniem jednego, przeważającego rodzaju działalności. Zawarcie informacji o przeważającym rodzaju działalności w rejestrze umożliwi przekazanie właściwym organom odpowiadającym za nadanie podmiotowi identyfikatorów NIP i REGON najpełniejszego pakietu danych o przedsiębiorcy wpisywanym do CEIDG. Z powyższych względów konieczne jest wprowadzenie wymogu zamieszczania w CEIDG klasyfikacji przeważającego przedmiotu działalności do poziomu podklasy.

2.16.3.4. zmiana w pkt 3 - w zakresie zgłaszania informacji o ogłoszeniu upadłości

Celem zmiany jest umożliwienie zgłaszania przez sąd informacji o ustanowionym syndyku w ramach istniejącego obowiązku sądów gospodarczych wynikających z art. 31 ust. 3 oraz informacji będących danymi wpisowymi na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 14 ustawy SDG. Zmiana ta wyeliminuje problemy ze zgłaszaniem takich informacji w CEIDG.

Obowiązujące przepisy nie zawierają podstawy do zgłaszania danych syndyka przez sąd, nie nakładają także takiego obowiązku na przedsiębiorców. W związku z powyższym proponuje się wprowadzenie obowiązku, zgodnie z którym sądy będą wpisywały z urzędu dane syndyka.

2.16.3.5. zmiana w pkt 3 - w zakresie zgłaszania informacji o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego

Proponowana zmiana jest analogiczna do zmiany dotyczącej wpisywania z urzędu danych syndyka. Celem propozycji jest umożliwienie zgłaszania przez sąd informacji o ustanowionym zarządcy lub nadzorcy w ramach obowiązku sądów gospodarczych wynikających z art. 31 ust. 3 oraz informacji będących danymi wpisowymi na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 15 ustawy SDG.

2.16.3.6. zmiana w pkt 3 - wprowadzenie obowiązku złożenia wraz wnioskiem o wpis do CEIDG oświadczenia o posiadaniu tytułu prawnego do lokalu

Proponowana zmiana ma na celu ochronę osób trzecich przed wskazywaniem przez przedsiębiorców w CEIDG nieprawdziwych danych adresowych niezgodnych ze stanem faktycznym.

Proponuje się wprowadzenie obowiązku złożenia wraz wnioskiem o wpis do CEIDG oświadczenia o posiadaniu tytułu prawnego do lokalu. Przedsiębiorca będzie składał oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia na podstawie art. 233 § 6 Kodeksu karnego.

Obecnie analogiczne oświadczenie przedsiębiorca składa pod rygorem odpowiedzialności karnej na podstawie art. 25 ust. 7 oraz art. 27 ust. 2 pkt 5, w związku z brakiem orzeczonych zakazów wykonywania działalności i wykonywania określonego zawodu (art. 25 ust. 1 pkt 16-18 SDG).

2.16.3.7. zmiana w pkt 4 - uzupełnienie przesłanek niepoprawności wniosku o wpis do CEIDG

Zmiana jest konieczna z uwagi na dodanie nowego ust. 8 w art. 25 ustawy SDG, zgodnie z którym wprowadza się obowiązek złożenia oświadczenia o posiadaniu tytułu prawnego do nieruchomości, której adresy wskazywane są we wpisie w CEIDG.

Proponuje się wskazanie w art. 27 ust. 2 w pkt 5a ustawy SDG, że wnioskiem niepoprawnym będzie również wniosek, z którym nie złożono takiego oświadczenia.

2.16.3.8. zmiana w pkt 5 - nieujawnianie w „historii wpisu” niektórych danych adresowych

Proponuje się wprowadzenie podstawy prawnej, poprzez zmianę ust. 2a w art. 35 ustawy SDG, zgodnie z którą będzie możliwe wystąpienie do organu prowadzącego CEIDG z wnioskiem o niepublikowanie danych adresowych, które zostały zmienione, a stanowią obecnie tzw. dane historyczne wpisu. Dotyczy to publikowania w przeszłości danych adresowych w CEIDG, które były wskazane bez tytułu prawnego i bez zgody osoby uprawnionej, lecz zostały zmienione w wyniku wezwania w toczącym się postępowaniu administracyjnym, albo zostały zmienione bez takiego wezwania. Dotyczy także danych adresowych nieruchomości wpisanych do CEIDG, które następnie zostały zmienione przez osobę uprawnioną w innym trybie, niż wynikający z ust. 1a art. 35 ustawy SDG, tzn. zmiana tych danych nie była przedmiotem postępowania administracyjnego przed ministrem właściwym do spraw gospodarki.

2.16.4. zmiana w pkt 2 - dostosowanie przepisu art. 14a ust. 1d *ustawy SDG do nowego brzmienia definicji „osoby sprawującej osobistą opiekę nad dzieckiem” w związku ze zmianą ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych*

Zmiana *ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych*, która weszła w życie 2 stycznia 2016 r., wprowadziła modyfikację definicji „osoby sprawującej osobistą opiekę nad dzieckiem” poprzez wydłużenie limitu okresu sprawowania opieki nad dzieckiem do zakończenia roku kalendarzowego, w którym dziecko kończy 6. roku życia. Do 1 stycznia 2016 r. granicą tego limitu było ukończenie przez dziecko 5. roku życia. Spowodowało to rozbieżność przepisu art. 14a ust. 1d ustawy SDG z art. 4 pkt 17 *ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych*.

Wobec powyższego proponuje się zmianę ust. 1d w art. 14a ustawy SDG, poprzez zastąpienie określenia „do ukończenia przez nie 5 roku życia” – określeniem „do zakończenia roku kalendarzowego, w którym dziecko kończy 6. rok życia” – w którym przedsiębiorca, w celu sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem, będzie mógł zawiesić wykonywaną działalność gospodarczą na okres do 3 lat.

2.17. **w art. 17 - zmiany ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2015 r. poz. 2273 i 2278 oraz z 2016 r. poz. 266 i 542**

Proponuje się wprowadzanie zmiany w art. 56 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. *o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji* zmieniającym art. 286 ustawy

z dnia 27 kwietnia 2001 r. - *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2016 r. poz. 672), który wejdzie w życie 1 stycznia 2019 r. Jednocześnie dodaje się pkt 10a zmieniający brzmienie art. 289. Zmiana art. 286 i 289 *Prawo ochrony środowiska* jest analogiczna do zmiany proponowanej w art. 14 projektu i ma na celu zagwarantowanie, aby również po 1 stycznia 2019 r., kiedy to wchodzi w życie nowe brzmienie art. 289 zmienione ustawą *o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji*, podmioty korzystające ze środowiska, które są zwolnione z uiszczania opłaty, zgodnie z art. 289 *Prawo ochrony środowiska*, były zwolnione także z obowiązku przedkładania marszałkowi województwa wykazu zawierającego informacje i dane, o których mowa w art. 287 i w konsekwencji wyłączone z zakresu art. 359 ust. 2 przewidującego karę grzywny za niezłożenie ww. sprawozdania.

2.18. **w art. 18 – zmiany ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2013 r. poz. 888 oraz z 2015 r. poz. 1688)**

Zgodnie z art. 6 ust. 3 w powiązaniu z art. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w stosunku do przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy w danym roku wprowadzili do obrotu produkty o łącznej masie opakowań nieprzekraczającej 1 Mg, nie stosuje się przepisów ustawy w zakresie uzyskania wymaganych poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych. Przedsiębiorcy ci mogą być zwolnieni z opłaty produktowej po spełnieniu warunków wymaganych do otrzymania pomocy de minimis (wartość pomocy de minimis odpowiada wartości zwolnienia z opłaty produktowej obliczanej z zastosowaniem maksymalnej stawki).

Proponuje się nowelizację w celu ułatwienia prowadzenia działalności gospodarczej przedsiębiorcom wprowadzającym produkty w opakowaniach, którzy w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu produkty w opakowaniach o łącznej masie opakowań nieprzekraczającej 1 Mg poprzez wyłączenie ich z konieczności przeprowadzania kampanii edukacyjnej, o której mowa w art. 19 lub przeznaczania na ten cel 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu. W konsekwencji tej zmiany, ta grupa przedsiębiorców będzie zwolniona z przygotowania sprawozdania dot. kampanii edukacyjnych.

Proponowana zmiana ma charakter racjonalizatorski i zmierza do uchylenia uciążliwego i zbędnego, a przy tym często nieuświadomionego, obciążenia administracyjnego.

3. Zgłoszenie lobbingowe

Stosownie do art. 5 ustawy z 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz art. 52 § 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979, z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony w BIP Rządowego Centrum Legislacji oraz na stronie rządowego portalu konsultacji publicznych (konsultacje on-line).

4. Oświadczenie o zgodności projektowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

5. Ocena, czy projekt ustawy będzie podlegał notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych

Zawarte w projekcie ustawy regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym projekt nie będzie podlegał notyfikacji.

6. Informacja dotycząca przedstawienia projektu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

7. Termin wejścia w życie

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego przedsiębiorców</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rozwoju</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Mariusz Haładyj, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Armen Artwich, Zastępca Dyrektora Departamentu Doskonalenia Regulacji Gospodarczych w Ministerstwie Rozwoju, tel. 22 693 59 35, e-mail: armen.artwich@mr.gov.pl Małgorzata Szuchnik, Naczelnik w Departamencie Doskonalenia Regulacji Gospodarczych, tel. 22 693 55 97, e-mail: malgorzata.szuchnik@mr.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 04.07.2016</p> <p>Źródło: Plan na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju (100 zmian dla firm – pakiet ułatwień dla przedsiębiorców)</p> <p>Nr w wykazie prac Rady Ministrów UD91</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ministerstwo Rozwoju zidentyfikowało szereg szczegółowych przepisów z różnych gałęzi prawa, które ograniczają rozwój polskiej przedsiębiorczości, stanowiąc zbędne obciążenie biurokratyczne lub istotne utrudnienie w codziennej działalności firm.

Celem projektu jest usunięcie m.in. następujących barier prawnych:

1) zwiększenie zatrudnienia powyżej 19 pracowników wiąże się obecnie z kłopotliwymi obowiązkami po stronie pracodawców tj. koniecznością tworzenia Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych oraz obowiązkiem ustalania regulaminu wynagradzania i regulaminu pracy. W efekcie przedsiębiorcy obawiają się zwiększać zatrudnienie w oparciu o umowy o pracę, blokując własny rozwój, wybierając umowy cywilnoprawne lub sztucznie dzieląc przedsiębiorstwo;

2) obowiązek prowadzenia ksiąg rachunkowych (tzw. pełnej księgowości) dla osób fizycznych już od kwoty przychodów 1.200.000 euro rocznie (z pomiaru obciążeń regulacyjnych przeprowadzonego przez byłe Ministerstwo Gospodarki wynika, że obowiązki związane z księgowością są jednymi z najbardziej obciążających dla przedsiębiorców);

3) brak waloryzacji progów, od którego w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, mogą rozliczać się podatnicy, w uproszczonej formie rozliczać się mogą tylko ci podatnicy, którzy w poprzednim roku podatkowym uzyskali przychody w wysokości nieprzekraczającej 150.000 euro;

4) brak możliwości weryfikacji niekaralności za przestępstwa finansowe kandydatów do pracy w podmiotach sektora finansowego (nawet podczas rekrutacji na najbardziej odpowiedzialne stanowiska);

5) konieczność prowadzenia kampanii edukacyjnych przez wszystkich przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty w opakowaniach;

6) konieczność składania marszałkowi województwa sprawozdania przez podmiot korzystający ze środowiska, także w sytuacji, kiedy jest on zwolniony z opłaty z tym związanej (tj. kiedy jej wysokość nie przekracza 800 zł). Za niezłożenie sprawozdania grożą sankcje;

7) karna stawka składki na ubezpieczenie wypadkowe naliczana przez ZUS za błędne podanie danych. Kara jest dotkliwa, nie jest zależna od faktu czy wina płatnika jest świadoma czy jest to zwykła omyłka i jest nakładana nawet, jeśli płatnik sam wykryje i poprawi błąd;

8) w postępowaniu cywilnym, inaczej niż w postępowaniach administracyjnych, jeżeli koniec terminu przypada w sobotę, termin ten nie ulega przedłużeniu do najbliższego dnia powszedniego. Powoduje to w praktyce wiele omyłek;

9) przepisy i postępowanie w zakresie kontroli przedsiębiorstw utrudniające prowadzenie działalności gospodarczej.

Ponadto zidentyfikowano szereg innych barier utrudniających prowadzenie działalności gospodarczej w innych obszarach, m.in. w prawie budowlanym, prawie technicznym, prawie handlowym, oraz prawie pracy i ubezpieczeń społecznych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

I. W oparciu o konkretne problemy zidentyfikowane w praktyce wykonywania działalności gospodarczej, przedmiotowy projekt wprowadza zmiany, których celem jest uproszczenie wykonywania działalności gospodarczej w różnych obszarach.

Propozycje mają charakter powszechny, będą korzystnie oddziaływać w szczególności na małe i średnie przedsiębiorstwa. Wprowadzanie rozwiązań jest pożądane, zarówno z punktu widzenia rozwoju przedsiębiorczości, jak i

rozwoju całej gospodarki.

I.I. W zakresie ustawy SDG proponuje się m.in. wprowadzenie zmian w przepisach dotyczących kontroli wykonywania działalności gospodarczej:

- 1) kontrole będą przeprowadzane na podstawie identyfikacji prawdopodobieństwa naruszenia prawa („analizy ryzyka”);
- 2) uregulowanie trybu pobierania próbek i dokonywania oględzin w ramach kontroli;
- 3) wprowadzenie możliwości złożenia skargi do sądu na postanowienie organu kontroli;
- 4) umożliwienie przeprowadzania wspólnych kontroli;
- 5) wprowadzenie zakazu ponownej kontroli;
- 6) umożliwienie kontroli dokumentów w miejscu ich przechowywania;
- 7) zobowiązanie organów kontroli do zamieszczania na swoich stronach internetowych informacji o procedurach kontroli.

Ponadto, proponuje się wprowadzenie zasady, że w przypadku zmiany przez organy państwa zakresu lub sposobu zastosowania przepisów w indywidualnej sprawie przedsiębiorcy, przedsiębiorca nie może być obciążony jakimikolwiek daninami, sankcjami lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do ugruntowanej praktyki organu administracji lub wydanego wcześniej wobec niego rozstrzygnięcia.

I.II. W celu eliminacji barier przepisów ograniczających rozwój polskiej przedsiębiorczości, ułatwienia prowadzenia działalności gospodarczej oraz pobudzenia inwestycji, proponuje się m.in. następujące rozwiązania:

1. Prawo pracy

- 1) złagodzenie wymogów prawa pracy wobec małych przedsiębiorców (zatrudniających mniej niż 50 pracowników)

Spodziewanym efektem będzie zmniejszenie obciążeń administracyjno-finansowych ciążących na przedsiębiorcach, wzrost zatrudnienia w małych przedsiębiorstwach, zastępowanie umów cywilnoprawnych umowami o pracę;

- 2) poszerzenie kręgu pracodawców, którzy mogą żądać od osób ubiegających się o pracę podania danych o niekaralności
- 3) wydłużenie z 7 do 14 dni terminu do wniesienia przez pracownika odwołania do sądu od wypowiedzenia umowy o pracę w celu wyrównania sytuacji prawnej pracownika wobec pracownika, z którym rozwiązano umowę o pracę bez wypowiedzenia. Zlikwidowanie dwóch różnych terminów zmniejszy ryzyko pomyłki, której skutki są dotkliwe dla pracowników oraz wpłynie na wzrost zaufania przedsiębiorców do prawa.

2. Prawo finansowe

- 1) podniesienie rocznego limitu przychodów netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych, do którego podatnicy PIT mogą prowadzić podatkowe księgi przychodów i rozchodów z 1.200.000 euro do 2.000.000 euro.

Spodziewanym efektem będzie zmniejszenie obciążeń administracyjno-finansowych ciążących na małych i średnich przedsiębiorcach i wzrost przychodów netto u tych przedsiębiorców, którzy do tej pory limitowali je w celu uniknięcia obowiązku prowadzenia ksiąg rachunkowych;

- 2) podniesienie limitu przychodów uprawniającego do korzystania z opodatkowania działalności gospodarczej w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych ze 150.000 euro do 250.000 euro.

Spodziewanym efektem będzie zmniejszenie obciążeń administracyjno-finansowych ciążących na małych przedsiębiorcach i wzrost przychodów netto u tych przedsiębiorców, którzy do tej pory limitowali je w celu uniknięcia obowiązku rozliczania podatku dochodowego na zasadach ogólnych.

3. Prawo gospodarcze i handlowe

- 1) zwiększenie ochrony wspólników/akcjonariuszy mniejszościowych, czego efektem będzie pobudzenie inwestycji kapitałowych w polskie spółki oraz poprawa pozycji Polski w międzynarodowych rankingach atrakcyjności inwestycyjnej.
- 2) usprawnienie Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej
- 3) uregulowanie zagadnienia prokury mieszanej.

4. Prawo budowlane

- 1) zwolnienie niektórych robót budowlanych z pozwolenia na budowę, a nawet zgłoszenia
- 2) skrócenie terminu rozpatrzenia zgłoszenia z 30 do 21 dni
- 3) doprecyzowanie przepisów w zakresie istotnych zmian oraz wprowadzenie odstępstwa 2%
- 4) uściślenie terminu „właściwy organ” w przepisach prawa budowlanego
- 5) umożliwienie dalszego korzystania z tymczasowych obiektów budowlanych
- 6) uchylenie wymogu rozpoczęcia postępowania legalizacyjnego pod warunkiem zgodności z decyzją o warunkach zabudowy

Efektom proponowanych zmian będzie uproszczenie i skrócenie procesu inwestycyjnego, bez naruszania wymogów bezpieczeństwa i bez dokonywania zmian instytucjonalnych.

5. Prawo techniczne - zmiany ustawy o dozorze technicznym

Proponuje się dokonanie zmian uproszczeniowych w ustawie o dozorze technicznym, m.in. w zakresie zniesienia

obowiązku badań technicznych poprzedzających wydanie decyzji zezwalających na eksploatację urządzenia w przypadku zmiany eksploatującego, wprowadzenie możliwości sporządzania protokołów z czynności dozoru technicznego oraz decyzji w formie elektronicznej, jak również umarzanie, odraczanie i rozkładanie na raty należności UDT. Zmiany te pozwolą na obniżenie kosztów przedsiębiorców, zwiększenie elastyczności zatrudnienia i poprawę efektywności organów dozoru.

6. Prawo ochrony środowiska

- 1) zwolnienie z obowiązku przeprowadzania kampanii edukacyjnej przedsiębiorców, którzy w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu produkty w opakowaniach o łącznej masie opakowań do 1 t.;
- 2) zwolnienie z obowiązku składania sprawozdań w sytuacji korzystania ze zwolnienia kwotowego od opłaty z tytułu korzystania ze środowiska.

Efektom obu proponowanych zmian będzie zniesienie nadmiernych, często nieuświadomionych, obowiązków ciążyących na podmiotach, które w najmniejszym stopniu korzystają ze środowiska czy wprowadzają do obrotu niewielkie ilości odpadów opakowaniowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Zaproponowane zmiany mają za zadanie usunąć bariery utrudniające prowadzenie działalności gospodarczej w Polsce, w celu zwiększenia konkurencyjności naszej gospodarki. Większość zmian ma charakter punktowy, polegający na usunięciu ewidentnych barier, dlatego nie prowadzono analizy podobnych przepisów w innych krajach. Dogłębnie za to poddano analizie zasady dotyczące kontroli, które stanowią całościowe ujęcie tego problemu. Poniżej znajdują się informacje na temat czasu trwania kontroli (podatkowej) oraz współpracy organów kontroli w wybranych krajach:

Niektóre kraje UE podejmują działania w celu poprawy efektywności kontroli oraz zmniejszenia uciążliwości kontroli dla przedsiębiorców, np. poprzez łączenie organów kontroli posiadających zbliżone kompetencje w danym sektorze, powołanie Rady Inspekcji koordynującej działania poszczególnych inspekcji (Holandia), poprzez zawieranie porozumień o współpracy przez grupy inspekcji i tworzenie wspólnych bazy danych rozpoczętych spraw, dostępnych tylko dla stron porozumienia (Węgry).

Przedsiębiorcy zgłaszają problemy z jednoczesnymi kontrolami w większości zbadanych krajów. W wielu krajach stosuje się rozwiązania wymagające dobrej i ciągłej współpracy organów kontrolnych.

Holandia i Wielka Brytania - instytucja "zaufanego przedsiębiorcy" – przedsiębiorca, u którego kontrole nie wykazują nieprawidłowości może otrzymać "wakacje kontrolne", które zmniejszają częstość kontroli. Np. w Holandii można przeprowadzić u takiego przedsiębiorcy do 2 rutynowych kontroli rocznie, a tę liczbę można przekroczyć jedynie, gdy urząd dysponuje informacjami o potencjalnych nieprawidłowościach.

W Norwegii funkcjonuje praktyka łączenia kontroli - komisja kontrolna reprezentuje kilka instytucji naraz.

Z kolei na Węgrzech przedsiębiorstwo ma możliwość wnioskowania o przełożenie kontroli ze względu na już trwającą kontrolę.

Jeśli chodzi o długość kontroli to terminy te różnią się w zależności od kraju. Przykładowo, we Francji kontrola podatkowa w przedsiębiorstwie może trwać nie dłużej niż 3 miesiące (w przypadku poważnych nieprawidłowości do 6 miesięcy), w Holandii trwa tak długo, jak jest konieczne, z tymże w małym przedsiębiorstwie czas trwania kontroli podatkowej nie przekracza 1-2 dni, w Niemczech dla firm średnich 1-3 miesiące, w małych ok. 1 tygodnia, w Szwecji kontrola podatkowa może trwać do kilku miesięcy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy zawieszający działalność gosp. w celu sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem	5 143	Dane z CEIDG	Możliwość przedłużenia o rok zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej w celu sprawowania opieki nad dzieckiem znieśnie rozbieżności na tle ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.
Pracodawcy – przedsiębiorcy zatrudniający od 20 do 49 pracowników	ok. 46 tys.	Dane ZUS (aktywni płatnicy składek)	Złagodzenie wymogów prawa pracy w zakresie obowiązku ustalania regulaminu wynagradzania, regulaminu pracy i tworzenia ZFŚS może usprawnić funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz zmniejszyć koszty administracyjne dla przedsiębiorców.
Pracujący	Liczba pracujących ogółem w 2014 r.: 14 563,4 tys.	Dane GUS	Wydłużenie z 7 do 14 dni terminu do wniesienia przez pracownika odwołania do sądu od wypowiedzenia umowy o pracę zmniejszy ryzyko braku możliwości dochodzenia swoich praw

			<p>w sądzie.</p> <p>Wprowadzenie wymogu formy pisemnej pod rygorem nieważności dla umowy o współodpowiedzialności materialnej pracowników za mienie powierzone da pewność prawną w tym zakresie.</p> <p>U pracodawców zatrudniających poniżej 50 pracowników: zniesienie obowiązku tworzenia zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, regulaminów wynagrodzeń i regulaminów pracy – zmiana może spowodować zmniejszenie świadczeń socjalnych.</p>
Pracodawcy	Pracodawcy – ok. 1mln (w tym pracodawcy – przedsiębiorcy ok. 728 tys.)	Szacunki na podstawie danych ZUS, dotyczących aktywnych płatników składek	<p>Wydłużenie z 7 do 14 dni terminu do wniesienia przez pracownika odwołania do sądu od wypowiedzenia umowy o pracę – może zwiększyć liczbę spraw związanych z wypowiedzeniem umów o pracę.</p> <p>Wprowadzenie wymogu formy pisemnej pod rygorem nieważności dla umowy o współodpowiedzialności materialnej pracowników za mienie powierzone – da pewność prawną w tym zakresie.</p> <p>Zmiana zasad regulujących tryb ustalania wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe przez ZUS w przypadkach zaniżenia jej wysokości przez płatnika pozwoli na zmniejszenie kosztów związanych z prowadzeniem spraw spornych, w tym kierowanych na drogę postępowania sądowego.</p> <p>W przypadku zatrudnienia pracownika przez tego samego pracodawcę na podstawie kolejnej umowy zawartej w ciągu 7 dni od wygaśnięcia poprzedniej, pracodawca wydaje łączne świadectwo pracy, a tylko na wniosek pracownika wydaje jednostkowe świadectwa pracy potwierdzające zakończenie pojedynczych okresów zatrudnienia. Obecnie pracodawca jest zobowiązany do wydawania świadectwa pracy po 24 miesiącach zakładowego stażu pracy wynikającego z umów terminowych mimo trwania w dalszym ciągu zatrudnienia. Zmiana spowoduje zniesienie nadmiernego obciążenia administracyjnego.</p> <p>U pracodawców zatrudniających poniżej 50 pracowników: zniesienie</p>

			<p>obowiązku tworzenia zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, regulaminów wynagrodzeń i regulaminów pracy – zmiana ma na celu zlikwidowanie bariery wzrostu wielkości przedsiębiorstw.</p>
ZUS	1	Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych	<p>Zmiana zasad regulujących tryb ustalania wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe przez Zakład w przypadkach zniżenia jej wysokości przez płatnika - pozwoli na:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zmniejszenie liczby spraw spornych, w tym kierowanych na drogę postępowania sądowego, • zmniejszenie kosztów administracyjnych po stronie Zakładu (będzie mobilizował płatników do złożenia wymaganych korekt dokumentów ubezpieczeniowych). <p>Stworzenie podstawy prawnej do udostępniania ministrowi właściwemu ds. gospodarki danych zgromadzonych na koncie ubezpieczonego w związku z realizacją zadań w zakresie CEIDG, co usprawni współpracę ZUS i MR. Nie będzie się to wiązało z dodatkowymi wydatkami informatycznymi, gdyż komunikacja będzie się odbywać obecnie dostępnymi kanałami (brak było jednak do tej pory podstawy prawnej do przekazywania tych informacji).</p>
Kandydaci do pracy w instytucjach sektora finansowego	b.d.		<p>Kandydaci do pracy w instytucjach sektora finansowego mogą być proszeni o podanie informacji o karalności.</p>
Przedsiębiorcy zarejestrowani w CEIDG o statusie „aktywny”	ok. 2 mln aktywnych przedsiębiorców	Dane z CEIDG	<p>Udostępnianie danych z ZUS ministrowi właściwemu ds. gospodarki, w związku z realizacją zadań związanych z prowadzeniem CEIDG – zmniejszenie obciążeń administracyjnych, brak konieczności pośrednictwa przedsiębiorcy w wymianie danych między instytucjami.</p> <p>Możliwość nieujawniania w "historii wpisu" CEIDG tych danych adresowych, które były wskazane bez tytułu prawnego i zgody osoby uprawnionej – większa kontrola przedsiębiorcy nad danymi ujawnianymi na zewnątrz firmy.</p> <p>Uproszczenie danych wpisowych do CEIDG w zakresie PKD i adresu przedsiębiorcy. Obowiązek złożenia oświadczenia o posiadaniu tytułu prawnego do nieruchomości pod rygorem odpowiedzialności karnej poprawi</p>

			wiarygodność danych wpisowych w CEIDG.
Ministerstwo Rozwoju	1	Ustawa o działach administracji rządowej, Ustawa o SDG	<p>Udostępnianie danych z zakresu danych ZUS ministrowi właściwemu ds. gospodarki, w związku z realizacją zadań związanych z prowadzeniem CEIDG – poprawa efektywności działania CEIDG. Nie będzie się to wiązało z dodatkowymi wydatkami informatycznymi, gdyż komunikacja będzie się odbywać obecnie dostępnymi kanałami (brak było jednak do tej pory podstawy prawnej do przekazywania tych informacji).</p> <p>Złożenie oświadczenia przez podmiot rejestrujący się w CEIDG, o posiadaniu tytułu prawnego do nieruchomości poprawi wiarygodność danych wpisowych.</p> <p>Możliwość zgłaszania przez sąd informacji o ustanowionym syndyku oraz o ustanowionym zarządcy lub nadzorcy poprawi wiarygodność danych w CEIDG.</p>
Sądy gospodarcze	116 wydziałów w sądach rejonowych (stan na 30.XII.2013r.)	Mały Rocznik Statystyczny 2014 r.	Możliwość zgłaszania przez sąd informacji o ustanowionym syndyku oraz o ustanowionym zarządcy lub nadzorcy wyeliminuje problem ze zgłaszaniem takich informacji do CEIDG poprzez te podmioty.
Osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie, którzy rocznie osiągają przychody 1,2 mln - 2 mln euro.	13,8 tysięcy podatników prowadzących działalność gospodarczą opodatkowaną podatkiem dochodowym od osób fizycznych, w tym: <ul style="list-style-type: none"> • 1,2 tysiąca podatników opodatkowanych przy zastosowaniu skali podatkowej, • 12,6 tysięcy podatników opodatkowanych wg 19% stawki podatku. 	Dane MF	Podniesienie limitu przychodów netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych, do którego podatnicy PIT mogą prowadzić podatkowe księgi przychodów i rozchodów (z 1.200.000 euro obecnie do 2.000.000 euro) zmniejszy obciążenia administracyjno-finansowe.
Podatnicy prowadzący działalność gospodarczą, osiągający przychody w przedziale 150-250 tys. euro rocznie.	2014 r.: 87 523	Dane GUS	Podniesienie limitu przychodów uprawniającego do korzystania z opodatkowania działalności gospodarczej w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych (ze 150.000 euro obecnie do 250.000) zmniejszy obciążenia administracyjno-finansowe.
Organy administracji	ok. 27 tys.	GUS - tablice REGON	Wprowadzenie zasady, że w przypadku

		nt. podmiotów gospodarki narodowej (administracja publiczna)	zmiany przez organy państwa zakresu lub sposobu zastosowania przepisów w indywidualnej sprawie przedsiębiorcy, przedsiębiorca nie może być obciążony jakimikolwiek daninami, sankcjami lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do ugruntowanej praktyki organu administracji lub wydanego wcześniej wobec niego rozstrzygnięcia – zwiększenie zaufania do organów administracji publicznej.
Biura rachunkowe	Ok. 42 000	Dane GUS	Podniesienie limitu przychodów netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych, do którego podatnicy PIT mogą prowadzić podatkowe księgi przychodów i rozchodów (z 1.200.000 euro obecnie do 2.000.000 euro) oraz podniesienie limitu przychodów uprawniającego do korzystania z opodatkowania działalności gospodarczej w formie ryczału od przychodów ewidencjonowanych (ze 150.000 euro obecnie do 250.000) może spowodować zmniejszenie przychodów firm prowadzących usługi w zakresie księgowości
Organy administracji uprawnione do przeprowadzania kontroli	ok. 40 instytucji kontrolujących, przede wszystkim: – Państwowa Inspekcja Pracy, – Inspektoraty Transportu Drogowego, – Główny Urząd Nadzoru Budowlanego i Inspektoraty Nadzoru Budowlanego, – Główny Inspektorat Sanitarny i Stacje Sanitarно-Epidemiologiczne, – Urzędy skarbowe i urzędy celne.	Przepisy prawne	Stosowanie zmodyfikowanych zasad dot. kontroli: kontrole na podstawie analizy ryzyka, wspólne kontrole, kontrole dokumentów w miejscu ich przechowywania, konieczność umieszczania przez organy dokonujące kontroli informacji o procedurach kontrolnych, tryb pobierania próbek i dokonywania oględzin w ramach kontroli, zakaz ponownej kontroli, możliwość złożenia skargi do sądu na postanowienie organu kontroli – zwiększenie efektywności i przejrzystości kontroli.
Podmioty gospodarcze	Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą i osoby prawne prowadzące działalność gospodarczą, wśród ok. 4 mln zarejestrowanych podmiotów gospodarki narodowej na podstawie REGON	Dane GUS	Stosowanie zmodyfikowanych zasad dot. kontroli: kontrole na podstawie analizy ryzyka, wspólne kontrole, kontrole dokumentów w miejscu ich przechowywania, konieczność umieszczania przez organy dokonujące kontroli informacji o procedurach kontrolnych, tryb pobierania próbek i dokonywania oględzin w ramach kontroli, zakaz ponownej kontroli, możliwość złożenia skargi do sądu na postanowienie organu kontroli – zmniejszenie uciążliwości i przejrzystości kontroli.

			<p>Wprowadzenie zasady, że w przypadku zmiany przez organy państwa zakresu lub sposobu zastosowania przepisów w indywidualnej sprawie przedsiębiorcy, przedsiębiorca nie może być obciążony jakimikolwiek daninami, sankcjami lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do ugruntowanej praktyki organu administracji lub wydanego wcześniej wobec niego rozstrzygnięcia – zwiększenie zaufania do organów administracji publicznej i zwiększenie pewności prowadzenia działalności gosp.</p>
Spółki akcyjne, spółki komandytowo-akcyjne	<p>Liczba spółek akcyjnych: 10 491.</p> <p>Liczba spółek komandytowo-akcyjnych: 5 709</p>	Dane GUS	<p>Zniesienie obowiązku opatrywania akcji pieczęcią spółki – zmniejszenie obciążeń administracyjnych.</p> <p>Rozszerzenie obowiązku ujawniania konfliktu interesów spółki kapitałowej z interesami członka zarządu tej spółki na wszystkie istotne okoliczności dotyczące konfliktu interesów – zwiększenie efektywności zarządzania spółką</p> <p>Uregulowanie zagadnienia prokury łącznej mieszanej – przywrócenie pewności obrotu w aspekcie reprezentacji spółek kapitałowych przez członka zarządu reprezentującego spółkę łącznie z prokurentem, a zarazem umożliwienie wpisu takiego rodzaju prokury do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym.</p> <p>Wydłużenie z 26 do 30 dni terminu na dokonanie ogłoszenia o zwołaniu walnego zgromadzenia – dostosowanie do międzynarodowych standardów (np. porównania w rankingu <i>Doing Business</i>) – zachęta dla inwestorów zagranicznych.</p>
Spółki z o.o.	382 394	Dane GUS	<p>Zmniejszenie z 10% do 5% poziomu udziałów pozwalającego na umieszczenie określonych spraw w porządku obrad zgromadzenia wspólników – zwiększenie zakresu praw wspólników mniejszościowych, zachęta do inwestowania.</p>
Akcjonariusze i wspólnicy spółek prawa handlowego	b.d.		<p>Rozszerzenie obowiązku ujawniania konfliktu interesów spółki akcyjnej z interesami członka zarządu tej spółki na wszystkie istotne okoliczności dotyczące konfliktu interesów – zwiększenie ochrony wspólników/akcjonariuszy mniejszościowych</p>

			<p>Wprowadzenie maksymalnego terminu wypłaty dywidendy w spółce publicznej – zwiększenie przewidywalności wypłaty dywidendy dla inwestorów – zachęta do inwestowania</p> <p>Wydłużenie z 26 do 30 dni terminu na dokonanie ogłoszenia o zwołaniu walnego zgromadzenia – zwiększenie ochrony interesów akcjonariuszy mniejszościowych – zachęta do inwestowania</p> <p>Zmniejszenie z 10% do 5% poziomu udziałów pozwalającego na umieszczenie określonych spraw w porządku obrad zgromadzenia wspólników – zwiększenie wpływu akcjonariuszy/wspólników na spółkę – zachęta do inwestowania</p>
Przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu do 1 t odpadów opakowaniowych.	ok. 5 000	Dane pozyskane z Urzędów Marszałkowskich	Ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej najmniejszym przedsiębiorcom poprzez wyłączenie ich z konieczności przeprowadzania kampanii edukacyjnej lub przeznaczania na ten cel 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu. Niższe koszty prowadzenia działalności i mniejsze obowiązki sprawozdawcze z tego tytułu.
Podmioty korzystający ze środowiska (przedsiębiorca, jednostka organizacyjna niebędąca przedsiębiorcą, osoba fizyczna korzystająca ze środowiska w zakresie, w jakim korzystanie ze środowiska wymaga pozwolenia), którzy są zwolnieni z opłaty za korzystanie ze środowiska.	Ok. 150 tys.	Raport „System opłat za korzystanie ze środowiska w Polsce” Mariusz Rogulski, Ekonomia nr 39/2014	Zwolnienie z obowiązku przedkładania sprawozdania rocznego za korzystanie ze środowiska marszałkowi województwa – redukcja obciążeń administracyjnych (niższe koszty i mniejsze obowiązki sprawozdawcze).
NFOŚiGW	1	Ustawa Prawo ochrony środowiska	Zmniejszenie wpływów w związku ze zwolnieniami z obowiązku przeprowadzania kampanii edukacyjnej przedsiębiorców, którzy w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu produkty w opakowaniach o łącznej masie opakowań do 1 t.
Organizacje odzysku	Ok. 20	http://www.organizacjeodzysku.pl/organizacje-odzysku/	Zmniejszenie wpływów w związku ze zwolnieniami z obowiązku przeprowadzania kampanii edukacyjnej przedsiębiorców, którzy w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu produkty w opakowaniach o łącznej masie opakowań do 1 t. i w konsekwencji mniejszej liczby umów z przedsiębiorcami o prowadzenie tych kampanii.
Podmioty sektora	Banki, oddziały	Rejestr KNF	Prawo żądania od osób ubiegających się

finansowego	<p>banków zagranicznych, oddziały instytucji kredytowych oraz instytucje kredytowe prowadzące działalność transgranicznie w zakresie udzielania kredytów – 608</p> <p>Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe – 50</p> <p>Zakłady ubezpieczeniowe z siedzibą w Polsce, oddziały zakładów ubezpieczeń państw członkowskich UE oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu oraz notyfikowane w Polsce zakłady ubezpieczeń – 649</p> <p>Towarzystwa i Fundusze Inwestycyjne – 62</p> <p>Domy maklerskie – 50</p>	<p>podmiotów sektora bankowego ; Rejestr KNF podmiotów sektora ubezpieczeniowego;</p> <p>http://www.knf.gov.pl/Image/s/Informacja_o_sytuacji_skok_2014_tcm75-41488.pdf</p> <p>https://www.knf.gov.pl/dla_rynku/PODMIOTY_rynku/Podmioty_rynku_kapitalowego/Wykaz_TFI_i_FI_HTML.html</p> <p>https://www.knf.gov.pl/dla_rynku/PODMIOTY_rynku/Podmioty_rynku_kapitalowego/DomyMakler.html</p>	<p>o pracę podania danych o niekaralności za niektóre typy przestępstw. Uprawnienie do wystąpienia do Krajowego Rejestru Karnego z wnioskiem o udzielenie informacji nt. niekaralności kandydata do pracy (na podstawie pisemnej zgody kandydata lub podania o przyjęcie do pracy) – możliwość weryfikacji kandydatów do pracy pod kątem niekaralności, lepszy dobór kadr, lepsza ochrona interesów pracodawców i klientów, wzrost stabilności sektora.</p>
Biura informacyjne Krajowego Rejestru Karnego oraz Punkty Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego przy sądach powszechnych na terenie kraju	56 + 1	https://bip.ms.gov.pl/D/ata/Files/_public/bip/krk/Old/wykaz_punkty_krk_update20160120.pdf	Pracodawcy z sektora finansowego będą mogli występować do Krajowego Rejestru Karnego z wnioskiem o udzielenie informacji nt. niekaralności kandydata do pracy – zwiększenie dochodów instytucji z tytułu wydawania zaświadczeń
Podmioty składające zgłoszenia dotyczące robót budowlanych	Ok. 350 000	Dane MFiB	Skrócenie terminu na wniesienie sprzeciwu do zgłoszeń budowy z 30 do 21 dni - przyspieszenie rozpoczęcia procesu inwestycyjnego w zakresie inwestycji na podstawie zgłoszenia
Urząd Dozoru Technicznego	1	Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1125)	Umarzanie, odraczanie, rozkładanie na raty należności UDT - usankcjonowanie możliwości gospodarowania należnościami przez jednostki dozoru technicznego zgodnie z zasadą racjonalności. Możliwość niedochodzenia należności, których koszt odzyskiwania przekracza możliwe do uzyskania przychody.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach tzw. pre-konsultacji projekt był konsultowany w ramach prac Zespołu ds. Doskonalenia Regulacji Gospodarczych (przedstawiciele organizacji reprezentujących przedsiębiorców) oraz Zespołu ds. „Konstytucji Biznesu” (przedstawiciele ośrodków akademickich oraz praktycy prawa) powołanych przy Ministrze Rozwoju.

W ramach konsultacji publicznych projekt zostanie opublikowany na stronie BIP RCL oraz na platformie www.konsultacje.gov.pl. Jednocześnie projekt zostanie przekazany do opinii ok. 100 podmiotów, w tym NSZZ Solidarność, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Pracodawcy RP, Konfederacja Lewiatan, Business Centre Club, Związek Rzemiosła Polskiego, Krajowa Izba Gospodarcza, Związek Pracodawców i Przedsiębiorców.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2016 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	22
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (UDT)	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	22
Wydatki ogółem	-4,7	-4,7	-4,7	-4,7	-4,7	-4,7	-4,7	-4,7	-4,7	-4,7	-4,7	-51,7
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (UDT + NFOŚiGW)	-4,7	-4,7	-4,7	-4,7	-4,7	-4,7	-4,7	-4,7	-4,7	-4,7	-4,7	-51,7
Saldo ogółem	-2,7	-2,7	-2,7	-2,7	-2,7	-2,7	-2,7	-2,7	-2,7	-2,7	-2,7	-29,7
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (NFOŚiGW)	-2,7	-2,7	-2,7	-2,7	-2,7	-2,7	-2,7	-2,7	-2,7	-2,7	-2,7	-29,7

Źródła finansowania	Utracone dochody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, poprzez zwolnienie z obowiązku przeprowadzania kampanii edukacyjnej przedsiębiorców, którzy w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu produkty w opakowaniach o łącznej masie opakowań do 1 t.
---------------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p><u>Zwolnienie z obowiązku przeprowadzania kampanii edukacyjnej przedsiębiorców, którzy w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu produkty w opakowaniach o łącznej masie opakowań do 1 t:</u></p> <p>Propozycja spowoduje spadek wpływów Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) w następującym zakresie:</p> <p>Średni koszt kampanii edukacyjnej na przedsiębiorcę (średnia ważona) = 539 zł (dane z 14 województw na podstawie ankiety przeprowadzonej przez MR).</p> <p>Liczba przedsiębiorców zwolnionych z opłaty produktowej z powodu wprowadzenia do obrotu opakowań o masie nieprzekraczającej 1 Mg, sprawozdających samodzielnie (niebędących klientami organizacji odzysku) wg danych z 14 woj.: ok. 5 000 podmiotów.</p> <p>Szacowane koszty dla NFOŚiGW (liczba podmiotów x stawka) wynosi ok. 2,7 mln zł.</p> <p>Oszacowanie wpływu przedmiotowej regulacji na organizacje odzysku nie jest możliwe, gdyż koszty ponoszone przez przedsiębiorców na ten cel zawarte są w umowach o świadczenie usług.</p> <p><u>Rezygnacja z obowiązku wykonywania przez jednostki dozoru technicznego badań technicznych poprzedzających wydanie decyzji zezwalających na eksploatację, w przypadkach zmiany eksploatującego urządzenie.</u></p> <p>Propozycja ma na celu zmniejszenie barier administracyjnych m.in. dla przedsiębiorców. W obecnym stanie prawnym, każda zmiana eksploatującego urządzenie techniczne wymaga wszczęcia i przeprowadzenia dwóch postępowań administracyjnych zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego. Po ustaleniu, że zmiana podmiotu eksploatującego dane urządzenie faktycznie nastąpiła organ właściwej jednostki dozoru technicznego w pierwszej kolejności musi stwierdzić wygaśnięcie decyzji zezwalającej na eksploatację dotychczasowemu eksploatującemu, a następnie wszcząć postępowanie administracyjne w przedmiocie zezwolenia na eksploatację nowemu eksploatującemu.</p> <p>Według danych UDT w 2015 roku liczba wydanych decyzji administracyjnych związanych z przerejestrowaniem (zmianą eksploatującego) urządzeń technicznych wyniosła około 0,1%</p>
--	--

wszystkich badań technicznych. Koszt jednego badania technicznego po zmianie eksploatującego wynosi 232 zł. Według UDT szacunkowy spadek wpływów z tytułu wykonywania badań technicznych po zmianie eksploatującego wynosi około **2 mln zł** rocznie.

Umarzanie, odraczanie i rozkładanie na raty należności UDT - usankcjonowanie możliwości gospodarowania należnościami przez jednostki dozoru technicznego zgodnie z zasadą racjonalności

Liczba należności w przedziale od 0,01 zł do 100,00 zł – 23 538 na kwotę 187 403,15 zł, z czego spraw (pozwów) około 20 000 (1 pozew - kilka należności).

Koszty skierowania do postępowania sądowego to około 1 600 000 zł, z czego 60 % skierowanych dalej do postępowania komorniczego: 12 000 spraw x 200,00 zł = 2 400 000 zł.

Np. w pierwszym półroczu 2016 r. komornicy umorzyli należności UDT na kwotę 776 856,99 zł z powodu bezskutecznej egzekucji. Przyjęto do obliczeń, że administracja zaoszczędzi w ten sposób ok. **2 mln zł** rocznie, wliczając w to koszty administracyjne przygotowania dokumentacji.

Propozycja dotycząca podniesienia limitu przychodów uprawniającego do korzystania z opodatkowania działalności gospodarczej w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych może wpłynąć na zmianę wpływów z podatku dochodowego jednakże oszacowanie do budżetu państwa, jednakże oszacowanie jest utrudnione z powodu trudności przewidzenia zachowania przedsiębiorców. Przedsiębiorcy mogą preferować wyższe obciążenia podatkowe kosztem mniejszych obciążeń biurowatycznych i niższego ryzyka sporu z organami podatkowymi, co do prawidłowości zakwalifikowania wydatków do kosztów uzyskania przychodów (w sytuacji, gdy ryczałt stanowiłby wyższe obciążenie podatkowe niż wynikające z zasad ogólnych).

Stworzenie podstawy prawnej do udostępniania ministrowi właściwemu ds. gospodarki danych zgromadzonych na koncie ubezpieczonego w związku z realizacją zadań w zakresie CEIDG, co usprawni współpracę ZUS i MR. Nie będzie się to wiązało z dodatkowymi wydatkami informatycznymi, gdyż komunikacja będzie się odbywać obecnie dostępnymi kanałami (brak było jednak do tej pory podstawy prawnej do przekazywania tych informacji).

Propozycje dotyczące kontroli. Analiza jakościowa i szacunki wskazują, że nie będzie dodatkowych kosztów dla budżetu państwa, jednostek samorządu terytorialnego i innych jednostek sektora finansów publicznych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2016 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	100	100	100	100	100	100	1 100
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	<p>Lepszy dobór kadry pracowniczej poprzez poszerzenie kręgu pracodawców, którzy mogą żądać od osób ubiegających się o pracę podania danych o niekaralności.</p> <p>Zmniejszenie obciążeń administracyjnych poprzez likwidację konieczności wydawania świadectwa pracy po 24 miesiącach zakładowego stażu pracy wynikającego z umów terminowych mimo trwania w dalszym ciągu zatrudnienia.</p> <p>Ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej poprzez zwiększenie grupy podmiotów, które miałyby prawo do prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów oraz poprzez podniesienie limitu przychodów uprawniającego do korzystania z opodatkowania działalności gospodarczej w</p>						

		<p>formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych</p> <p>Odstąpienie od nieuzasadnionego obciążania przedsiębiorców odsetkami w przypadku decyzji organów podatkowych wydanych z naruszeniem prawa</p> <p>Możliwe rzadsze kontrole w wyniku stosowania tzw. analizy ryzyka i przeprowadzania wspólnych kontroli organów.</p> <p>Uregulowanie zagadnienia prokury łącznej niewłaściwej.</p> <p>Zniesienie obowiązku opatrywania akcji pieczęcią spółki</p> <p>Możliwość nieujawniania w "historii wpisu" CEIDG tych danych adresowych, które były wskazane bez tytułu prawnego i zgody osoby uprawnionej.</p> <p>Uproszczenie danych wpisowych do CEIDG (uchylenie konieczności podawania adresu zamieszkania, ograniczenie podawania przedmiotów działalności (kodów PKD) do 10).</p> <p>Zwolnienie z obowiązku przeprowadzania kampanii edukacyjnej dla przedsiębiorców wprowadzających do obrotu do 1 t odpadów opakowaniowych.</p> <p>Zwolnienie z obowiązku sporządzania sprawozdań w sytuacji braku opłaty z tytułu korzystania ze środowiska</p> <p>Ułatwienie wykładni prawnej przepisów prawa budowlanego, poprzez uściślenie stosowanych terminów.</p> <p>Ułatwienie prac inwestorom i deweloperom poprzez wprowadzenie odstępstwa 2% od projektu.</p> <p>Umożliwienie dalszego korzystania z tymczasowych obiektów budowlanych</p> <p>Uchylenie wymogu rozpoczęcia postępowania legalizacyjnego pod warunkiem zgodności z decyzją o warunkach zabudowy</p> <p>Uproszczenia w ustawie o dozorcze technicznym m.in. w zakresie zniesienia obowiązku badań technicznych poprzedzających wydanie decyzji zezwalających na eksploatację, w przypadkach zmiany eksploatującego urządzenie, gdy nowy eksploatujący spełnia wszystkie inne wymagania w zakresie eksploatacji, wprowadzenie możliwości sporządzania protokołów z czynności dozoru technicznego oraz decyzji w formie elektronicznej.</p>
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	<p>Umożliwienie przedsiębiorcom zawieszenie działalności z tytułu opieki na dzieckiem do końca roku kalendarzowego, w którym dziecko kończy 6 rok życia.</p> <p>Wydłużenie z 7 do 14 dni terminu do wniesienia przez pracownika odwołania do sądu od wypowiedzenia umowy o pracę</p> <p>Ujednoczenie traktowania soboty, jako ostatniego dnia terminu na dokonanie czynności w procedurze administracyjnej i cywilnej.</p> <p>Ułatwienie wykładni prawnej przepisów prawa budowlanego, poprzez uściślenie stosowanych terminów.</p> <p>Szybsze rozpatrywanie zgłoszeń budowy i robót budowlanych poprzez skrócenie rozpatrywania zgłoszeń z 30 do 21 dni</p> <p>Zwiększenie ochrony wspólników/akcjonariuszy mniejszościowych.</p>

Niemierzalne	pracownicy	Zmiana w zakresie złagodzenia wymogów prawa pracy może w niektórych przypadkach spowodować zmniejszenie wysokości świadczeń pracowników z ZFSS – z drugiej strony obniżenie świadczeń może być kompensowane innymi świadczeniami dla pracowników (np. wyższe wynagrodzenia zamiast ZFSS). Nie jest możliwe oszacowanie liczbowe ewentualnych skutków w tym zakresie, gdyż złagodzenie wymogów prawa pracy będzie fakultatywne w przedsiębiorstwie, zależne od zgody reprezentacji związków zawodowych i ustalane indywidualnie w przypadku każdego przedsiębiorstwa.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p><u>Zwolnienie z obowiązku przeprowadzania kampanii edukacyjnej przedsiębiorców, którzy w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu produkty w opakowaniach o łącznej masie opakowań do 1 t:</u> Opis j.w. w pkt 6.</p> <p><u>Rezygnacja z obowiązku wykonywania przez jednostki dozoru technicznego badań technicznych poprzedzających wydanie decyzji zezwalających na eksploatację, w przypadkach zmiany eksploatującego urządzenie.</u> Opis j.w. w pkt 6.</p> <p><u>Podniesienie limitu przychodów netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych do którego podatnicy PIT mogą prowadzić podatkowe księgi przychodów i rozchodów (z 1.200.000 euro obecnie do 2.000.000 euro):</u> Podatnicy prowadzący działalność gospodarczą opodatkowaną podatkiem dochodowym od osób fizycznych osiągający przychody 1,2 mln - 2 mln euro rocznie: 13,8 tys. podatników (na podstawie danych MF) Do obliczeń przyjęto następujące przykładowe koszty prowadzenia księgowości przez biuro rachunkowe dla 30-50 dokumentów księgowych miesięcznie: – księga przychodów i rozchodów: = 250 zł miesięcznie – pełna księgowość (księgi rachunkowe): = 600 zł miesięcznie $13800 \times (600 \text{ zł} - 250 \text{ zł}) \times 12 \text{ m-cy} = \mathbf{58 \text{ mln zł}^*}$ - oszczędności roczne przedsiębiorców z tytułu prowadzenia księgi przychodów i rozchodów zamiast pełnej księgowości. Podwyższenie limitu uprawniającego do prowadzenia uproszczonej ewidencji księgowej nie powinno mieć negatywnego wpływu na sektora finansów publicznych.</p> <p><u>Podniesienie limitu przychodów uprawniającego do korzystania z opodatkowania działalności gospodarczej w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych (ze 150.000 euro obecnie do 250.000):</u> Podatnicy prowadzący działalność gospodarczą, osiągający przychody w przedziale 150-250 tys. euro rocznie: 87 523 podatników (na podstawie danych GUS) Do obliczeń przyjęto następujące przykładowe koszty związane z obsługą rozliczeń podatkowych dla 30-50 dokumentów: – ryczałt ewidencjonowany: 200 zł miesięcznie – księga przychodów i rozchodów: 250 zł miesięcznie Przyjęto również, że z możliwości przejścia na ryczałt skorzysta 50% uprawnionych. $87523 \times (250 \text{ zł} - 200 \text{ zł}) \times 12 \text{ m-cy} \times 50\% = \mathbf{26,25 \text{ mln zł}^*}$ * Przyjęto dla obliczeń oszczędności po stronie przedsiębiorców niezależnie czy firma korzysta z obsługi księgowej wewnętrznie czy zleca ją na zewnątrz. Część korzyści dla przedsiębiorców może być kosztem zmniejszenia przychodów biur rachunkowych.</p> <p><u>Złagodzenie wymogów prawa pracy wobec małych przedsiębiorców poprzez podniesienie progów dotyczących obowiązków po stronie pracodawcy takich jak: obowiązek tworzenia Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, obowiązek ustalania regulaminu wynagradzania i regulaminu pracy. Uśrednione koszty administracyjne na podstawie danych z bazy obowiązków informacyjnych opracowanej dla MG wynoszą ok. 158,70 zł na każdy z tych obowiązków, na przedsiębiorcę rocznie. Pracodawcy – przedsiębiorcy zatrudniający od 20 do 49 pracowników – ok. 46 tys. podmiotów. Zmniejszenie obciążeń administracyjnych wyniesie więc ok. 21,9 mln zł</u></p>	

rocznie (158,70zł x 46 000 x 3). Przyjmując, że z tego rozwiązania skorzystałaby ok. połowa przedsiębiorców, kwota oszczędności administracyjnych wyniosłaby **11 mln zł.**

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: zmniejszenie kosztów regulacyjnych

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz: wprowadzane zmiany usprawniające funkcjonujące regulacje, mają za zadanie korzystnie oddziaływać w szczególności na małe i średnie przedsiębiorstwa. Uproszczenie regulacji i procedur odciążą przedsiębiorstwa i ich pracowników od wykonywania niektórych zbędnych formalności administracyjnych, co w konsekwencji umożliwi zwiększenie efektywności gospodarowania posiadanymi zasobami i koncentracji na podstawowej działalności przedsiębiorcy. Dla gospodarki oznacza to wzmocnienie konkurencyjności i jej efektywności, co powinno wpłynąć pozytywnie na wzrost PKB.

Przy zmianach w zakresie kontroli, co do zasady nastąpi ograniczenie liczby i zakresu kontroli przedsiębiorców, co zmniejszy zaangażowanie czasowe przedsiębiorców związane z wypełnieniem obowiązków związanych z kontrolą. Powinna zmniejszyć się uciążliwość przeprowadzania czynności kontrolnych u przedsiębiorcy.

9. Wpływ na rynek pracy

Zwiększenie umów o pracę dzięki złagodzeniu wymogów prawa pracy wobec małych przedsiębiorców

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja nastąpi po 3 latach od wejścia przepisów w życie. Miernikiem będzie wzrost liczby zleceń związanych z ochroną własności intelektualnej dokonywanych przez firmy i osoby fizyczne w odniesieniu do liczby zleceń w roku sprzed zmianą ustawy. Dokonana zostanie również ocena czy organy przeprowadzają analizę ryzyka w zakresie planowania kontroli, czy stosowane są wspólne kontrole organów oraz czy organy zamieszczają procedury dot. kontroli na swoich stronach internetowych.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Rocznie organy kontrolne przeprowadzają znaczną liczbę kontroli u przedsiębiorców, przykładowo w 2013 r. urzędy skarbowe przeprowadziły ok. 99 tys. kontroli podatkowych, Główny Inspektor Sanitarny przeprowadził kontrolę stanu sanitarnego w ok. 77 tys. obiektów użyteczności publicznej, ZUS dokonał ok. 78 tys. kontroli płatników składek. Z raportu „Kontrole przedsiębiorstw w Polsce” (MG, sierpień 2013 r. przeprowadzonego na grupie kilkuset przedsiębiorców) obejmującego lata 2010-2012 wynika, że blisko 13% przedsiębiorców było obciążonych kontrolą dłużej niż 40 dni, a wpływ na to miały głównie: kontrola skarbową, ZUS, NIK, PIP, urzędy celne. Czas trwania kontroli u danego przedsiębiorcy wynosił minimalnie 1 dzień, a maksymalnie nawet 365 dni (przy pominięciu najdłuższych trwających kontroli skarbowych, maksymalny czas trwania kontroli wynosił 86-96 dni). W badanym okresie prawie 80% przedsiębiorców podlegało co najmniej jednej kontroli z czego ok. połowa co najmniej dwóm kontrolom. Częstotliwość kontroli wzrasta wraz z wielkością firmy (duże firmy były kontrolowane średnio 5-krotnie w badanym okresie).

Zwiększenie zatrudnienia powyżej 19 pracowników wiąże się obecnie z kłopotliwymi obowiązkami po stronie pracodawcy: obowiązkiem tworzenia Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, obowiązkiem ustalania regulaminu wynagradzania i regulaminu pracy – w efekcie przedsiębiorcy obawiają się zwiększać zatrudnienie w oparciu o umowy o pracę, blokując własny rozwój, wybierając umowy cywilnoprawne lub sztucznie dzieląc przedsiębiorstwo. Według badania przeprowadzonego przez PARP aż 41,2% przedsiębiorców wskazywało na zniesienie obowiązku tworzenia Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, jako zmianę, która może najbardziej usprawnić funkcjonowanie ich przedsiębiorstwa, 34,8% wskazywało na zniesienie obowiązku ustalania regulaminu wynagradzania, zaś 29,6% wskazań dotyczyło obowiązku ustalania regulaminu pracy.